

1988 כל הזכריות שכורות ל"בעריב" This Magazine is a Supplement to Maarty International Edition

היום שברתי את האלה השלישית עמנואל רוזן

> ערבי טוב הוא יהודי מת כן כספית

ן העלכון סימה קרשון

משורר הרלות אביבה מץ

כולנו כני ערובה הונתן גפן

התפשטות בילי מוסטונה לרמן

נילי "סופשבוע", לגבעות הירוקות נילי פרידלנדר

אב חתול רחוב אכי פורענשטרן

שיפורים [7] מאיך עוזיאל

חיים ואוהכים 🛂 חפר אכידר

פנטהארו ינאל לב

רחוב העליות והנפילות גיל קיסרי

לאכול בחוץ

אוקבות אותם גבוהים יהודית חנוך

מיפור של אהבה. וכסף יאיר לפיד

הורוסקופ

מרעותו אורי דגן

"גולן" המיוצרת מחלב ככשים ובקר זומה לגבינת "פרובולונה"

PROVOLONE האהובה מאוד על

האיטלקים. השימושים ב"גולך" רבים ומגוונים – החל בכריכים

ופשטידות למיניהן. ינולך ניתנת

וכלה בהכנת פיצות, בורקאס

לקניה בחריצים מלבניים לפי

משקל ובחפיסות.

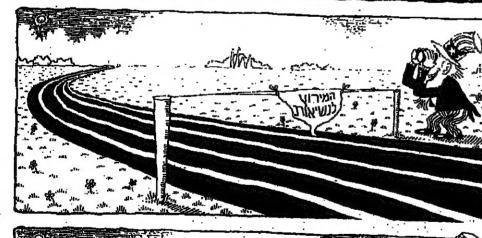
מעריב לילדים

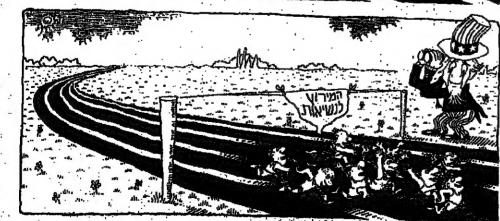
נשנו: מנחם עיני (צילום: שמואל רחמני)

עורן: עמי דור־און סמית עורךו דניאלה בוקשטין פנניה עורך: אורית הראל עורך גרפיז יורם נאמן מעצנותו אורלו אנשל, שרי אנקקי, נטע גרינשמן

גבינות צאן תנובה לאניני הטעם

5 Biagain

"אני מורה לארה"ב עבור קכלת הפנים

גבינת כבשים מלוחה ופיקומית הידועה בארצות הבלקן והמשוקת בתוך מי מלח. גבינת וכקר, בטעם מעושן ופיקנטי. גבינת "בשן" מתאימה מאד לכריכים ולחטיפים. צורתה פסה" מתאימה למגוון רחב של מאכלים, דברי מאפה, סלטים, גלילית - נליל עגול באריזת מטבלים וכריכים. היא נמכרת פלסטיק חומה. ניתן לקנות גבינת באריזה רגילה 1 ק"ג ובמשקל. "בשן" לפי משקל או בפרוסות

גביות "גלעד" מיוצרת מחלב כבשים, כמו גבינת ה"קשקבל" המיוצרת בארצות KASHKAVAL והשיסושים בה רבים ומגוונים –

"גליל" היא הגבינה בנולת ה"עורקים הירוקים". המיוצרת במתכונת גבינת רוקפור הנודעת. טעמה פיקנטי מאד ונהרג להגישה עם יין אדום או לכן . לתבשילים, לאפיה, לכריכים י ולחמיפים. "גלעד" נמכרת . בחריצים עגולים לפי משקל, או יבש. "נליל" מתאימת גם להכנת מטבלים וממרחים. גבינת "גליל" ניתן לקנות בחריצים עגולים לפי בחפיסות. משקל, או בחפיסות קטוות.

(1)

לכחירתך גבינות צאן נוספות של תנובה מחלב כבשים ועיזים משובח: "הרדוף" גלילית, "פרומעו", "עיזבל", "מעדן עו" ו"אליעוה".

לגוף שלך מגיע שישתתנובה

היום עוברתי את האלה השלישית

תאח עתנואל רוזן

שברתי את האלה

חייר ב': ייעווב אותך ונהאלות המצחיקות האלה. צריך נכוטים. תראה ולה יש לי, גילפחי את זה בעצתי. חיה רעה, הא? אין סיכוי שזה ישבר, ותאמין לי שׁיש לו כבר ותק, לנבוט הזה". "ולה הם חושבים לעצולם, אלופי

והכוליטיקאים?

לגדד איתן את

ראיתי איש שב"כ מזהיר מפקר מחלקה: "שלא תעון לגעת

הביתה. אם תהיה התלקתות – הלכה השבת.

מאחת הסימטאות יוצאות כמה נשים בצעקות שכנר מוכרות.

המבוגרות סוחבות אבנים כברות וחוסמות כהן את הכביש. הצעירות

מיירות אבנים קטגות יותר לעבר החיילים. מכוכה. חייל צעיר

צועק: "קוס אמאקוו שילכו מכאן העיתונאים המסריחיםו", "עווב

אותם", אומר לו חייל מבוגר יותר, רגוע יותר, ומסתכל עלינו במכט

המפקר אמר". החייל שלירו צועק עליו: "סתום ת'פה". מישהו אומי

שצריך להתפור, לא לעמור צפופים. חייל אחר מתערב בצעקות:

הגבול, קצין מציץ החוצה, רואה את הנשים הצועשת זיורה שלושה

רימונים. החיילים מקללים אותו: "מאנייקו כל העשן כא עלינוו

בשלב חוה כולם ככר חנוקים מהנו. עובר גיום של משמר

ההפגנה קטנה, לא רצינית. האבנים לא מאיימות. מפקד בכיו

כשהעצורים מגיעים לחקירה הרשמית בשכ"כ, הם ככר לא מסוגלים

לעמוד על הרגליים ולרבר." ווחייל אתר, שחזר הביתה לחופשה מעזה, סיפר לחבר שלו: "תפסנו אותו כלילה. כבר היה מאותר והחלטנו שרק בכוקר נביא לשב"כניקים. בינתיים, עשינו לו שמח כל הלילה. קשרנו לו את הידיים והרגליים, הכנסנו אותו לאוהל והתחלנו לדחוף לו את אלוף־משנה, חולף במקום עם הג'ים, אומר לחיילים לירות רימון מ האלה לתחת. שאלנו אותו: איך זהי וכשהוא חיה אומר לא טוב', אחר ולהסתלק. החיילים יורים – ונשארים. מישהו מציע ללכח "כ" הכנסנו לו עם האלה בראש. ער שהוא הבין שכראי לו להגיר שוה

> יכול לחיות שהחייל ניסתי בסיפור, הנוים, יכול להיות. אבל "מה פתאומה בואו נתקרם בקבוצה אחת". לפעמים פגי הדור כפני הצ'יוכטים שלו.

טול כרם. יום שישי בצדריים. אחרי התפילה כמיסגרים, סיור מספיקו". חנשים צוחקות ועושות תבועות מורחיות לעכר החיילים

לכנון היו החיילים חוזרים רווי אימה וצער. מטעני־הצד קטלו בהם, חברים רכים נהרגו. כשחברים נהרגים, הכאב עמוק - וברור. התחושות נצבעו בשחור. מהשטחים חוזרים החיילים מבולבלים. ושונאים. מתביישים לספר בבית. מתכיישים לקרוא עיתון. כועסים על כל העולם. קריאות המואזין נהפכו לסיוט מהרהר, חוזר. כלכנון צריך היה להוציא פקורות מפורשות שאסור לקנות

לאכול כמסעדות המקומיות. חיילים ניהלו רומנים עם נערות לכנוניות ולא התביישו לספר. בשכם ובעזה אין צורך בפקורות. וגם אין רומנים, כי "כל הערכיות מסריחות ובגיל 20 כבר יש להן 15

בריחה על חריגים

חייל כותב,מרפית לחברתו ברמת השרון: "הכדיחה שלנו היא שמצאו כגרוד שני חרינים – התברר שהם עדיין לא הרביצו. מצחיקים הריבורים על המכות. מה הם חושכים לעצמם, אלופי הפיקוד והפוליטיקאיםז שקיבלנו אלות כדי לגרד איתן את הגבז שמעי, אנחבו מרכיצים – ועוד איך. מרכיצים ככר באופן לוטומטי. את יורעת. כלי קשר למצב. הבעייה היא לא המצב. הבעייה היא

יכור להיוח שהוא הגזים:

בלבנון היתה חלוקת התפקירים כרורה. החיילים הין יורים ואנשי השב"כ היו תוקרים. התקירות התנהלו הרחק מעיני החיילים, כבתים אטומים. ריברו עליהן בהמתקת סוד, כמסתוריות. בשטחים הלך המסתורין. לפני שהם מגיעים לשכ"כ עוכרים העצירים הערבים חקירות מאסיביות בידי החיילים,

כדם. פשוט תובילו אותם למשרד שלנו – וזהו. כלי מכותו ושמעתי מפקר גדור מספר: יהחיילים לא מתאפקים. לפעמים,

יולאנייקיםו הישלר או. קייוי

אורון של חיילי טללת תותחים. אם הסיור יעבור כשלום - יוצאים המג"בניק אומר שיהיה בסדר ומסתלק לדרכה

אשה אחת עומרת כפתח הבית שלה, שני מטר מהחיילים, כוה היפנית אכן גדולה וביך שמאל היא אוחות בבתה. היא מורה לנח לממן "ור" מול פני החיילים ומניפה את האבן. "תיכנסי לבית, "א מורחה", צועק הותחן ארום עיניים בקול ניתר מגז. "לא רוצה", צמח האשה ומוציאה לשון. "מאנייקית, אני אויין לך את הצורה", וא צוחו והיא צוחקת. "מאנייקית", נשבר קולו והוא רץ לעברה.

הא נכומת ושרקת את רלת הברול בפרצופו. הוא משתולל מבעס, - תראה מה יש לי, גילפתי את זה בעצמי. חיה רעה, האז אין סיבוי את כאשו כשתי יריים ולוחש משהו כאוזן. מישהו אומר שהלכה השנת ויורק על הכביש.

"ממבל, לפני העיניים של המפקר עושים רבר כזהיו לא יכולת לחכות או הרי ממילא היינו גומרים איתו את החשכון אתריכך." "עזוב אוחך ולהאלות. צריך נבועים"

> יש עם קת הרובה על הרלת וצועם. חבר ניגש להרגיע אותו, שהה ישבו חוד שואלן ינו, ככר חיו מקרים שהייתם צריכים להרביקה

תייל נרגע והאשה יוצאת שוב. עם האכן כיר אחת וחבת ביד שנית יות הבית שלרי, היא מאנספת בקול רקים, חייל זורק עליה צן קלא פונעת והיא מתחממת: "מאנייקיםו היטלר או קיי, היטלרו הטלו חיפלו". כאותו ויגע מגיע למקום עצור מוכל כירי שלושה התותחים. תוחוי התצק. נישנס כבר נגמ'שים, אם כי הם מיוערים וילת האשה נכנסה לבית, החייל מסתער על העצור בועם, מטיח רק למלחמה נגר מבקשי נמשם של משתפי הפעולה עין ערך מם או האלה הוא לא מבחין במפקר חבכיר, אלוףימשנה, העומר קבאטייה. בתחילת הוירך עוד התווכתו אם כראי לחשתמש ליון השפי וועם, יכשיגמר כאן אתה עולה אלי למשפט, ברור לודו כשהמפטי עוב, ניגשים לנחם את החייל ואחר מחכריו אומר:

קצין בכיר: יכששתעתי את הח"כים תגן וגולדשטיין חוקכים את האלוך ווצנע בצורה כל־כך ומכוערת ולא הוגנת, התחשבה הראשונה שלי היתה לנסוע לכנסת, להניח על שולחן וערת החוץ והבטחון את המכחחות המכונית והדד גות שלי ולהגיד להם: יקדיונה רבותי, בואו לשטח וחעשו את העבודה בתקותנו."

'הכול'ט'קא'ם אכניסים אותנו

"החיילים מדברים על העדר גיבוי?ו גם אנחנו חיילים וֹגָם לנו אין גיבוי.

חייל א' יהיום שכרתי את האלה השלישית שלי".

החיילים: כו

השר: "נו, ומה קרה?"

החיילים: ינשפרו כמה אלות".

צחוק דרישי. השר מחייך בעצכנות.

חייל ב׳: "עזוב אותך מהאלות המצחיקות האלה. צריך נפוטים.

אמין לי שיש לו כבר ותק, לנכוט הזה".

ענבתא שבשומרון. שר הבטחון בשיחה עם חיילים. שך הכטחון

אמנות הלחימה בשטחים מתקרמת הגענו כבר לעירן

(חמשן בעמוד הבא)

בתמונה: תיילי צה"ל בכפר ביתא (צילום – שאינו קשור לכתבה – יוסי אלוני).

למצב בלחי אפשרי ואחרי־כן משחקים את תפקיד הקורבנות".

7 Kipesio

Rineain e

הזאת של ג'בלייה ואת יתר תחנות הפליטים ברצועה, ובונים לערבים עיד ומודרנית, יפה, עם חעשייה ובניינים גבוהים. ואחר־כך אנחנו פשום עוזבים כאן ונותנים להם לחיות את חייהם. תסתכל מסביב, תראה איך הם חיים כאן, אחה לא ולתחיל להביו

"וו" שלא נפגע, ווי שהמראות כאן לא עועוים לו ולשהו – כנראה שתשהו אצלו ולשובש אוד. וכאשר אני "מחכל אסביבי נדומה לי, לפי הולבטים בעיניים, שרובנו לא תשובשים".

"לפעונים אני רואה

בדוניוני איך אנחנו

הורסים את כל

החירבה הנוראה

(המשך מהעמוד הקודם) במסוקים. אמרו שהכנסת המסוק תסמן הסלמה. כיום, המסוק מפזר־ההפגנות מכופף את כנף האבן. כמו תמיד בעיתות מצוקה, חיל האוויר מתקבל כמושיע.

"תחקדתים אלי תארבעה כיוונים"

בכניסה לקלקיליה הציבו החיילים מחסום. באותה שעה התנהל קרב קשה ברחובה הראשי של העיר. במכשיר הקשר אפשר היה לשמוע את קריאת אחד ממפקרי המישנה: "מתקרמים אלי מארכעה כיווגים, אני מבקש סיוע רוצף". שמי העיר הוארו בפצצות־תאורה ואפשר היה לראות היטב את כפר־סבא במרחק חמש דקות משם ואת הארובות של רידינג. אבל איראפשר היה לעבור.

כמה מתנחלים, תושבי גינות שומרון הסמוכה, נתקעו כמחסום הוה. החיילים לא איפשרו להם להמשיך. "מטומטמים" – צעק אחר המתנחלים, "אין לכם מושג". וחברו, לפני שהסתלק בחמת זעם, הוסיף: "צריך להכיא לכאן את כל המתנחלים כדי שילמרו אתכם ואת מצגע איך מפורים הפגנה". "כני שליטא צורק", הוסיף מתנחל אחר, תרד תושב עמנואל, "נהרוג 50 במכה והכל יסתדר". "אתם חיילים אתמו", זעם המתנחל הזועם.

החיילים, מיחירה הנסראת מוכחרת, הכליגו. ורק כאשר נפתח המחסום והמתנחלים נכנסו למכוניות בררכם הלאה, לא התאפק אחר החיילים וצעק בגרון הגוק: "חארותו בגללכם בכלל אנחנו פה. מי אתם חושבים ששומר עליכם בלילה??. אבל הם כבר לא שמעו

קצין בכיד. תונולוג תהשטח

"כאשר שמעתי את חברי־הכנסת מגן וגולרשטיין תוקפים את האלוף מצבע בצורה כל כך מכוערת ולא הוגנת, המחשכה הראשונה שלי היתה לנסוע לכנסת, להניח על שולחנה של וערת החוץ והבטחון את מפתחות המכונית והררגות שלי ולהגיר להם: 'קרימה רנותי, בואו לשטה ותעשו את העבודה במקומנו."

"אתה מבין, מה שהם אמרו פגע לא רק במצנע אלא בכולנו. והאמת היא שמאו שהתחיל כל הסיפור כאן, התחושה הכברה שלנו היא שהדרג המדיני לא רק המיל את כל האחריות על כתפי הצבא – הוא גם רואה עצמו פטור מהחובה לתת לנו גיבוי מינימלי."

"נוצר מצב מוזר. הפוליטיקאים מכניסים אותנו למצב בלתי־אפשרי, זורקים עלינו את כל האחריות – ואחרי־כן גם משחקים את תפקיד הקורבנות. ומעבר לכעם שלי, זה מטריד. זה פשוט מטריד. כי הממשלה היא המפקד העליון של הצבא. ראש הממשלה הוא המפקד שלי. גם השר מודעי הוא המפקד שלי. אבל שניהם עור לא מצאו לנכון לבקר אצלי, לשאול מה נשמע ומה קורה, להכין, להתייעץ, אולי גם לחת עצות. החיילים מדברים על הערר גיבויה גם אנחנו חיילים וגם לנו אין גיבוי. וברולים על הכתפיים אינם התחליף."

"ואחרי"כן אנחנו בשוט עוזבים"

קצין ככיר. חברתו נהרגה לפני מספר שנים מפגיעת אכן שיידה בה ערבי. קצין מקצועי, לוחם מחולל, עם תווית של ימבר קיצובי. אמרו עליו שלא יהיה נוקשה ממנו בפיזור ההפגנות.

פגשתי אותו כג'בלייה. יד מגוכסת מפגיעת אכן. פנים עייפות. דנרים גוקבים: "לפעמים אני רואה כרמיוני איך אנחנו הורסים את כל החירבה הנוראה הזאת של ג'בלייה ואת יתר מחנות הפליטים ברצועה, ובונים לערכים עיר מוררנית, יפה, עם תעשייה וכניינים גכוהים. ואתריכד אנחנו פשוט עוזכים כאו ונותנים להם לחיות את חייהם. תסתכל מסכיב, תראה איך הם חיים כאו. אתה לא מתחיל

שישרפו אחכם"

קוראים לי עמנואל. נעים להכיר. זה אני מהתקשורת. בשבוע שעבר הגעתי לטול כרם עם רכב אזרחי וצלם. נסעתי ברחוב הוא התכנס בעצמו, נראת מהורדהר, עצוב, כראב. באותו בוקר שבעי הראשי, היה שקט. אף לא חייל אחד. פניתי שמאלה, חלפתי ליר המימשל. עריין שקט. איש לא עוצר אותי. שוב פניתי שמאלה, בכוונה לעבור דרך מחנה הפליטים ומשם החוצה – לכיוון נתניה והביתה. כמחנה הפליטים נסעתי מרר, כלקח מזכרונות העבר.

פתאום: מחסום וכמה חיילים. אני עוצר כחריקה. מוציא את הראש לשאול מה קורה, וכמעט חוטר את קת הנשק של הקצין, סגן־משנח פיחידה שלא אוכיר את שמה כרי לא לכיישה. הקצין גוער בי: יתסתלק מכאן, איריוטו חרי אמרו לך שזה שטח צבאי סגורו למה אתה כאו?"

אני מנסח לומר לקצין שאיש לא אמר, שלא היו מחסומים ושאני כבר הולד. אכל הוא לא מאמין מה מתאום שיאמין

לתסשורת. הוא מסמן לחיילים שלו: "יאללה, בואו נשאיר אותם לכר. שיהרגו אותם, הלוואי".

מימיננו מתקרכת קבוצה גרולה של מפגינים. אבנים מתעופפות. החיילים עוזכים אותנו שם לכר. אנחנו, כמוכן, אחרים. עם המכונית. הם מתחכמים. נכנסים לסימטה צרה ואחריכך לסימטה עור יותר צרה, עד שהמכונית כבר לא יכולה לעבור. לפני שהם נעלמים לנו, מותירים אותנו לבד במחגה הפליטים של סול כרם, צועק חייל אחר: "נו, נראה אתכם עכשיו". וחברו מוסיף בחיוך מרושן עונג: "את! שישרפו אתכם". הקצין, כמובן, אינו מגיב.

אנחנו מסתלקים מהר, קבוצת המפגינים קרובה אלינו. פונים ימינה, דוהרים כמהירות רכה. זה עובר כשלום. לא נשרפנו. ואני שואל, נגיח שכן, נגיח שהיינו נשרפים, מי היה האוראי: החיילים הסג"מו רובר צה"לו שר הבטחון ז גאולה כהן אנחנוז

הם שילולו את הולחיר

יוםי חרד, הסמג"ר מפרשת הכאת שני הערבים, יושב כנית וממתין למשפטו. חברים אומרים שיוסי שבור, בוכה הרבה, כמעט שאינו אוכל. הם אומרים שיוסי איננו מבין מה רוצים ממנו, מרוע נעצר. מספרים שביקש לשוחח עם אלוף הפיקור, אך קיבל תשונה קרירה: פניות ללישכה – רק בכתב. והוא איננו מבין, כאמת שאינוו מבין, מדוע זה מגיע לו ומה בכלל עשה שעצרו אותו.

יוסי שילם את המחיר. גם רס"ר צ'ארלי דנינו, גם הסג"מ מגולני שהודה לאחר ירי כאוויר שלא לצורך, גם סא"ל יהודה ממקר המרחב בשומרון שגכשל בתפקורו והועבר, איך שאומרים, לתפקיד

"ומילווה אינחיפאדה מרצון"

חוץ מהאכנים, הקללות, ההשפלות, הגז, השינאה, מצלמות הטלוויזיה – חוץ מכל אלה השירות כשטחים הוא מתורבן כוכות עצמו. תנאי־שירות רפוקים, יציאות הביתה לעיתים רחוקוה, שמירות אין־ספור, מעט שעות שינה, אוכל גרוע, קור. מספרים שבלילות משתדלים החיילים להרעיש, למשל עליידי פתיחת מכשירי הרדיו בעוצמה רבה, כדי שגם האוייב לא יישן ויהיה עייף. אבל החיילים עייפים יותר, ואין מי שאינו מייחל לגמור עם זה

קצין חינוך ראשי הורה להעניק לחיילי השטחים עדיפות כהצבת אמנים ירועים. האגודה למען החייל החליטה להקריש את עיקר תקציבה השנה למען חיילי השטחים. אני מחכה לשלב הכה .. גלי צה"ל משדרים ד"ש עם שיר מחשטה. ובמשרד האוצר מנפיקים איַגרות "מילווה אינתיפארה מרצון".

"קשה לנו לדאות אותו ככה"

לפני שנפגשו עם שר הבטחון והנימטכ"ל, ישבו חיילי היחידה שקצין וארכעה מאנשיה נעצרו בפרשת המכות, התכוננו יחר עם מפקריהם לשאלות שיציגו. היתה רוחיקרב באוויר. חייל הציע לשאול את השניים, וגם את אלוף המיסוד, מרוע נוכרו לכוא וק עכשיוז ואיפה היו חורשיים, כאשר היחידה פעלה ללא דופי בסימטאות הקסבה ושמה יצא לטובה בכל האיזורוו

שעתיים כמעט נמשכה הפגישה ונאמרו כה דכרים קשים ומרגשים. החיילים התרשמו מאוד משר הבטחון. "רנין ממש גנו לעניין", אמרו רכים מהם. התברר ששר הבטחון גנב את ההצגה. הא דיכר רוב הזמן, ענה לרוב השאלות וגם הצליח לסתום צחוקים מחבורה עייפה וכעוסה של חיילים.

רכין סיפר להם על יחידת צנחנים כגבול לכנון שאינדה שלושה חיילים כתוך שבועיים, אך כאשר מחבל, שחדר לישראל על־מנת לכצע פיגוע רצחני, הרים יריים – איש לא ירה ואיש לא היתמם כאילו לא הבחין בהרמת היריים. רבין אמר לחיילים פהוא מצפה מהם להכלגה דומה.

הרמטכ"ל, לעומת זאת, דיבר מעט. אולי שתי רקות. אתריכן משרי הליכוד דברים קשים בישיכת הממשלה. קצין בכיך שהקתחף בפגישה אמר לי אחריכך: "משהן כבה בדן, הוא אבול וכאוב תסתכל על העיניים שלו, תשמע את קולו. קשה לי, קשה לכולנו לראות אותו ככה".

לא משובשים

וממשיר הקצין הבכיר: "מי שמצליח כימים אלה לשמור מצכיהרות שלו, מי שלא נפגע, מי שהמראות כאן לא עושים לו משרו – כנראה שמשהו אצלו משובש מאוד. וכאשר אני מסוכל מסכיבי, נדמה לי לפר המבטים בעיניים, שרובנו לא משוכשים

הוא נולד עדנאן עודה בורנוגה ונקבר עדי מזרחי ברחובות. גר צדק, שנולד בצריף היחיד שנשאר בקרית משה ברחובות, למשפחה המוסלמית היחידה שלא ברחה לעזה ב־48'. קרובי משפחת עודה נמצאים עכשיו בעזה, אולי בעוצר. ברחובות, מניחים הילרים של אחיו תפילין וממהרים לתפילה בבית ספר דתי. מיכאל ואיברהים ומרים ובתיה וסעירה, "חיים בין יהודים כמו אחים", אבל לא חוצים לגמרי את הקווים. החלום היהודי מת – נהרג בוואדי דמור שבלבנון, בינואר 83'. אזכרה מוזרה.

מאת בן כספית צילם: ראובן קסטרו

דליה רובינשטיין שר "אל מלא רחמים". סעידה היתה אחות של עדי, או אם תרצו פטמה (שמה במקור), ממהרת היחידה שבכתה, עם כל הלב. היו שם, כבית הקברות כרחובות, עשרה אנשים חיים ומת אחד: עדי מזרחי, שנרצה כידי מחכלים כלכנה, כדיוק חמש שנים קודם. כבר חמש פעמים, מרי שנה, מתאסמת בבית הקברות הזה חבורת אבלים מוזרה, מצומצמת, אך נאמנה. אמא, שני אחים,

> הראשי של רחובות, שמחה הכהן קוק, שנותר לחכות ליר השער. כהנים, כירוע, אין מקומם נבתי קברות. ערי מזרחי נולד מוסלמי, גדל מוסלמי, התגייר, חי כיהודי ונרצמ ככזה, אולי אפילו בגלל היותו כזה. עדי מורחי, הוא

ערנאן עודה מזרנוגה, היא קרית משה כרחוכות. סיפור אנושי. גרליה רובינשטיין מסיים בינתיים את התפילה. הרב קוק כיקש ממנו, לפני חמש דקות, לעשות מצווה ולנהל את האוכרה של גר הצרק הקבור במעלה בית העלמין. רובינשטיין רצה שילדיו יעכרו קשה כל עושה את שלו וסעירה, למרות שעברו ככר חמש שנים, היום ובלילה יילכו לישון. לא ממשיכה לבכות. עברה הרבה כחיים, סעידה, ורואים את זה. אהב את הכילויים עד השעות

ככית הקכרות מכירים כולם את עדי מורחי, אפילן השוער ה"התייחרות". מאור לא אהכ הזקן, שכבר לא כל כך שומע טוב חוכר עוד פוות טוב, יודע את רעיון הגיור. אפילו שנא בריוק איפה קבור הגר. עוד לא שכחו את המאבק שקדם לקבורתו של ערי, מאבק בין שתי הרתות, יהרות ואיסלאם, כיו הבכור הלך והעמיק. הפיצוץ אכיו של עדי לרכה הראשי של רוצכות. הרכ ניצח. עדי נקכר באחרות הקבר של רתו החרשה, הדת כה כחר וכגללה נרצת.

ערי נולד לפני 37 שנים. כן בכור למשקחת עורה, המשפחה הערבית היחידה שנוחרה ברחוכות אחרי הבריחה לבקר כצריף שבקרית משה, על הגדולה ב־1948. או היתה שם זרגוגה, מושכה ערכית ירועה - גבול הפרוסים. המשפחה לא ושוקקה. מאות משפחות, שחנת קבת גדולה, פורסים. היום אין ידעה מה כריום, או בערך, קורה לכל זה זכר. זרנוגה נעלמה וכמקומה קמה סרית משה, שכונה - איתו. היו חורשים שלא שמעו יהודית חדשה, מוררנית, עם חריג כוררו צריף קטן אחר, עם עליו כלום, חרץ משיתות שלפון

עכשיו הם יושבים כצריף, הצריף בו גדלו. סעירה, אם לא השלים עם אוכרן הבן בחייו, וגם במותו. של הבן. המשפחה, כתיה, מרים, מיכאל ואכרהים. מספרים על ערי. יש הרבה צריפים כאלה באום־אל-פאחם, טוליכום או עזה. אבל הצריף חוה נמצא כרחובות. כבר כמה וכמה דורות. ויש גם פער דורות. מרים, בשיער פלטינה צכוע וג'ינס הרוק, מספרת שכל הערכים של זרנוגה כרחו לעזה "כי היהורים גירשו אותם". סעירת, רגליה חעבות חנוטות בגרביים מסרתיות וראשה נתון בצעיף, מספרת סיפור שונה, "היהודים לא גירשו אף אחר. כולם כרדו כי פחדו לחשאר עם היאהור. אנחנו לא הסכמנו לברות. היינו פה שנים, גדלנו פה, זה הבית שלנו. נולדנו פה ותיינו שוב מאוד עם היחורים. או לפה לברוח, ולפה לגרשו לא

מי שלרה, אגל, נמצא היום כעוה. בעוצר, ערוכ לווראי וילרי משמאת עודה לומרים בכית המער "תושיה", שהוא בית ספר דיתי: הם מניחים תפילין כל פוסר, ואפולו נחנים מזה. שבינחה ועריין מכנה את בעלהלשעבר בתואר "נאצי". בצורה ברבע לשנתנה הם חייבים למור לתפילת הבוסי, אחרת המנהל מחרה, מעווהת, גם זו עוד דוגמא לותייהרות. יוסף עודה נטש בועם, בועם אפילו יותר מאשר בשתלמיד, יהודן מאחר, בתיה.

Hideain 10

היה כלתי נמנע. כניל 17 עוב ערי את הכית, הקשר כינו לבין המשפחה ניתק, והוא מיעט

ערי תי עם היהודים ונשא לאשה את יהודית גונן מאופקים. הם חיו יחר שנתיים והתגרשו. יהורית היתה שומרת מסורת, ועדי שמר שבח, קיים מצוות, הלך פה ושם לכית

לאחר שהתגייר, התגיים עדי לצה"ל, ושירת כנהג בחיל תוכלה. אהב מאוד את הצבא. השתחרר והחל לעבוד כנהג מיבלית כחכרה להוכלת דלק כאשרור. לאחר שהתגרש, עבר

לאשרור וגר שם עם חברתו החרשה, פלורט אוון, כעשר השנים האוזרונות בחייו. והא היה מאושר, פוצת או יותר. גם היחסים עם האם והאחים והאחיות התייצבו. ערי היה מגיע לכיקורים, עוכר כין האחים והאחיות, מנשק את סעידה,

להלביש את ארבעת ילדיה שלא יחמיצו את התפילה. וכודקת אם הכיפה מהודקת היטכ למקומה. זה נראה להם טבעי לחלוטין, לבני המשפחה, להיות מוסלמים בכית ויתודים בבית הספר. למה לא, בעצם:

לערי זה לא הספיק. היו לו חברים טוכים במרמורק ובשעריים. הכרים טובים מאור. עדי היה איתם "מסכיב לשעון" אחות, אחיין וארבעה חברים טוכים. יחר איתם מגיע הרכ יצאו יונר, בילו יחד, אכלו ושתו יחר, הכירו את אותן בחורוח

ושמעו את אותה מוסיקה. אכל משהו היה, עדיין, חסר. עדי היה מוסלמי, ורצה להיות

האב, יוסף עודה, לא אהב הקטנות, לא אהב את אותו. הקרע בין האכ לכנו

נדירות. כשבא, השתדל לעשות זאת כשאביו לא היה שם. האב

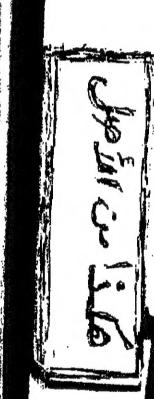
'הכנסת. לכני חזוג מזרחי לא היו ילדים. ערי היה עקר הפיווד לא נשמר ביניהם קשר.

סעידה עודה זוכרת: היהודים לא גירשו אף" אחד. כולם ברחו כי פחדו להשאר עם ה'יאהוד'. אנחנו לא הסכמנו לברוח. היינו פה שנים, גדלנו פה, זה הכית שלנו. נולדנו פה וחיינו טוב מאוד עם היהודים. אז למה לברוח, ולמה לגרש? לא גירשו"

האחות פטמה־בתיה: "צריך לסגור להם את כל האיזור. מרגיז אותי מה שהם עושים. לנו אין מה לחפש שם. כשאני צריכה לכקר בעזה אני לא נוסעת במכונית שלי אלא במונית עם מספר ערכי. אי אפשר לדעת מה יכול לקרות"

חמש שנים אחרי – האם, סעידה, עדיין בוכה על עדויעדואן (בתמונה הקטנה) שנהדו בלבנון

11 Biacaio

(במרכז) עם תילדים – בחיה, מרים מיכאל ואיברחים. עדי אמר, "יוש לי חרגשה שאני חולך ולא חוור"

התגרש מסעידה ונשא אשה אחרת במקומה. ועבר לגור בצריף אחר, לא רחוק מהצריף של סעידה. כדצמכר 82' הלך עדי למילואים. חודש ימים הוכיל דלק ללכנת. שכוע לאתר שיתרורו התבקש על ידי מקום העבודה לכצע נסיעה נוספת ללכנון, הפעם במסגרת החברה. לערי היתה הרגשה רעה. יומיים לפני

שיצא, עשה סיכוב ביקורים כמשפחה. עכר אצל

האווות בתיה (פטמה), מרים ופתחיה, שגרות במזכרת

בתיה. לפתחיה הוא אמר, "יש לי הרגשה שאני הולך

ולא הוזר". זה היה כמוצאי שכת. עדי ישן אצלה, וכיום ראשון נסע שוב ללכנון. לתמיד. כיום שני, בשתיים לפנות כוקר, הגיעו לכיתה של סעירה שני שוטרים, את ממגן רוד ארום וקצין הבטתון של חברת הדלק. "ערי ירד מהמיכלית ומאו לא

רק כיום רכיעי הגדיעו סופית על מציאת הגופה. כולם, גם האב יוסף, היו כהלם. כועסים עד היום על דרך הטיפול. למעט כמה שקלים לחורש, שמקבלת סעידה, לא היה כל טיפול במשפחה. פיצויים, זכויות, מברקי תנחומים, קשר כלשהו עם הרשויות! שום דבר. סעירה עורה, אם שכולה, לא עמרה על זכויותיה העלומות. היא גם לא יורעת מה בריוק מגיע לה, אם בן אברהם אבינו, שההא נשמתו צרורה בצרור החיים".

> עדי מורחי עצר לרגע בתחנת דלק סמוך לצידון. עדי ראיה ראו אותו מרבר עם בעל המקום כערכית, ואז לקחו אותו כמה גברים לתוך רכב, ונעלמו. גופתו נמצאה כווארי ליד ראמור, כשיריו כאזיקים ושמונה קליעים נעוצים כגופו. "אני אישית ספרתי אותם כאבו ככיר" אומר האת אכרהם, המתעקש להיקרא איכרהים.

ואו החל המאבק. האב, יוסף, רצה שעדי ייקבר ברנר. שקם, ריח אשכוליות. כבית קברות מוסלמי. די בכושה שנגרמה למשפחה בחייו, אמר. לפחות שייקבר כמוסלמי. הרב קוק התנגר. שני אחיו של עדי. נמצאות גם האחיות, מרים וסטמה יש לכבר את רצונו של עדי וכחירתו התופשית (בתיה וכמוכן - ספידה האם היא היחידה שלא המירה ביהרות, ולקבור אותו כפי שהיה רוצה. הגיעו ער בית את שמה חמוסלמי בשם יהודי, מיכאל שינה את שמו המשפט. השופט יוסף חריש, היום היועץ המשפטי גם בתעודת חניהוי. רק אכרהים, לאחר מחשבה,

בני משפחת עודה מתקשים להסביר מה בדיוק אף הוא את הצריף קצת אחרי שבנו, עדי, עזב. יוסף גרם להם לוותר. אבל עובדה. אחרי השיחה אצל השופט, עם הרב קוק, גפתרו הבעיות.

עדי מזרחי נסבר בלוויה מחרה. הוא הוכא לכית אביו ואימו כמנהג המוסלמים, ובמקום קויימו התפילות המוסלמיות המסורתיות הנערכות כבית המנוח לפני הלוויה. ואז בלקה לבית הקברות היהודי שם ניהל את הקבורה רב, בטקט יהודי כשר לכל דבר. היו שם, חוץ מכני המשפחת, גם חברים רבים מרחוכות, מהעבודה, מהמילואים, מפקר השיירה כה מצא את מותו, ראש העיר, ואחרים. היה קריש, היו הספרים, רק שסעירה ובניה לא כל כך הבינו מה קורה ומה צריך לקרות. אחרי הכל, לוויה יהודית ראשונה כמשפחה.

על מצבתו של עדי נחרט – "פה נקבר בנגו ואחינו היקר, עדי מזרחי ז'ל, גר צדק, שנקטף בדמי ימיו על ידי מרצחים. כן ל"ב היה, זכרו לא ימוש מקירכנו לנצח".

ומאז, כל שנה, לפי התאריך העברי, מתכנסים עשרת נאמניו של ערי כבית הקברות. הרב קוק, המנהיג את החבורה המוזרה, אומר: "כרבה הראשי של רחובות אני חש חוכת מיוחרת, כשמו של עדי שנפל ושל המשפחה, לעשות הכל כדי לשמר את זיכרו. עדי כולם עונים אמן, וניגשים לכיבור הקל שסירוה סעירה בסככה הקטנה, ככניסה לבית הקכרות.

מרורה עדיין כוערת בחצר. יושבים כסלון, על ספה רעועה, וכוחנים תמונות של ערי. יש גם אחת על הקיר. זה הקיר הכי דרומי ברחובות. מצד אחר פרדסים, מצד שני – שרות גבעת 📰 🌌

יושכים שם מיכאל (מוחמד) ואברהם (אכרהים), התלכטות, החליט לטוכת היהדות. המשפחה השתכנעה, ואנחנו לא צריכים להתכייש כזה", הוא אומר לי הכחן קוק שמשקיף מרחים, אלה הם אחרוני שדיו של לקראת סיום, כחצר.

משפחה מוסלמית בוררה בין היתורים, מוסמאת לחלוטין, מאושרת בהיותה כזו. מיכאל: "אנחנו חיים

כין היהודים כמו אחים. אף אחר לא אומר – אלה ערבים'. אין לנו שום בעיה". בתיה עוד יותר קיצונית. מתייחסת להתפרעויות של אחיה בעזה בחומרה: "צרין לסגור להם את כל האיזור. מרגיו אותי מה שהם עושים. לנו אין מה לחפש שם. כשאני צריכה לנקר בעזה אני לא נוסעת במכונית שלי אלא במוגית עם מטטר ערבי. אי אפשר לדעת מה יכול לקרות". כשאברהים רוצה להרגיז את אחותו בתיה, הוא

קורה לה פסמה. והיא כאמת מתרגזת. אברהים הוא היחיד, למעט האב יוסף שעזכ, שנושא את הדגל המוסלמי במשפחה. "אם יכנסו הגה פעם מתבלים, הס ירצחו אותנו ראשונים. כמו שעשו לעדי, אני בטוח שרצוזו את אחי בגלל שהיה ערבי והסך יתודי. אם תצ היה יהודי רגיל, הם היו לוקחים אותו בשבי וסחסים במקומו 200 מחבלים. אכל כשאמר להם שהוא בעצם משלהם, הם כעסו ורצחו אותו במקום. אני לא רוגון שלנו זה יקרה. אני מוסלמי ברם, ואם תקום פעם מרינה פלשתינית, ארצה לחיות בה, למרות שכאן הבי סוב אברהים עוכד, אגב, כמוסך של גבעת ברנר.

עדי מזרחי אהב לחיות, אהב בעיקר מוסיקה חיפושיות, ערנה לכ. אהכ את החיים היפים, אותם שנא אביו המוסלמי ואותם סיפקה היהרות. ערי ביצע כאום רשמי את הצער אותו ביצעו, בעצם, כל בני משפחתו הוא חצה את הקו, עליו משושטים עד היום אחיו

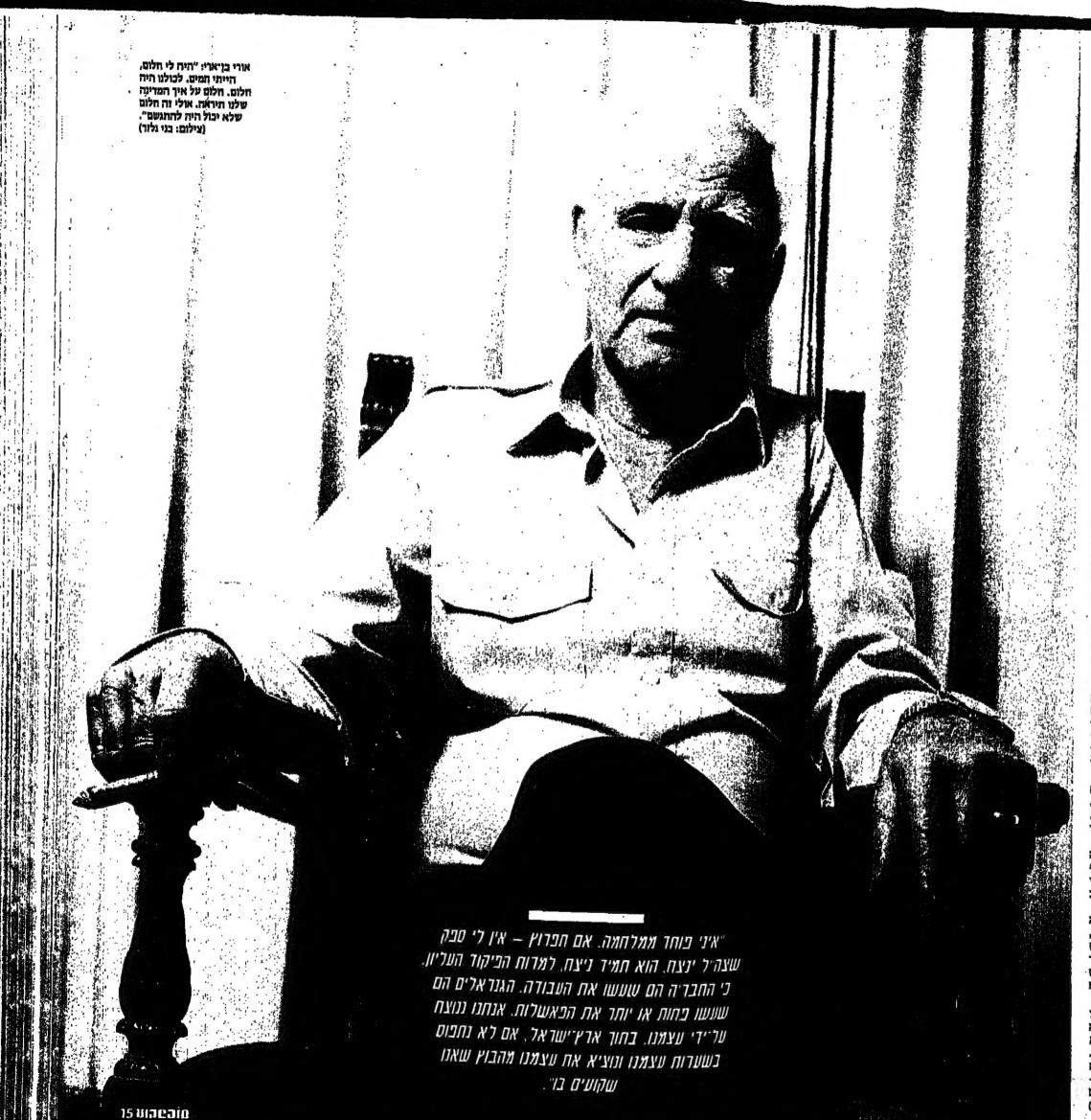
קו שנמתח כין שני צדרים לפני 40 שנה, כ־1948: כשנמלטו מאות ערבים מזרנוגה, ורק משפחה אחה אזרה אומק להישאר. קו שנחצה שוכ לפני יותר בעשי שנים, כשאחד מכני המשפחה עבר לצר שני, ליהדוה

והיתר המתינו מן העבר השני, לראות כיצד יפול דבר. והדבר נפל, יהר עם עדי עצמו, בינואר 1983 כווארי ראמור. ההיסטוריה, כמו גם אחיו, לא סלחי לערי, שקבור היום ברחוכות, ומאזין לגדליה רובינשטיין מ'חברא קרישא", שאומר עליו 'קריש'

> "אם יכנסו הגה פעם מחבלים, הם ירצחו אותנו ראשונים. כמו שעשו לעדי. אני בטות שרצחו את אחי בגלל שהיה ערבי והפך יהודי. אם הוא היה יהודי רגיל, הם היו לוקחים אותו בשבי וסוחטים במקומו 200 מחבלים. אבל כשאמר להם שהוא בעצם משלהם, הם כעסו ורצחו אותו במקום"

Mideajo 12

71277

הוא כבד היה בחיין חייל, לוחם, מפקד. אבל אורי בן־ארי, תא"ל (מיל.), לא עמד אף פעם מול הפגנה של נשים וילדים ערביים. אח העלבון הזה טרם ספג. סופגים אוחו בניו, במילואים בג'נין ובשכם, יחד עם כל הבנים, כל צה"ל. לו יש העלבונות שלו. כילד בברלין של היטלר ראה איך נאצים החזיקו את אבא שלו על הקדקע והשחינו עליו. עכשיו הוא לא יכול לראות חייל צה"ל שמשחינים עליו, יודקים עליו, משפילים אוחו.

תאת סיתה קדמון

א"ל (מיל.) אורי בן־ארי לא עמר אף־פעם מול הפגנה של נשים וילרים ערביים. את העלגון הזה, הוא אומר, עוד לא ספג. "אבל יש לי העלגונות שלי". שש שנים חי בכרלין תחת שלטון היטלר. הוא היה או רק ילד, אבל עוכר היטכ איך נאצים החזיקו את אבא שלו על הקרקע והשתינו עליו. "זרקו על בני משפחתי אבגים, ירקו עליהם, שרפו אותם". כל משפחתו הושמדה. לפני כמה שנים, כשעבר ניתוח לב פתוח והיה חסר הכרה, הוא כמו חי 12 יום במחנה ריכוז. הוא קרא לרופאים שלו "נאצים" ו"אס.אס.", וררש מהבנים שלו שיביאו אקרחים כרי שיוכל להרוג את הנאצים האלה. "אני לא יכול להוציא את זה מלשר עצמותי. זה טבוע בי. זה משהו שאני חושב עליו כל יום. ואני לא יכול לראות חייל צה"ל שמשתינים עליו, יורקים עליו ומשפילים אותו. לא פה". החיים שלו בארץ ב"50 השנים האחרונות, הוא אומר, עשו ממנו יהורי אחר. "אני יהורי. לא רתי, לא מסורתי. יהורי. אבל יהורי

החיים שלו בארץ כ־30 השנים האחרונות, הוא אומר, עשו ממנו יהודי אחר. "אני יהורי. לא רתי, לא מסורתי. יותורי. אני יהורי אחר מזה שחי בבוסטון או כשיקאגו. אני לא יהודי גלותי. אני לא מוכן לכלוע עלבונות. יש לי הרכה חברים כגולה. כשקוראים להם 'פאקינג ג'ז' – הם כולעים. כשלא מקכלים אותם ליקאנטרי קלאכ' במקום מגוריהם הם עושים לעצמם מועדון משלהם. אני לא מוכן להוריר את הראש. לא מוכן שיירקו עלי. שישתינו עלי. אני מוכן להילחם על זה ואני מוכן למות על זה. אם לא נהיה מוכנים כולנו לעשות את זה – אין לנו סיכוי לחיות פה".

בשבוע שעבר ניקר כבית־הקברות בקרית־ענכים, שם טמונים חללי חטיבת "הראל". כיציאה חזרה לתל־אביב הזהירו אותו. באברגוש זורקים אבנים, אמרו לו. הוא הנית את האקרת כסווח יד. "הרגשה אירינסית", הוא אומר. "הרי כמלחמת השחרור שיחררתי את הרכך הוו".

כשבוע הנא הוא צריך להיות כמיפקרת פיקור מרכז כנווה יעקב. הדרך לשם עוברת כשועפת ותל־פול, מקומות שהשתתף ככיבושם כמלחמת ששת־הימים. עכשיו, עשרים שנה אחרי המלחמה, הוא צריך לתכנן איך יגיע לשם. "ואני לא יורע איך אגיכ אט יזרקו עלי אננים. אני כאמת לא יורע".

הוא עשה הרכה רברים כחייו. היה חייל, לוחם ומפקר. 15 שנה מתוך 63 שנותיו שרת בצבא קבע. הוא גם היה תעשיין, קבלן, ריפלומט ומו"ל, "אבל מכל הדברים האלה נשארתי איש צבא. איש בטחון", לפחות פעמיים כשבוע הוא מרצה בפני הלומדים בבתי־ספר צבאיים, קשור לצבא בכל מיני נושאים שהוא לא רוצה לפרט. ויש לו שני בנים, אחר רס"ן כקבע, קצין אג"מ, ואחר ממקר גדור טנקים במילואים. שניהם משרתים היום כשטחים. אחר כג'נין ואחר בשכם.

יש עוברות, הוא אומר, שאולי אין בהן שום חרש, אבל אנתנו מתעלמים מהן. ככר 20 שנה אנחנו מתעלמים מהן. וזה לא שונה מתעלמים מהן. ככר 20 שנה אנחנו מתעלמים מהן. וזה לא שונה מהתעלמויות שהיו לנו גם נמצכים אחרים, כמו, למשל, כמלחמת יום־הכפורים. כמו, למשל, התעלמות ממידע כשנכנסנו ללכנון. וכמו, למשל, כל מה שקשור ליהודה ושומרון. "הרי כל מה שמתרחש שם ירוע לנו שנים, כל מה שעלול היה לקרות – וקרה – יכולנו לחזות מראש. חוינו מראש. אכל התעלמנו מזה. מטעמים וכולנו לחזות מראש. חוינו מראש. אכל התעלמנו מזה. מטעמים "נגד תי נילחמנו מאז קום הציונות? בערבים שחיו כאן. בפלשתינים. תי שרוצה להתעלם מזה – זה לא יעזור לו. יש עם, ויש ישוח פלשתינית. וזו עוברה היסטורית".

"כל ונה שונחרחש ביהודה ושונלרון לכלנו לחזוח ונראש. חזינו התעלונו. ונפעמים פוליטיים. ונחוך איזו החייחסות התנהגנו כעיורים. התנהגנו כעיורים. המנהי גות הובילה,

ສເລຊລio 14

(כריות. גם הם, או אנשים שידעו את זה ככר שבוע אחרי מלחמת ששת הימים. יגאל חרק ונהם. חי בה ואפשר, לדעת בן־ארי, להתווכח על זה ער מחר בבוקר. "נגד מי אלבי שנים. מצב נילחמבו מאז קום הציונותו לא נגד מצרים, לא נגד ירדן, לא נגד סוריה. נלחמנו בערבים שחיו בארץ הזאת. כפלשתינים. מי שרוצה משובש ובלחי להתעלם מזה – זה פשוט לא יעזור לו. יש עם, ויש ישות אפשרי שבן שני פלשתינית. ווו עובדה היסטורית". הצדדים צודקים. "אבל גם לצר השני יש זכויות. גם הם, או לפחות חלק קטן מהם, חי פה אלפי שנים. וזה אולי מצב מטופש וכלתי־אפשרי שכו שני וה שאומרים שיש בברים צודקים. אי אפשר לפתור את זה בכך שאומרים שיש 21 min בדרים שיש 21 מדינות מוסלמיות – אז שיילכו לשם. הם לא רוצים. גם לנו הציעו את אוגברה ואת דרום אמריקה. גם אנחנו לא רצינו. רצינו לחיות 21 מוסלוניוח ושיילכו אם יש בעולם עם שאינו מתאים להיות עם כוכש, או צכא שאינו מתאים להיות צבא מרכא, זה עם ישראל. זה צה"ל. "הרי יש לשם -- זה לא לנו חזונות וחזיונות. במשך אלפי שנים הלכנו בראש תנועות שחרור עממיות, לאומיות ורתיות. היהודים תמיד הובילו. פתרוו. הם לא ליבראליזם, זכויות הפרט, חופש המחשבה והביטוי, תמיד היינו בקו הראשון. אבל", הוא מוסיף, 'אנחנו צריכים לזכור איפה אנחנו "ארב"ם. גם לנו הראשון. אבל", הוא מוסיף, 'אנחנו צריכים לזכור איפה אנחנו יושבים היום. לא באירופה ולא כאמריקה. אנהנו יושבים בתוך עולם הציעו אח אוגנדה ערבי עם אופי מסויים ומנטאליות מסויימת, ואם לא נבין את זה, כמו שהרבה עמים אחרים לא הבינו עם מי יש להם עסק -ואת דדום האמריקנים בורייטנאם, הרוסים כאפנניסטאן – נהיה אולי ליבראלים, אבל לא נחיה פה. לדעתי, לא נחיה פה". אולריקה. גם אנחנו רצינו לחיות פה". 🏓 🛦 באירופה או אולריקה. אנחנו יושבים בתוך עולם סוף", שלאתר המלחמה היה מפקר גייטות השריון, שנחשב כשעתו למועמר בטוח לכחונת רמטכ"ל, שבששת הימים פיקר על חטיכת

ולטויולים, ואם לא

נבין.אח זה, כומו

אחרים לא הבינו

בווייטנאם, הרוסים

- באכגניטטאו

האמריקנים --

(חמשר מהעמוד הקודם)

הובילה, והעם אכל.

ולוו, למשל".

היסטורית על

פוליטיים. מתוך איזו התייחסות היסטורית ששואכים אותה

ומאיתנו בפרט. מדינת ישראל צריכת להיות צחורה כמו יונה. ויש

ערביי ארץ־ישראל ו/או ישות פלשתינית זו עובדה היסטורית.

כן, יש לנו זכות היסטורית על הארץ הזו. היסטוריה ארוכה.

את יהודה ושומרון. הזהירו את חוסיין עשרות פעמים 🗩

"הראל" בירושלים, רמאללה ויריחו, אומר שאינו יכול לראות את

לשמוע מהילדים שלי כיצד עומד חייל ישראלי ומקללים אותו,

ואולי גם להפסיר מלחמה". זה אולי, אומר בן־ארי, כמו תמונת

עם ישראל, הוא אומר, היה צריך להתפעל מצה"ל. העולם

כולו היה צריך. "אבל העולם מושחת. פועל לפי סטנדרטים כפולים.

"אני מתכייש להסתכל על תמונה בעתון. לצפות בטלוויזיה.

חיילי צה"ל מכווים.

שבהחלט יכול להתרחש גם כאן".

מרים ועומר במקום החיול".

"עובדה היסטורית ראשונה", הוא אומר, "היא שלא ניתן לדכא

יש לנו וכות מאיושהו מקום". התנהגנו כעיוורים, אומר בן־ארי. המנהיגות

את רצונו של עם, ישות, או איך שתקרא לזה – בחופש ועצמאות. במבט היסטורי, אף אחד לא הצליח. רק כמשטרים טוטאליטריים

ובשיטות טוטאליטריות, שהעולם המערבי לא מקבל אותן בכלל

בן־אריו "קורים פרו דברים שמערערים בי את האמונה, שבעמידם וביש לש המדינה. אני רק מתפלל שאני טועה". (צילום: שמואל רחמני).

לחלים כעצמם מה הם רוצים. זו בעייה שלהם. "ואם נחתום עם

ווטין שלא תהיה מרינה פלשתינית, אז היא לא תקום"? גבולות

מרגונה, זה מה שאנחנו צריכים. שאפשר יהיה לשלוט על העלייה

סהיוון. עם תחנות מעקב. "הישובים כביקעת הירדוז אנחנו לא

ניכים שם ישוכים, כיקעת הירדן לא ניתנת להגנה. מי יגן על

גישונים שבשטח הערביז מצירי, שמגילת זכויות האדם תגן

עם הנגים שלו, הוא אומר, חושבים כמוהו. אף אחד מהם לא

מכן לשפוך את רמו בשכם. הם יעשו את זה אם צריך, ואם זו

פורת הצבא, כמובן. אבל אף אחד מהם לא מאמין בארץ־ישראל

הפלמה, או ככך שהישיכה שם דרושה להגנת הארץ. "גכולות

מיהנה. זה מה שצריך. מדינת ישראל היתה צריכה למנות וערה.

פישה שיאמר באופן אובייקטיבי לאיזה גבולות ישראל זקוקה כדי

להון על קיומה. גבולות שאם נעבור אותם – אנחגו בסכנה. היום

כשמסתובכים בערב ברחובות, אומר בן־ארי, אפשר לחשוב

שאנתנו מדינה כמצב נורמלי. וזה אולי בריא, שאנתנו חיים את

תוים סלנו, חוגגים, מחתנים את הילדים, נוסעים לחו"ל. "אבל

אמר לשכוח לרגע שאנחנו עם במלחמה. ואיזה עוד עם שיש לו

מים נחוית מסוגל לחנוג כמסיכות כיום שישי כערכז והטרוריסטים

שנרים, וקטיושות נופלות, ורוקרים יהודים כמסעדה בתל־אביב,

תכים אחרים בכיכר־אתרים, וזורקים בקבוקי תבערה בנצרת".

הנעיה, הוא מסכיר, היא שקל לנו להבין מלחמות קונוונציונאליות.

"נשום מה, כשוורקים בקבוק תבערה על מכונית, כשוורקים

אנום, אנונו מתייחסים לזה אחרת. אבל בקבוק תבערה שנזרק על

ולב נשטחים, או כוואדי ערה, נזרק על מנת לשרוף את הרכב ואת

המשעים כו, ואין שום הכדל בין זה לבין יריה מכלי נשק. שניהם

אומר בן־ארי, לא משחק ילורים. המלחמה שו

היום נשטחים היא מלחמת התשה מהסוג הגרוע כיותר. "זוהי

וחשה רב צדרות. היא מתישה את כוח ההרתעה של צה"ל,

פוגעת בנו קשה מבחינה כלכלית, מתישה אותנו מורלית

ושתלת ברמות מרינת ישראל בעולם. אסור, אסור לנו לנהל

מלוצח החשה כליכך הרכה זמן. הרי יש קונצנווס מריני שמדינת

ישראל לא צריכה ולא יכולה לעמור במלחמת התשה. שאם היא

שפות נמצב כזה, היא צריכה לעבור למיתקפה, לחסל את הצר

ויש לו גם פתרון למלחמת ההתשה בשטחים. יש לו תוכנית

לעיור המננה אתר, אתרייכן יש הפננה במקום אחר. ולהם יש ומן,

צין לנו שום קו בטחוני מוסכם כזה".

סורים, שוורקים פצצות.

קפחו במלחמת התשה כוד".

סתום מות. והחיילים, לצערי, היו תמיד אלה שהלכו קרימה עם החזה חשוף ועצרו מחרלים של ממשלת ישראל". הדברים מסודרים היטב במותו של בן־ארי. ניכר שהוא מונג ושומרון. איך נהפכנו לעם כוכש. צבא כוכש. "רצינו. לחשוב עליהם. הוא אפילו רשם אותם לעצמו. את השיחה ביננו הה להגיע לשם בכלל? אני עד שלא היתה תוכנית לכבוש מחלק לנושאים. עובדות, רגשות, אמונה.

וגם אז, מי ערב לכך שלא ירצה את סוריה הגדולה, את

ורגע האחרון של הצבא האמריקני בווייטגאם. קבוצה של חיילים יש לו, לכךארי, פתרון. הוא מכנה אותו יפונרון מריטוריאלי עומרת, הליקופטר מגיע, ומתוך עמודי האבק מזנקים החיילים חרצדרי", תוכנית שלרבריו חשב עליה כבר חדש לאחר מלחצת האמריקנים וניתלים עליו. "כן", הוא אומר בשקט. "זהו מצב ששת־הימים. "ריברתי עליה עם יגאל אלון. אבל הוא היה שקוע בתוכנית שלו. דיברתי עליה עם משה דיין. אבל הוא היה שקוע כאופוריה של הניצחוו".

כוה. שיש לנו קונספט כזה של לחימה. שעשרות אלפי חיילים לא צריכים לשפוך טיפת רם אחת על השליטה כה".

נחנו שוכחים איך הגענו למצב הזה ככלל. ליהודה

אמונה: "על כסים ההיסטוריה שלנו, על כסים הכרוות של שלא יתחיל. שאם לא יתחיל – לא יקרה כלום. ואם לא היה פותה הערבים, דברים שנאמרים על ידם יום־יום, ועל בסיס מעשיוב "אנחנו לא יושבים באש לא יומרץ. שאם לא יומרץ – לא שיו כלובי השם לא היותה בשנים האחרונות, אני מאמין שארצות ערב, ערכיי ישראל והישה בשנים האחרונות, אני מאמין שארצות ערב, ערכיי ישראל והישה לא היותה קיימת". והיא קיימת כבר למעלה מ־20 שנה, "משום שאני לא מכיר הפלשתינית שואפים עמוק בלבם ליום שמדינת ישראל לא ההיה שום מקרה בהיסטוריה העולמית שבו עם שהותקף, הצלית להתגונן קיימת. זה מה שאני מאמין, מתוך הנסיון שצברנו, וטיפש מי שלא וכתוצאה מכך נפלו כיריו שטחים מסויימים, הטכים לסגת מהם ללא לומר מנסיונו". וכהתרגשות, שאולי היתה יותר מתאימה לסעיו "רגשות", הוא ממשיך: "אותו המלך, שהיום אנחנו רוקרים כבים, בתקופה האחרונה יש לו, לתא"ל (מיל.) בן־ארי, תחושה הנבז הזה, כולל הסבא שלו, תקפו אותנו שלוש פעמים. כן, גם ניום עמוקה של כושה. הוא, שהיה כמיבצע קדש מפקר חטיבה ז והטביע הכפורים, בררך עקיפה. הם תקפו אותנו לא בשביל ללטף אותנו בזכרון שלנו את חמש המלים המפורסמות: "חטיבה ז, נוע, אלא כדי להרוג את הילד שלי. אני לא מאמין לו. ובודאי שאני לצ מוכן לשים על כף האמונה הזו את החיים שלי וחיי ילדי ונכדי".

מתוך אמונה זו הוא מסיק שאין דרך לפתרון מריני מוסכה. שאין שום אמשרות להגיע להסכמה. "ער שלא ניתן לאסד את המטרימרובע האחרון כרמת־הגולן, לא נגיע איתו לשום רנו. ומעליבים אותו, ומשתינים עליו. אני לא יכול לסכול את זה. לא הגלילז אני לא רואה שום דרך להגיע להסכמה עם ירדן כלי מסוגל. ואני יושב רחוק מזה. לא יורע מה הייתי עושה אם הייתי שנוותר על ירושלים. או קלקיליה וטול־ברם. נכון, עם מצרים יש שם. אני מתבייש בכך שחייל ישראלי שניצח במלחמת השחרור, הסכם שלום. אבל התנועה הפוגדמנטליסטית האיסלאמית מאיינה במיבצע קרש, כששת־הימים וביום הביסורים, צריך לעמור, לחבליג, גם על שלטון מובארק. ואולי מי שיחליף אותו יהשוב אחרת

"לצאת מעזה", הוא אומר. פשוט לקום ולצאת. "עוה היתה מישראל מצפים לדברים אחרים. לישראל אסור לעשות דברים תחת שלטון מצרי לפני מלחמת ששת הימים. אם נצא משם, היא שעושים עמים אוצים, כל הומן. אנחנו הרי היינו צריכים ללכת מחזור להיות תחת שלטונם. ומסביב לעוה ניצור קו מאלינו'. אם גאים. בראש מורם. שיש לנו נכא כזה, משטרה כזו, משטריגבול יירו משם ירית אחת – נירה חזרה. אנחנו לא צריכים את עזה. אנושו

מסתובבים בגרה ועומדים כנה למרות כל ההתגרויות. שהמקרים גם מיהורה ושומרון מציע בן־ארי נסיגה חד צדריה, מהידון החרינים המ כוררים. במקומות אחרים אין חריגים כבתי המשפט, לקו פרשת המים וגב ההר. "כשכל הערים, אפילו אלה שנמצאות בתעשייה, בכריאותו או מהצבא דורשים שיהיה טלית שכולה. מערבית, כמו שכם ורמאלה, יהיו מחוץ לגבול. צריך ליצור קי על תכלת. הייתי רוצה לראות מישוו מאלה שמבקרים את הצבא לוכש גב ההר שיקיף את שכם וירד עד צפונית לעין גדי: וכל מה ועומד במקום החייל". "מי שמאשים את צה"ל או מפנה אלין ביקורת חוא פשוט לא, מדינה פלשתינית לא מפחירה אותו. הערגים צריכים

והרבה ילדים ונוער. זה הרי קרב על התקשורת העולמית שיוצרת דעת קהל שמטרחה להכריח את ישראל לויתורים. ואנחנו מפסידים במלחמה הזאת. לא, אנחנו לא צריכים להילחם כאנשים. זו שגיאה. אנחנו צריכים להילחם ברכוש ובכלכלה של תושבי יהודה ושומרון. להכות אצלם כנקודה הכואכת כיותר".

איזה אבסורר, הוא אומר. "השליח הערבי מהסופרמרקט מביא לי מיצרכים. אני נותן לו 'טיפ', הוא מכיא את ה'טיפ' הזה לילד שלו שוורק אח"כ אכנים על הילר שלי".

לדעת בן־ארי צריך לסגור את הקו הירוק בפני ערבים ער להודעה חדשה. שלא ייכנסו עוברים ערכים. כן, שמסערות יפשטו את הרגל, שמפעלים יתמוטטו. אכל שליהורה ושומרון לא תהיה פרנסה. שיינמר האבסורד הזה, שמדינת ישראל מממנת את הפרעות. שהם מקבלים מאיתנו כסף וחוזרים לשם לזרוק עלינו "*תובן לבלוע* כקבוקי תבערה. וצריך לפגוע גם ברכוש הערבי. "כל בית שמהגג שלו זורקים אבנים על חייל צה"ל – לפוצץ. אני בטוח שאחרי מאה על בונות. ישו ל" בתים כאלה, כבר לא יזרקו אכנים. כשזורקים אבנים מרהיישה אל הכביש, צריך להכיא כולדוזר ולהוריד שורת בתים. וכשתופסים ילד שזורק אבנים, צריך לקתת את אבא שלו ולזרוק אותו מהארץ. הוא אחראי למה שהבן שלו עושה. העולם יקרא לזה ברוטאליות. גם כאן יצעקו. אבל זה ייגמר".

כדי שזה ייגמר, אכל לא כדי להמשיך ולשלוט שם. כדי למצוא פתרון, אכל לא מתוך עמרה של חולשה. משאיומתן, אם רוצים, מתוך עמרה חזקה. "כי ממתי מנהלים משאיומתן תוך כרי מהומות? עם פועלים כמהלך שכיתה אנחגו מוכנים לנהל משאדומתן? זה הרי קישקוש ושטות מאין כמוה. אם ניכנע למצכ ונקיים משארומתן במצב הזה, נמצא את עצמנו על שפחרהים". על". אנ' תוכן הערבי, סבור בן-ארי, כבר חושכ שחייל צה"ל הוא חלש ולכן אפשר להופיע עם סכין במסערה ולאיים. ולירוק. ולקלל.

במלחמת ששת הימים, לאחר כיבוש רמאללה, קיבלה חטיבת ולולות על זה. אם "הראל" פקודה לרדת ולכבוש את יריחו. באמצע הררך החליטו שוה מוקרם מרי והחטיבה חזרה לרמאללה. בכתי המלון בעיר היו כלי נגינה של תזמורות. כשהגיעה פקודה לרדת שוב ליריתו, לקחו חיילי החטיבה חצוצרות. מפקר החטיבה, אורי בן ארי, ופיקוריו, הסתערו על העיר כליווי תקיעת חצוצרות. החטיבה הגיעה ער דרומית לשכם. היום אומר בן־ארי: "אני מוכן לעזוב את שכם מחר בבוקר. אבל אני לא מוכן לעזוכ אותה בזמן שיורקים עלי".

יפה, איפה השכל שלנו, הוא שואל. "נאמר: בתחבולות תעשה לך מלחמה. איפה התחבולות, איפה העורמה? הם "ק"נו צריכים עומרים על הגגות. למה אנחנו לא עומרים על הגגות? הם בורחים. למה אנחנו לא עוקפים את השטח ולא נותנים להם לברוח? המלחמה לא מתנהלת בעורמה ולא כשכל. ואין סבלנות. אנחנו רגילים לפתרונות מהירים וקצרים. אבל מלחמה כוו לוקות זמן. וצריך גם תיכנון. אני לא בטוח שתיכנון כוה אכן קיים. אני לא משוכנע שמישהו קבע כבר מה יקרה אם מוצר, במקום לזרוק אבנים, יפתחו באש על צה"ל. מה יעשוו יירו על נשים וילרים"?

אבל איך, איך אפשר לרבר על מריניות, על פתרונות, כשלאן שאתה מסתכל הכל מתפורר. כשכתי־המלון באילת מלאים, אבל בכתי־החולים שובתים, וזורקים זקנים מכתי חולים גריאטריים, והחקלאות הולכת, והתעשיה מתפוררת. והילדים שלך מסתובכים כיהורה ושומרון. "יש מישהו שמסוגל להסכיר לעם ישראל מרוע יש לנו היום, במצב כזה, שתי ממשלות? מרוע שולץ צריך ללכת קורם לפגישה עם שמיר ואותרכך לפגישה עם פרסו זה הרי דבר ששום עם לא מסוגל לסכול. זה דבר שלא יעלה על הרעת. ואז לישכת שמיר מודיעה שתוסיין הקצין את דעותיו, ולישכת פרס בזה לתרות כל מודיעה שירון הגמישה את עמרותיה. אני רק מקווה", אומר כן־ארי, שכבחירות הבאות עם ישראל יעניש את המפלגות שאשמות כמצכ

לאן שאתה מסתכל ההרגשה איומה, הוא אומר. הרגשה שחלום יפה הולך לאיבור. ואין מי שיעצור את ההדרדרות המדינית, הפוליטית והחברתית. "אתה פותח עתון ורואה תמונה ענקית של היילים ישראליים שמחזיקים ערבים על הריצפה. אתה פותח טלוויזיה, ושוב ושוב אותן תמונות ואותם סיפורים. לא, אני לא בער צנוורה, אכל אני כער צנוורה עצמית. גם את הסיקור בשטחים אפשר לעשות כתוכמה. לא צריך לסגור את השטח בפני התקשורת, אבל לפעמים אתה רואה 40 חיילים ומאוצריהם 80 עתונאים".

צריך, הוא אומר, לשמור על יחס. להגכיל את מספר הצוותים. לא לגרות ולעורר את הפעולות. לפני כמה ימים נסע במונית בירושלים. הנהג סיפר לו ששבוע קודם לכן הוביל צוות של טלוויויה זרה לרמאללה. כשהגיעו, ירדו הצלמים מהמונית והכינו את המצלמות. הנהג הבחין בקכוצת חיילים עומרת מתחת לגג של מתקם. להכות או לירות, לפגוע כאנשים, זהו פתרון שיעיל בית, ועל הנג הבורת צעירים ערבים שמכוונים בקבוקים לראשי

דתי, לא ואסורחי. יהודי. אבל יהודי

בגולה. כשקוראים

להם 'תַאקינג ג'ו' להילחם על זה

זה – אין לנו סיכוי לחיות פה"

בראש מורם, שיש תשתר־גבול כוה. שעשרות אלפי חיילים מסחובבים שהונקרים החריגים

17 8132310

משורר הדלות

יוסף פפירניקוב בן מפ. בזכרון הלאומי הוא נשכח אי שם בין היידיש הגוועת, לחל אביב הישנה, המתפורות. במלון ממורם, שהכוכבים היחידים שבו הם אלה שרואים דרך החלון בשמיים, חי בברידות גדול משוררי היידיש של ימינו. פעם נלחמו בו מגיני העברית, היום – האדישות והשיכחה. את אהובתו האתיתית הראשונה והאחרונה הכיר בגיל מש. חיים בין המכולת ברחוב גאולה, הספריה ל"דיש וארוחה פולנית במסעדה ביתית. אחר כר יגידו שהיה אדם דגול. אפילו שלוויזיה שחור לבן אין לו.

מאת אביבה מץ צילם: שמואל רחמני

יוסף פפירניקוב היה יום הולדת. הוא היה בינואר - לשלושים סיפרי שירה ופרוזה. השלב השני, המשופר וחזר לשיגרת יומו.

הרימו גבה בפליאה: "מה ואת אומרת אם אנחנו יודעים מי "בשעות שאני לא יכול לישוז ולא יכול לכרוא... טלוויזיה זה פפירניקוב? כל נער יהודי בוורשה של שנות העשרים היתה עוזרת, אחרת אפטר להשתגע...". ידע מי זה". צריך לאודר את הזכרון הלאומי. להוציא אותו מן הארון כמו את החליפה, שכן פפירניקוב בארץ, אף פעם לא חרר מעבר לחומת קומץ הוורשאים והליטאים רוברי היידיש. משורר יידי, מהירועים ביותר בקליקה הוכלת ומצטמצמת. ואין לו אף נשמה אחת קרובה בעולם הזה. הוא גר באחר מבתי המלון הזולים שבאזור רתוב הירקון באשתו דווקא, שנפטרה לפני שמונה חודשים. לא אשת בתל־אביב, לבד. לגמרי לבד. מאותם בתיימלון שמשבירים חדרים לדיירים קבועים פחות או יותר ולדיידים של רגע, לפי שעות. אם הדלות והרעב הם מדד לטיב היצירה, אוי פפירניקוב יודע את התשובה לשאלה הנצחית. מהחיים, נותרה בלא כלום, וכך יצא שגם פרנסתה היתה עליו, כמד שאומרים. די כביקור אחד במלון שלו.

גרם רחב של מדרגות סיבוביות מוביל למעלה. שלושים מררגות אכן גדולות. בקומה השניה שני מסדרונות צרים, הול כניסה, מקרר, אמבטיה ושרותים משותפים לכל הדיירים. פפירניקוב פותח את דלת הדרו בחלוק מהוה של בורגני שירד מגבסיו. מרשרש בנעלי בית ישנות. אנחנו יושבים כהול הקטן על כורסא מטולאת, שידעה ימים עליזים יותר. איש מצומק, לבוש שכבות־שכבות מתחת לחלוק, מכורבל מקור. פנים חלקות יש לו, כמעט ללא קמטים. הראש לכן, מלא שערות. איש אוורירי. בתאורה של ארבעים ואט אני מחפשת אצלו את הגיל, מפחרת שישבר פתאום באמצע השיחה או יררם. הוא לא מפחד. גם לא נשכר. פפירניקוב מבין כל מילה, רק לא שומע כל כך טוב. צריך להרים את הקול. עיניים כחולות, מכוסות בלחלוחית של ויקנה, אכל רואות הכל, העיניים מתנגנים ער עצם היום הוה בקרכ שוחרי היידים. ב-1924

עוד בטרם התחלנו את השיחה, נפתחה אחת הדלתות במסדרון. אשה מפורכסת יצאה מן החדר בחיפוון. הגבר יצא כמה רקות אחריה. פפירניקוב נד בראשו וחיוך שובכ התפשט על פניו. רואה הכל וגם מבין. תנועת האנשים במסדרון תהפוך למוטיב מרכזי במהלך הראיון: בריחים ומנעולים, דלתות נפתחות ונסגרות. גכרים כורדים, דיירי המלון נכנסים ויוצאים, גלריה אנושית מגוונה.

שמשון חלפי, משורר, פנסיונר מחלקת התרבות והאמנות של עירית תל' אביב, גילה את פפירניקוב לפני הסטוריו, בקומה השניה, הוא מספר על הכרותו עם שלוש שנים בערך: "במסגרת העבודה שלי בעירית פפירגוקוב, בוורשה של שנות השלושים: "אני הברתי את תל-אביב אני עורך ומקליט שיחות עם זיקני העיר, ראשוני - פפירניקוב כשהייתי סטורנט במכון למדעי היהרות וחבר תל-אביב, וכך הגעתי אליו. בשראיתי איך הוא חי, כקלוב העיתונאים, בוורשה בשנות השלושים. פפירניקוב התחלתי להזעים את כולם. עכשיו הוא חי כלוקסוס, חור או לוורשה מארץ ישראל והכיא לנו את כשורת הארץ. לעופת מה שהיה לפני כו".

למעלה מעשרים שנה חי שם פפירניקוב זהוציא קרוב

בן תשעים. החברים הוציאו אותו לבלוי, עשו לו לעומת הגג, היה חדרון קטן במלון הזה. שלכ הלוקסוס, נשף, הוא אומר, והחזירו אותו בחזרה למלון, יוסף מתכוון שמשון חלפי, לחדר הגוכחי. ארבעה קירות מפירניקוב, עכשיו בן תשעים, השיל מעצמו את חשופים, מיטה כפולה, חלון, שולחן ומרפים עם ספרים. על החליפה האלגנטית, היחידה שיש לו, תלה אותה כארון השולחן – מגורה קטנה, ספר ומשקפיים. משבנו של משורר מכובד, שכל פולין שרה את שיריו. אפילו טלוויזיה על פפירניקוב שמענו לראשונה לפני שנה. הוותיקים שחור־לבן אין כחרר, והוא רווקא הית רוצה שתהיה לו:

את יום הולדתו המדוייק, פפירניקוב אינו זוכר. "נרמה לי שוה היה בינואר", הוא אומר. גם על השנה הוא לא מוכן לחתום. "לפני תשעים שנה", הוא אומר ליתר בשחון. מכריו השונים חושבים שהוא מסתיר כמה שנים, אכל מה זה ככר משנה. את השיחה הוא מבקש להתחיל נעוריו היתה. לפני שמונה שנים בלבר אסף אותה פפירניקוב אליו ומאז הם חיו ביחר, בחדר הוה במלון, כמו זוג נשוי. אלמנה אוסטרלית עשירה, שלימים התברר, כי למרות שאולי התוכנית המקורית היתה אחרת:

פפירניקוכ נולד בוורשה במאה הקורמת. לאכיו היה אטליז, ואותו ייערו למסחר. על לימודים איש לא ריבר או. הוא זוכר שנתיים בגימנסיה פולגית, אולי פחות. בית של חוכבי ציון, ייריש היתה שפתם: "בגיל שמונה עשרה קראתי שיר של כיירון כרוסית ורציתי לדעת איך כותכים שיר. איך כוחבים כשורות כאלה קצרות. או התחלתי ללמור רוסית, לבר, כדי לקרוא את ביירון. כאותה תכופה התחלתי לכתוב שירים ביידיש. בעצם חלמתי להיות זמר. כתור ילד שרתי במקהלה אצל החזן הכי גדול כורשה באותה תקופה. כשהתחלף לי הקול הפסקתי לשיר אבל התשוקה למוסיקה נשארה אצלי עד היום".

פפירניקוב הלחין בעצמו כמה משיריו. אחרים מהם הוא עלה לארץ, התיישב בחל־אביב והתפרנס מסלילת ככישים, מעכורות בניין ובקושי מכתיכה. "עכדתי בעבורות שחורות", הוא אומר, "גרתי בחדרים קטנים, איפה

ר ישראל חיים בילצקי, סופר ומשורר ייריש, חי בצפון הטוב של העיר חל־אכיב, כבית גדול עם הרכה פינוקים. על הניגור התריף בין אורח חייו לזה של פפירניקוב, אין צורך לדבר. ממרומי ספרו הראשון, 'בארץ השמש', נישא בפי כל. לא היה נער לילפני כוד יש שני שלבים. השלב הראשון חיה חדר יהודי שלא הכיר את שיריו בעליפה. על הספר הוה . ככיסה על גג בית ברחוב ורובבל תל־אביב, על־יד הים. התחנכה כל התנועה הציונית. הוא היה הראשון שטיפר לנו (במשך כעמוד 11).

19 BIREDÎO

כים תולבים פרה, איך נראה הקיבוץ, ואיך ומפרים סור. אצלנו לא הידנה אסיפה של השומר הצעיר או של פעלי ציון או החלדץ, שלא דיקלמו את שיריו. התחילו צה הפעילות וסיימו אותה בהקראת שיריו של

פפיזניקוב חוד לארץ והמשיך לעבוד בכל עבודה שתתנה התפרנסתי בקושי. אבל זה הספיק לי. אני ניאום שמסתפק במועט. הייתי מוכר את הספרים לם. עובר כין תחבויות. זה היה טוב לפני ארבעים, משים שנה. עכשיו כבר אי אפשר בצורה כזאת. יש מומדת שמספלים כזה. הוצאת פרק הוציאה הרבה סצים שלי, אבל היום זה כבר לא מה שהיה, היידיש

- האוד לכתוב לענוב על הארץ כשידיו נידיש מרגריה של איש שלא הצליח מעולם ללמוד עברה כהלכה. חלוץ־פייטן, שהביע את געגועיו לפולות נשפת הגולה. סתירה בלתי אפשרית כמעט נאתה תקופה. אומר פפירניקוב: "ניסיתי בעברית, אבל וציתי שוה לא ילך. אי אפשר ליצוד בשפה ורה. שה ליצוד לא יעזור. עד היום יש לי קשיים בעברית. ענשיו צני מודה שזה תמר לי. כאתי לארץ כנוי ואף פנסלג למדתי. המופרים שלמדו בישיבות, שלמדו את תונה, את התלמוד, יותר סל לחב אורי צבי גרינברג

נשת אל שומר ארצי", שתורגם לעברית בידי משה שנתר, כותב פפירניקוב: "שומר, שומר, מה מולח נח קט, מנוחה תקל,/ שכב, אך אל נא, אל תישף יש להיות ערים עוד כאך". כשיר אחר הוא - טהב 'נשרותיך, ישראל שם/ קשי האבן אדמתם /ל הפרקטור שם כצוותא/ שנים פרועי זקן,/ רוח שלצום פורעת,/ שמש משזיפה עורם,/ ושמחים הם ששיקטור/ נע שם לפקורת ידם -/ ופונה איש אל תהו האמת פעם, האזו –/ מלמד עם הנוגי כאן/

שוררי העברית הארצישראלים לא קיבלו את פפירניקוב לקהלם. היידיש היתה אז בחוקת קללה שלא תתואר בארץ המתחרשת מררכי צאנין, יו"ר אנודת טופרי הידים נארץ מכיד את פפירניקוב ששים שנה בערך: צי גייהוי את העטיפה לספר הראשון שלו. הוא לא הו פלומד, אבל משורר עממי גדול. ודא היה הראשון שנין את היעיון הציוני כעולם, כאמצעות שיריו. כל פלין שה את שירין מבלי לדעת אפילו שאלה הם סדין. פירים שמומן כבר הפכו לשידי עם. איש צנוע. לשה נעיר הלך בין פראי האידיש והתבויות ומכר זו תפרה בעצמו. כל השנים אכל במטבח השעלים מתב נונר. קיבל את גורלו כסופר יידיש, למרות לפעם לפעם נתן ביסוי בלתי אמצעי בשיריו למידות שהיתה כו. צריך להכין שבפולין כאותה מקפו של לפני מלחמת העולם, היו חיים יהודיים מושית היה תיאפורן, היו מוסרות. כאן יש חיים שיאים, אבל אין חיים יוצדיים. משורר יידיש בארץ מנים מתוסכל ומושפל, כאופן אכסוררי מרגיש

עדור מניני השפה", היתה קבוצה מבוגרי את היהודים שם אם הם יודעים של מי השיר הוה הם שיפוסה הרצליה שומלו על עצמם משימה ציונית, ענו: 'של פפירניקוב'. סיפרתי להם כאיות תנאים מו מלומה כיווים בינור על עצמם משימה ציונית, איומים הוא חי בארץ. הם המאדבנו ושלתי לו כרסים בעלה עלה ממנו אומר מודכי צאנין: "שנאי אותנו. סיפה הלוך וחוור לדרום אמריקה. אירדע אותו במשך

טעים לחזור הביתה

. דוא עני ואבין. איש מוזר, מחבורד. בארועים הסברותיים היה מוכיע חמיד

(בו. את יודעת איך הוא חי פעם, בעליית גג עלובה? הוא נחשב לתשורר

מאוד רציני. היה נערץ על־ידי כולנוי

בפתח השפריה ליידיש: "יום יום תוא אצלנו בספריה. בבר יותר מעשרים שנה. חשולחן הקטן שלו הוא סמל. כמו השולחן של חרבי"

אחד, אני זוכר, הם יצאן מהגימנסיה לרחוב אלנכי

אלידם, הוא חיכה עד שולמן שניאור עלה לאוטוכוס

ואז צעק לו, אחרי שהדלת כבר נסגרה: 'סופר עברי,

בחורה: 'לך לעזאול, קעסר".

ולהפריע לו בהרצאה".

רבר עברית'. זלמן שניאור עוד הספיק לצעוק לו

נזכר גם הוא, כלא מעס כושה, כאותה תקופה:

העברית של שנות השלושים חששה מהיידיש. חששנו

אז שהיידיש תכבוש את הארץ. אני זוכר בתור ילר

כירושלים, לא הכנתי בדיוק מה אני עושה, הגיע לכאן

ראובן כדיינין, אתר המבקרים היידיים האשוכים. הוא

כא לירושלים להרצות. אנחנו הנערים התבקשנו לזרוק

אכנים על גג הבניין שהיה מפח, כדי להקים מהומה

להימלט מגורל חבריו: "לחמו בי, עשו קשיים", הוא

נזכר, "כשעמדתי על כמה והקראתי את השירים שלי,

'הם' כיבו את החשמל פתאום, עשו עלי סכוטו',

כאן כתל־אביב, כשנות השלושים. ארם עומר מהצר,

לא מעורה במה שמתרחש כאן, אכל שירתו הלירית

עשתה עלינו רושם עז. כשל כנותה וישירותה. שירת

הארם הפשוט, האדם העובד. פפירניקוב הוא ללא ספק

משורר אמת. קולמוסו ואורה חייו שווים. הוא מאשר

את קיומו ככתיבתו. היו כאן משוררים שהגיעו מהגולה

ועברו לעברות. הוא ממשיך לכתוב כיידיש כל השנים.

אין שני לו. ארם נאמן לעצמו ולשפה. יש כו תחושת

שנות התמישים הייתי בשליחות בדרום

שמישהו שר את שירו הירוע ביותר של

פמירניקוב - יואל זייך, בתרגום עברי - זיהר. שאלתי

אפריקה, הוזמנתי למסיבה ביתית אצל

יהודים יוצאי ליטא. לפתע שמעתי

תובה לאותה תרבות שהשפה היירית מייצגת.

יעקב אורלנד: "פגשתי את פפירניקוב לראשונה

גם פפירניקוב ספג את העלבונות, לא הצליה

יעקב אורלנד, יו"ר אגורת הסופרים העבריים

שרפו קיוסקים שמכרו ספרים ועיתונים בייריש. יום קרוב לשנה. זאת אולי היתה השנה העשירה ביותר אתד הניע לכאן מארה־ב לוויק, אחד המשוררים הגדולים בשפת היידיש. הוא בא לסיבוב הרצאות. הם "יעקב אורלנד הוא חבר שלי", אומר פפירניקוב. לא נתנו לו להרצות אז. חיים גמוו היה ביניהם. יום

פגשתי אותו בדרום אפריקה. פתאום קיבלתי איזה הזמנה לכוא לדרום אפריקה. אגודת שוחרי תרכות ופגשו את ביאליק עם זלמן שניאור, עומרים בפינה היידיש שלחו לי. הסתובכתי קצת שם, אחריכך טיילתי ומדברים כיניהם ייריש. חיים גמזו לא העו להתקרב באירופה וחורתי לארק. מאו התחלתי לכתוב ברצינות".

שלמה שוויצר, מנהל הוצאת "פרץ" ועורך הבטאון של תנועת העכורה הציונית בייריש, מכיר את פפירניקוב הרבה מאד שנים. את מרכית ספריו הוציא בהוצאת "פרץ". אומר שלמה שוויצר: "הוא עני ואכיון. איש מוזר, מתכורר. בארועים הספרותיים היה מופיע תמיד לכד. את יודעת איך הוא חי פעם, בעליית גג עלוכה? הוא נחשב למשורר מאור רציני. היה נערק על־ידי כולנו. ביאליק, אלתרמן, שלונסקי".

יהיו לו אהבוח חולפוח שהשאירו עקבוח בשיריו. הוא כתב-לבנות במשבח הפועלים בבית ברגר, שם הזתין תרק וחיזר אחריהן"

פפירניקוב אומר שאלתרמן החשיב אותו. היה חבר שלו למרות שכאופן רשמי יצא גם הוא נגד היידישיסטים. אלחרמן חירגם חלק משיריו של פפירניקוב לעברית ועזר לו למכור את ספריו. גם אהרון אשמן תירגם את שיריו, גם רב סרן ואכרהם חלפין אלכסנדר פן ויעקב אורלנר: "כל הסופרים העבריים הכירו אותי אכל עם ביאליק היו לי יחסים מיוחרים. התארחתי בכיתו והיינו משוחחים ארוכות. הוא קרא לי קירפיצ'ניקוב במקום פפירניקוב. בכוונה. השם שלי הזכיר לו איוה ספר שקרא פעם, המחבר היה קירפיצ'ניקוב. עם טשרניתובסקי הייתי פחות מיורד. עם שלונסקי תמיד רבתי. הוא היה אנטי־יידיש קיצוני. אבל אני אמרתי לו שגם הוא יוציא ספר ביידיש וכך היה. הוא באמת הוציא ספר שירים בייריש. את כמוכן שנפגשנו. היתה שמחה גרולה. הוא מכיר את המפרים שלי. את לאה גולדברג אף מעם לא אהכתי. לא יורע למה האשה הואת עשתה עלי רושם רע כתור ברארם אני יודע שהיא היתה משורות מאר רצינית, אבל כששמעתי אותה כהרצאה יצאתי מאר מאוכונ. אבל אלתרמן היה הכי גדול, יוליאן טווים ומשורר מולני ידוע) העברי. כשאני רואה שמוכרים חיום את אלתרמן ברחוב אלנכי בשקל אחר, כתוך הטנא, או אוי ואבן: מה שקורה היום..."

פפירניקוב מתחיל את היום שלו בחמש בבוקר (ממשך בעמוד 23)

21 8122210

הצעצועים ששמים את האחרים בכיס הקטן... עכשיו במחירים לכל כיס

י המחירים כוללים מע"מ ואינם כוללינו סוללות. המכירה בסיטונונות בלכד

תקופה בחיו כל ולד

משורר הדלות

יוד את כל המדרנות, הולך למכולת ברחוב גאולה, סנה ניתוש ביידיש, לתם או לתמניות ומטפס את שתי משמת משדה "כבוקר השכם כשאני קם, אני שומע או העד מדברת איתי. כולה־כולה אני. שואלת איך אתה פרנים, כתבת שיר חדשה" אחדי ארוחת הבוקר יתר פפידניקוב שוב למטה ובעזרת המקל צועד (מצרה בחוב קלישר. ספרית יידיש וקנה. לא נוסע משושושים. כבר מזמן. רק ברגל. בספריה יש לו קלושארים, נוטל את המקל וממשיך בנדודיו. ברחוב שלק כבע. ספרים, עיתונים, חברים. "יש עוד משהו מאדה יש לו שולתן כמסעדה יהודית, עם אוכל כיתי לתוא מיתונים", הוא אומר כליגלוג. מי שמחפש את בסגנון פולני. ארוחת צהרים לא יקרה, אכל טעימה. מוניעוכ בין עשר כבוקר לאתת כצהריים כא ישר אחרי הצהרים נגמר לו כעצם היום. הוא חוור למלון לשרה. בית ועד של הכמים. יושבים, מתווכחים, ואינו יוצא ממנו עד למחרת כחמש ככוקר. מנסה

מעלים רעיונות. הכל ביידיש. ורים נביץ', קצת יחצר צעיר מפפירניקוב, מנהל צו השניה בחצב קלישה "ביבליאטעק ע"ש פראנץ קווסקי". הוא מזכה אותי במבט נוקב של לאשבין מהאני בעצם מחפשת, ובודק אם שווה לוגדיש זמן למי שלא מבינה יידיש. חיים בביץ' מכיר שו שירקוב עוד מודשה ואומד עליו את הדבר המוזר כותה עפירנישב לימד אותנו איך לארוב. באמצעות השדים שלו למדנו איך לכתוב מכתבים לחברות

"לחתו בי, עשו קשיים, כשעולדהי על בונה והסראתי את השירים שלי. יש" כיבו את החשולל כתאום, עשו עלי סבוטזי, פוגדומ"

שורי האהבה של פפירניקוב קטנים ועדינים. לוורים כדימויים שורשיים, מהטבע. כמו השיר נודעש של שלמה שנהוד, "בטע כוה":

יש נטעצמו כזה שעקש הוא,/ והיגיעה לעקרו מסבתי/ מקטנסן שידו שבקרקע -/ יצמה מחרש -ישפיך כלכלכת./ נטע־צמה כזה האהבה היא,/ זו כשלי - כארך דוח אותבת,/ בעקש גענועיד של ילד,/ משלה הנדול של עצבת". פפירניקוב כתב שירים ושם הההנותם, הקמתם משפתות והרא, זה שלימד שנם לאתב, אף פעם לא אהב מספיק כדי להקים

יס גביך' מודה שחיכה לשאלה הזאח, אבל לא יענה עליה. "שאלה אינטימית", הוא אומר, "אני בספק אם מותר לי להיכנס לפרטים אינטימיים כאלה". מרדכי צאנין מש או תובר. "לפפידניקוב אף פעם לא היו חיים שקטות משל עצמו. אם היו לו אתבות, הן הין שקטות פאה לא הי הנסציתו". ד"ר בילצקי מוסיף "אדם למ ניה, ללא משפחת. אתבה ראשונה ואחרונה היתה לו נגיל שמונים. היו לו אהבות תולפות שהשאירו לפנון וק נשיריו. הוא כתב בעיקר לבנות שעבדו מפנו העועלים בבית כרער, שם היה מזמין מרק משני אתרי הכנות. לא תמיד הפרוטה היתה ככיסו לשלם בשביל המודק ועוד.

הים כביץ: יום יום הוא אצלנו בספריה. כבר אומר: ילא סתם קר, קר מכפנים. אין לי מה שכנאדם ישר מעשים שנור. השולוע הקטן שלו הוא סמל. כמו צריך כשביל לכתוב. משדו קרה לי כשנה האזרונה". מן של הרבי. התמידים כאים אליו לכאו. זהו אדם מול מוצפת חיים טבעית. בכל העולם היידי והעברי סמות מפפירניקוב. כמו שלדתיים יש שמע 'עראל, כבה השירים של פפירניקוב הם ה'שמע יניצל על הודלוניים.

לא יכול להשתורר ממנה תרגמתי ארבעים שירים ובין נוכר לפרידה כתויה רתקה שקושרת אותו מעברית ליידיש. צריך גם את זה להוציא לאור". ש שיתישב לנצה הייתי פעם אחת בחיים שלי ומני לפה זה היה ברוסיה, במרוזק של עשרים אלף לע שנאן בון החיים לבין הבווח. מה שהחייק אותי או וותו לי את הכוח להתגבר היח שינו של אומר פפירניקוב ומתכוון לכל מילה ואל דור, זה אצלי נפנים כל החיים רוח שעל נאו מעני אף סעם

"ויהי כי אבנה מגדלי כשמים,/ ויהי כי אחסר

לנמנם קצת, אכל קשה לו להירדם. קורא, נח ושוב

קודא. הוא עוד לא מספיק עייף בכדי לשכב לישון,

אבל די עייף בשכיל לצאת. זה הקטע הקשה. כבר לא

כך כך אותב להיות לבד כמו שאהב פעם. היה מעריף

חברה. למרוח גילו, הוא לא מנומנס בכל מה שמתרחש

בממשלה ואין ממשלה. שמיר ועור פעם שמיר, כמה

שמידים: כשאני מתחיל לרבר על פוליטיקה אני מאבר

את הלשון. מה אפשר להניד... כל אחד מתעסק

סיני גדול אמר שאם כולם היו לומרים מוסיקה, העולם

היה נראה יותר טוב. כשהייתי ילד בוורשה, עמרתי

שעות על־יר ויטרינה של חנות לכלי נגינה. גם עכשיו

אני עומד כמו ילד, לפני חנויות ומסתכל...רוצה מאר

לחבר מוסיקה. מצטער שלא למרחי, שאין לי השכלה

מצטער שלא התחתנת כומן ושאין לך ילרים:

מישום אחר, לא שלי. כסוף התחתנתי. מצאתי אהנה

כניל שמונים. אשתי היתה רומה לי ככל. היחירה

שהבינה אותי. כל כוקר אני רואה אותה כשאני

מתעורד, כאותה שעה בדיוק. לא סיפרתי את זה לאף

אם אני אתחיל, אני לא אגמור עם זה... לא, אני

לא מפחד. אני מדבר הרבה על המוות, אולי זה בגלל

שאני מפחד. אני לא חושכ על זה כרצינות. יותר גרוע

שאני לכד. יושב פה לכד. כבר שבע שנים שלא היה לי

סרד פסח. לא היה לי חג. אף אחר לא הומין אותי. את

את שהותו במלון. גם מנוי לפילהרמונית סיררו לו.

ועא לא הולך, אין מי שיקח אותו ולבר קשה. עכשיו

ערכו לו נשף. נבית אריאלה חגנו את יום הולדתו

התשעים. כולם היו שם. כל התברים. ליר שולחנות

ערוכים. יעקב אורלנד ריבר. צ'יץ היה, נתע וולך, שר

החינוך שלח מברק ברכה. אומר פפירניקוב: "פעם

בתשעים שנה עשו לי נשף, אני הרבה שנים לא ידעתי

לכתוב הוא הפסיק בשנה האחרונה. קר לו, הוא

למרות הקור יש לו עוד תוכניות. הוא רוצה להוציא ספר, קובן מאמרים שכתבו עליו. יש לו באוסף

למעלה ממאת מאמרים. הוא גם היה רוצה להוציא ספר

בפרחה. "יש כל מיני בעיות שאי אפשר לפתור אותן

בשירוב השירה הואת קושרת אותך כמו חבל עד שאתה

אני רוצה לעשות את זה בתרך יפה, לא פה",

למה אתה מחכה:

עיריית תל אביב, אתרי שנילתה אותו, מממנח

יודעת מה זה שאיש מפולין לא יהיה בפסח בבית?"

ימי חשב על התונות. אהבתי ללכת להתונה של

־מאוד מאוד מצטער שלא למדתי מוסיקה משורר

"מסוכן לחשוב כל־כך הרבה. יותר מרי אנשים

מה אתה חושב על מה שקורה בארץ?

סביבו. יש לו דעות ברודות.

כפוליטקה, איזה ביובוז..."

אתר, כדי שלא יצחקו ממניי.

אתה מפתר מהמוות?

אתה מצטער על משהוז

החיילים. הוא צעק אליהם שיזהרו. הצלמים התנפלו עליו וצעקו שקילקל להם תמונה. "וכין הכתכים אלוהים במרומים, –/ נעים לי וטוב בחלום שבעתיים,/ והצלמים האלה", אומר בן־ארי, "יש גם ישראלים. איך, שמי כחלום מני כחול כחולים./ ויהי כי חפצי להשיג איך נותנים לישראלי להיות כתב של תקשורת זרה לא אצלית,/ וידי כי לחוף ספינתי לא תקרב,/ לא זה בשטחים? למה אנחנו צריכים להקל עליהם. לעזור רצוני להשיג ולהגיע,/ כי אם להלך בנתיב שמש זהב". להם. להכנים את הכתכים האלה לחברה שלנו, בצהרי היום, מקפל פפירניקוב את העיתונים ואת למסיבות ליל שישי, לספר להם הכל. גם 'אינסייר קטעי המאמרים שקרא בספריה, לחוך חיק עור לא סטורי'ס'. השערות היו סומרות לי, לפעמים, כשהייתי גרול. מוריד את המשקפיים, חובש כובע של שומע מה הכחכים הזרים יודעים. והם יודעים את זה

אורי ברארי היה קונסול כללי בניו־יורק. הוא מכיר היטב, הוא אומר, את בשלון ההסכרה הישראלית. את הטיפול הלא רציני בנושא כליכך חשוב. הטגיאות שנעשות ביצירת דעת־קהל. הרברים שלא נעשים. "פשוט לא חושבים. יש כליכך הרבה חומר

דוקומנטרי וסרטים על עמים אחרים במצכים דומים. אלג"ר, אפגניסטן. ארה"ב בוויאטנאם. מוכרחים להיות קילומטרים של סרטים שמראים מה עשה חוסיין בגדה המערבית. איך היה הורג מאות ערבים בזמן מהומות. לא משתמשים בחומר הוה. לא מכינים כתכות דקע, לא יוזמים הסברה. כי מאיתנו דורשים משהו שלא דורטים מאף עם אחר. וזה, הרי, גם מה שאנחנו דורשים מעצמנו. ולכן מראים בטלוויזיה צילום רנטגן של יד שבורה של ערבי שזרק אבנים, ולא צילום רנטגן של ראש מרוסק של ילד יהודי בן שנה, שנפגע מאבן".

הוא ראה ושמע בטלוויזיה את פרופסור ליבוביץ' כשסיפר שקיבל עשרות מכתבים מאינטלקטואלים יהודים בעולם שמתכיישים במדינת ישראל. "ואני", אומר בן־ארי, "מתכיים כהם. לא רק על זה שהם חושבים כך. אינטלקטואל יהודי שרוצה חופש זזכויות אבל לא מצא לנכון במשך ארבעים שנה לעלות לארץ־ישראל – בזה אני מתכייש. סוף־סוף יש לנו מרינה יהודית שעם ישראל חלם עליה. והם יושנים שם. על סירי הבשר. לא מוכנים לותר על נוחות. לא מוכנים להסתכן. להצטרף לסכל שלנו. למסירות שלנו. לקורבנות שלנו. והם עוד מתכיישים בנו. אני מתכייש

אורי בן־ארי עוסק היום במו"לות. לו זלאשתו מילכה יש שבעה ילדים. שישה מהם ככר שרתו בזכא, הצעיר לפני גיוס. האיש המעיר על עצמו שהוא אופטימיסט מודה שעכשיו הוא רואה רק שתורות, אינו רואה את האור כקצה המנהרה, לא מכיר לא אנשים ולא גוף שמסוגלים להוציא אותנו מהכוץ.

"היה לי חלום", הוא אומר. "הייתי תמים. לכולנו היה חלום. חלום על איך המריגה שלנו תיראה. אולי זה היה חלום לא מציאותי, שלא יכול היה להתנשם. אולי לא לקתנו בחשבון מיליון דברים. משכנו שזהו זה. שניצחנו ונגמר. לא הכאנו בחשכון את כל הכעיות. את כור ההיתוך הזה. ואנחנו חשכנו שזה סיר פלא. שהמנטאליות שלנו, שהאמונה שלנו בגורל הכלל שכא לפני הפרט – יימשכו לעולמי עד. שהחברה הישראלית תיראה אחרת. ששיטות החיבוך ומגמותיו תהיינה אחרות. חשבנו שעכורה עכרית תהיה מעל הכל. שהאיראה קורמת לחומר. שזה יימשך, כי ככה זה היה. שתיוולר כאן מדינה שתמשוך את רוב העם היהודי. שתהיה אור לגויים. זה מה שחלמנו.

"אבל זה לא יצא ככה. אולי ארבעים שנה, בהיסטוריה, זה אפס מוחלט. אולי זה יבוא. אכל קורים פה דברים שמערערים בי את האמונה לגמרי, שמעמידים בשאלה את עצם קיום המרינה. אני רק מתפכל שאני סועה גאו אנ שנפסיד בה אם תפרוץ מלחמה – אין לי ספק שצה"ל ינצת הוא תמיד ינצה. הוא תמיד ניצה, למרות הפיקור העליון. כי החבר'ה הם אלה שעשו את העבורה. הגנראלים הם שעשו פחות או יותר את הפאשלות. אנחנו לא ננוצח במלחמר. אנחנו ננוצח על־ירי עצמנו, בתוך ארץ־ישראל, אם לא נתפוס בשערות עצמנו. ונוציא את עצמנו מחכוץ שאנו שקועים כו". ואחרי שתיקה ארוכה הוא מוסיף: "לא לא זה היה החלום מקר".

סימה קדמון

23 Blaggin

אם מכוניתך נמצאת כאן -מצאת את המזגן המתאים ביותר בשבילה:

SUBARU	DAIHATSU	SUZUKI	BELTA
כל הדגמים	שרייד, שרמנט	סוויפט	דלתא
אונו (כולל טורבו), דונה, רגאטה, כרומה, 131, דוקאטו	מלגת, רונדה, איביזה	LANCIA פריזמה, הלתא	(ב) אלפטא פפרינט, אלפטא מפרינט, אלפטא
PEUGEOT 305, 306, 906, 403, 806, 206	CITROËN♠ C-15, ויזה - פרטי וטתר, 15,2	TALBOT OITER, AICHT	PENAULT a oler, e, 11, 81, oreig
מולף, פאסאט, קאדי, טרנספורטר	Aud)	OPEL GIFO, HORIER, CHILT	Austin αυτι, αιευεί, ακουτι
520,318,316,316	פרטי ומטחורי	פיאסטה, אריקה, סיירה, קורטינה, סקורפיו, טרנזיט	VOLVO 740,345,340,244,144

עידן חדש במיזוג אויר לרכב בישראל

אחרים קוראים לזה תוספות. באטמור זה סטנדרט-וכלול במחיר

אל תסתפק בסתם מזגן כשאתה יכול לקבל מזגן "אסמור פלום" מעולה. מזגן עם תוספות מיוחדות

אטמור פלוס מגביר טורים

באטמור אתה מקבל חינם מנביר טורים. הוא מעלה את מספר סיבובי הממע בזמן הילוך סרק (ניוטרל) מונע רעידות חדקות וכיבוי מנוע במכונית עם נפח מנוע קטן. המזגן פועל בלי הפסק והטמפרטורה במכונית נשמרת.

אטמור פלוס שסתום לחץ גבוה ווסת בטחון השומר על פעולות מערכת הקירור לטווח. ארוך. סטנדרט במכוניות יוקרה בגון וולבו - ובמכונית שלך.

אטמור פלוס מאוורר נוסף

אטמור פלוס רשת תחנות שחת בכל הארץ.

הפריסה הארצית של אטמור מאפשרת ולך לטייל ברחבי הארץ במכונית מתוונת ובראט ניקט בכל אחד מסניפי אטחור צוות מיומן המעניק לך יהס אישי וסיסור מקצועי

אטמור פלוס 18 חודשי אחריות אחריות ארוכת ביותר - למזגן חרכב הטוב ביותר.

אטמור פלוס אמינות

אטמור פלוס אצלך במכונית

עשיוורי מזגן אטמור 18 שנות פיתות, ייצור, התקנה ושרות של עשרות אלפי מזגנים מסונים שונים בממון

אטמור פלוס "אל־תור" לכלי רכב שלא יעמוד בתנאי התקנה - לא יינתן אל תחבה לחום וללחץ של חקיץ. תן לנו צילצול - ונקבע

רשת אטמור

תליאביב: אטמור, הוז בן אבימור 13 טל. 1884 (ב373) י**רושלים: סאן ו**וור, אצל אוטו מירו ררך חברון 42 טל. 8880 ר־20 חיסה: מיאל, שחתי מיווג אויר בערמו, דרך ברייהורה, 050'23151.70 באר־שבע: מאור בע"מ, רח' הבורסקאי 64

לתשומת לבך: משרד התחבורה

מחייב התקנת מזגן רכב

• בכלי רכב בנפח מנוע מעל מפרו סמדק ומעלה

שמשקלו עד 8 טון משנת ייצור 1988 מילך.

• בכל כלי רכב בנפח מנוע 1500 סמרק ומעלה משנת

• במונית משנת ייצור 1884 ואילך

05.778488,78017.70 קרית שמונה: איתן ומאיר, אזור התעשיה, קרית שמונה טל. 189 ו189 80

מורשה מטעם משרד התחבורה. רשיון מס' 1891 BEER BEER BE כאן חושבים עלין.

יהונתן גפן

כולנו בנייערובה

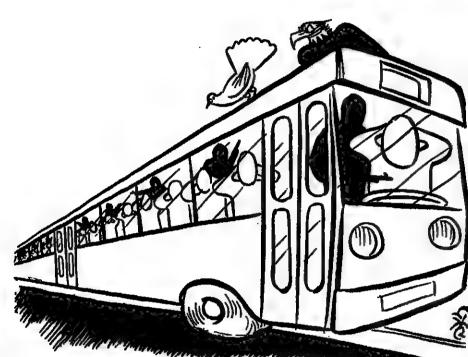
שפוד את המוות, לא את הקויים. כפה זמן אנחנו כבר נוסעים כאוטובוס הארור והיום ההו מתי נרך ממנו אל ארץ נושבת ומפוכוות, גין של שלום ושפיות־דעתו ארץ שמוציאה אותך למים ולא לתורגז מתי נפסיק להיות בני־ערובה משל להיות בני אתבה

צני מאמינה שתייב להיות הסדר שלום".

וק אלוהים יודע. אלוחים ואללה. ושניהם סונם, מרחפים רתוק מדי וגבוה מדי מעל נשמובוסים והדם הנשפך, רואים את הרשע השנאות הבבלאים את העולם, וממשיכים להעניש שתנו כנסיעה הואת, הבסיעה אל המוות. הפאנאטיים שלום, הפעלים מתוך רשע וטמטום, מפעילים מהר מצד את הפאנטיים שלנו, שפועלים מתוך שררה קד הצח, ולפני שאתה מספיק להיחלץ מאוטובוס שד בתה מוצא את עצמך באוטובוס אחר. כולנו מיעובה של הרוצחים והמרצחים, שלנו ושלהם, משפחם או בביבר של כפר ערבי שלנו או שלהם. סלנו בניערובה, לתוצים באוטובוס ארוך כאורך תלת, לא מרכרים זה עם זה, לא מרכרים עם הנהג, כי כת כבר אפשר לומר לבהג שלא יודע לאן הוא

ופחאם אשה אתר, באמצע הרצה, כותבת מכתב ללרוב "נה לא עסק שתורגים ערבים ויהודים.... נמאס לה ככר להצמופף ולסמוך על הנהגים ועל תחומ הציותיות, שלנו או שלהם. היא רוצה לרדת. ות יודעת היטבו כולנו בני ערוכה. כני ערוכה כידי משת השתרור, שלנו או שלהם. רצח יגרוך רצח, פינע יעזר ארוע, פולע יגרום ימ"מ, וגם כשלא נבין שר או ראשי התיכות החדשים שממציאים בכל רצח דק המל ימשך, כי הפאנאטים שולטים וכולנו בני סוב שלום מלכד דייוי, שהיה לה אומץ לכתוב את מכתב חוה לילדים שלה. כתוך הצעקות והרם היא נודה לרגע את אוסוכוס הרצח הנצחי, ולרגע אתר התה קושה גם בעיני אלוהים וגם בעיני אללה. אבל באן פישתו משני המרחפים הגדולים הללו רואה צוות הגם מישוד בכלל מנסוח

אדי המולף של קיפריה, נורקו עלי אבנים. את המועל חיפה חונכתי על אהכת הארץ דרך. לחקות בשלום זו לא כושה. שלם כבה, בכביש התוף, בשבת. עצרתי הדבליים הדשתי את ארצנו הקטנה לאורכה ולרוחבה תודה על החקשבה ולהפתעתי האיתי שהוודקים הם ילדים בטיולים אין ספור. מהתרמון וער שרם־שייה' (פעם), אפשר לחזור לשחק, ילרים ישית אל אפילו באוד המשקים מהסביבה היתה ומהוף אולגה ועד נחל דרגות ועדייו).

שבת יפה, והם החליטו לנצל אותה לוריקת־אכנים, כמו שתם רואים בתרשות בטלוויזית. הטלת אכנים זה יאיך עכשיו, ומי אמר שרק לילדים עם כפייה מותר שלמרות שואת אולי המדינה היחירה כעולם שכה לורוק: כן שלוש עשרה למצוות, וכן ארבע־עשרה

> רציתי לצאת אליהם אכל הם ברוע, ומשום שאני לא כווצת בטתון לא רדפתי אחריהם, לא הפגותי אותם בנז, לא הודדתי עליהם אלות, רק נתתי להם לגדול. ילדים מטכנים. פעם היתה אופנה להיות ילד זורק, היום האופנה היא להיות ילר זרוק, וכל זמן שזה לא ילד מזריק זה לא נזרא, רק שמרוב אנגים כבר לא רואים את הילד.

פיות הכושי שעשה את שלכם ויכול ככר ללכה, פינת הלוחם שתושב למרות הנקודות, ומוניש טוב, פינת אלח שעושים את חעבודה המלוכלכת, בינת החייל שאסור לו לבכות אכל מותר לו לכתוב.

יונהן שלום, השבתי שאתה אדם מתאים כיותר לה־ ביע בפניו את מחשכותי, והייתי מודה לך אילן היית מפרסם מכתבי זה. וואם לא בראש שלר, או לא, כי אני לא מתכוון להיות שחצו או בוטה! לא נותרו ככר דמעות – אני הולך. יהונתן גפן ימשיר אני מגדיון עצמי ככוצר ישראלי טיפוסי, יש לי לרקלם, שלום חגוך ימשיך לשיר, והגששים ימשיכו פני זמן מה נסעתי בכביש התוף, ולפתע, בנרות עם ממצע 6, יש לי הלחלים הומים, ואני אורב לצחוק ואני אשב לי באיות שהוא מקום שבו אפשר

אני לא רוצה לחיות כמרינה בה גולנצ'יסים קוברים ערבים בשכיל הכייף. אינני רוצה לחיות במדינה בה אלה שקוראים לעצמם מנהינים אינם אלא קרייריסטים נפוחים. אם איכפת לכם או לא, אני מניה את זה על מצפונכם: בחור אחד יעווב בגללכם. בגללך, כבוד הרב כהנא, נזעריהורי. וכגללך, אריק מהצנועים, שכל כר חבל שעובת אותם ועברת לפוליטיקה כדי להוביל את

כולנו לאכרון. בגללך, ראש ממשלתנו הנכבר, שכלל אינו רוצה בשלום, למרות המילמולים שיוצאים מסיך, אני לא רוצה להיות פה במלחמה חבאה, נמאס לי לראות מאות תמונות של בתצרים ישראלים טיפוסיים. אפשר לתגוג, כבור הרב פרץ, נפטרתם מעוד עוכר ישראל מופקר.

אכל משהו קורה בחורשים האחרונים, מאו

שהתחילו ה"בעיות" נוכדי שלא תהיה בעייה של

הגררתן). בפעם הראשונה בחיי אני מתחיל להכין

באמצע סרט יציע לך הארון שיושב לידך פופקורן.

אינני רוצה שילדי יגדלו בה, ואינני רוצה לחיות בה.

תגוכה טיפוסית של הציניקנים תהיה: "אם העוכדה

שמציעים לו פופקורן באמצע סרט מחזיקה אותו פה,

או שילך", אכל באמת שואת אינה הסיבה היחירה.

פשוט אין סיכוי שתפרסם מכתב שימלא חצי עתון,

יסלתו לי אייבי נתן, לוכה אליאכ ורומיהם, לי

נמרוד הלפריו, (נח"לאי גאה)

25Blacaio.

7799177

לאה אילון, משוררת. בחיים היא מקוגרה, מנותקת, ממוחדת־משהו, אבל רוצה להיראות כמו ריטה. בשירום היא ייצרית ואירוטית. תאוות הבשרים פורצת אצלה על הנייר, בין המולים, פעוצמה כמעטישערורייתית. הסטודנטים שיושכים בצד השני של חכיתה בקורס על הרומן המודרני בחיים לא היו מאמינים

מאת בילו מוסקונה־לדמן צילמה: אירית זילברמן

את אילון לא אומרת גיל, אשה צעלית משררת בכת אחת נשיות, "כל מה שרציתי היה
נעורים, מהירות, ששיטות, איזושה למהרות. החשש שלה לוכש להלפת באבוריות ברגלים ליד רגלי שולתן
למעמים הבעה עויינת – לפעמים חיננית. כממתיע הא מהיוכת חיוד. ולהיות משברת בחוקה עם תינוק קטן"
עמוק וחת, או מעותת בעצנות לא נשלטת את השתיים.
עמדתי בחיקי מנו הלהתנשק איתן
לאת אילותו 'אני מאבורת אותר איר שאני גראיתו בשקראו את השירים ווניסיתי למתות אותר ולהתנשק איתן
חשבת על פנים אחרות יותר לפתרת

צריך להתקרב מאור בערינות, לגעון כה לשבריר שניה ככתף, עם הכשחת מרגיעה, אופטימית, שמפוןרת כשיוה אחת לשבע העות בריוק. באקשה שלב תגיעה, אופטימית, שמפוןרת כשיוה אחת לשבע העות בריוק. באקשה שלב תגית את המילים האלף והאלה השלה תקבל הבשחת מפורשות לכקשות: ותבקש לשמע את ההכלונה, שלב ושוב בתפנית מעועה לקנה השל, היא השאל אם אקצה לקבל בעיתון המובת שער, להצלם באולפן עם אביורים, להתאפר בקבורות, לבלגל תלתלים: תוציא מארנק קמן המונה ממופלה של ריום. תניים אנו הבאר ביורים.

ישבר אי את עצם הברות הרווק באישות לצררים את

של השמלה הלבנון שלי האוס מים שובי בחולת מפורשות השולי היא חשאל אם אמשר לפנל בעיתון המונח ששי, להצעלם באונים לפנו על ארן הולון. נבולות המשתרים מחום מיםה שהה אביורים, להמאבר לפטרנות, לגלגל תלחלים, תוציא מארנק שם השניים, אישירת של בפן ושורו של תודש השועי מינושלים הניים באונים שלישי. יובא הייה ובא הלילה שני פרסים, אישיות שלים במונים לבנות מפריקות מעבירים ורמים יצריים העום על אוני מרסים, אישיות שלים בעוליות בחורות על פוסר פרטים בעוליות במונות בחורות על פוסר פרטים בעלים, מצומה אמונים בשועים בעלים בעולים בעלים, מוני על משתרים מעבירים ורמים יצריים העומים בעלים בעלים, מוני באונים בעלים בעלים, מוני בעולים על מבנות בחורות על פוסר פרטים בעלים, מוני בעולים בעלים, מוני בעלים במונים בשונים בעלים בעלי

27 Blaeain

uiaeaia 26

מפורת אותם על המיטה ותוך כדי כך שולפת מהזיכרון, בקול רם, שורה של פלאת': "למות. זאת אמנות כמו כל דבר אור, אני מצטיינת בכך. אני עושה זאת כך שהתחושה היא שוה ממשי". ומרת: "ג'יימס קין פוגע ני כול. ככה אני הולכת, ככה אני מרגישה. כל מה שסילניה , פלאת' עברה נראה לי שגם אני עוכרת באותו אופן, פחות או יותר. הרומנטיקה של זלדה, החולניות המעוותת המקסימה אצל פוקנר. מנספילר מתה משחפת - מחלה כל כך ספרותית. המכנה המשותף של כולם טראגיות. טראגיות זה גם אני. אני לא מתהלכת עם זה כמחשבה היום־יומית, אני יודעת את זה וזהו. זה לא אומר שהתאברות לא עברה לי כראש, אבל אני לא רואה לשלילה את הניוון והמצוקה והרקרנטיות של פלאת' או פיצג'רלד. מי אמר שמה שאנשים קוראים טוב עריף מהרע הזה".

(המשר מהעמוד הקודם)

מוציאה במהירות ממגירה דחוסה ספר שירים של סילביה פלאת', כיוגרפיה של זלדה פיצג רלד, סיפורים קצרים של קתרין מנספילד. ג'יימס קין ב'הדוור מצלצל פעמים", "וורר לאמילי" של פוקנר. היא

אנחנו יושבות בסימטריה מדוייקת אחת מול השניה. המילים שמוחלפות נספגות קורם כל דרך המבט. העינים שלה שואבות בריכוו את תנועות השפתיים של מי שחייב להימצא בריוק מולה. סיטואציה שלא מרשה לכובו מילים באוויר. שדורשת מיקור משני הצרדים, שמכניסה לקור אחר של אינטימיות. ההתמקרות היא כפנים, בתנועות של השפתיים, במשפטים שיוצאים מהפה, ברווחים שלהם, באורך שלהם. אנחנו נקשרות בחוט רמיוני שנמתה בריוס בגשר בין העינים. לפני שמזיוים את השפתיים צריך להתחבר למכט. אי אפשר להפנות את הפנים מילימטר ימינה או שמאלה. לפהק, להתגרד, להסתכל על השעון, לחשוב דברים אחרים. השיחה מפרפרת. לא בגלל הקושי במיקור. דווקא למיומנות הטכנית הואת סל להיכנס. הפרפור כא ממקומות שקשורים אצל לאת איילון בפתרים, מששנת, משרנות רחוסה.

כלל לא התפלאתי כשג'ק ניקלסון חזר וכשהוא הצמיר את הרגליים שלי חזק יותר על הגב

> ואתר כך כשהוא הצמיר אותן לכתפים שלו מוריר צעיפים רכים של כרירות".

כיתה סגורה של עשרים איש. בשורה מולה, ככיתה, יושבת שורה של נערות

מכאן, כריוק בשעה הואת, כקורם לשירה מוררנית פורס אחר המרצים את הטקסטים השיריים שלה על השולות. מתפעל מהרימיניים, מהעושר הלשוני, מציין שאימאו'ים נדירים, שהעולם הפנימי עשיר. והתלמידים יעלו לדיון את הייצריות התוקה, החושניות, האפלות. והשורות החזטות בשירים שלה יצליתו להרמיש את שורת הסטורנטיות האופנתיות עם ההבעה הארישה, הכלייכולה, להזיז אותן בכיסאות

סטורגטים רושמים משפטים ארוכים במחברות. היא לא מחזיקה עם או עיפרון או מחברת. רק את המבט שלה היא מחויקה צמוד ועיקש. אחר כך בבית תשחזר מהזיכרון משפטים על הפנטסטי והריאלי ותרשום אותם נפחקים קטנים. היא מנותקת אף אחר לא יורע מי היא, איך קוראים לה, מה היא הושבת. ואף אחר עוד לא קם מהכיסא המוגן שלו, ישב לירה, חציע לה מחברת, הציג את עצמו. חצי שנה, שעתיים כשבוע,

זה לא אומר שאני גם הולכת ועושה".

אחר כך שעור באוניברסיטה. אוטוכוס מספר 26א'. מנותקת, היא יושבת על הספסל. מסתכלת ררוכה לצרדים. שומעת את הסכיבה כרריום של מאברת כיוון תוך דקה. "יכולתי לרצוח את האדריכל שתיכנן את המבנים האיומים האלו", היא מסנגת. אפילו את השרותים היא לא מצליחה, כבר שנתיים, למצוא. נעמרת כצומת של שלושה מסררונות מתפתלים ומיטשטשת מהאפשריות. סופרת מדרים בשפתים, כודקת כתשומת לכ מספרים על המשקופים, מזהה את הצבע של הרלת. אחר כך את המספר.

אף אחד מהסטורנטים בכיתה בשעור על הרומן המודרני, לא מעביר כראש מחשבה שמחברת את עוגות רבש תוצרת בית לפי מרשם" המרצה, יודעת להתעסק עם מילים, שהיא עושה את זה "...והתגעגעתי לדברים מתהכמים לבית גרול כמו מלון

אחר כך את הרגליים.

התואמים ותספורות הקארה השחורות הגזורות בדייקנות. מרברות כל כד מדר. יושבות כיסא על יו כיסא, זוות, מתלחשות, מחליפות פתקים, סיכות ראש, משווה. נכנסת במהירות. מתיישכת. מרפה את הגב, קריצות. היא יושבת ממול. לכד. "תסכמי לי קצת", היא מבקשת. כל רבר ישמע עילאי...ל כשיש לכם ילדים

האישה הצעירה שיושבת לכד בשורה, עם ספר שירים חדש, מצלית, שמונה על המרפים כחניות ספרים. אף אחר לא מתאר לעצמו שהסטורנטית הואת, שלא מפסירה תנועה אחת מהשפתיים הוזותימהר של טוב. טוב מאור. יותר טוב מכל אחד אחר בכיתה,

בפקולטה כולה אפילו. אולי בחדר אחר, לא רתוק

"אני לא אמעד כמו שיונה וולך מעדה. אני לא מיסטית, אני רציונלית, מדברת עם עצמי כל היום. אומרת לעצמי דברים נכונים. אני הרפתקנית במחשבות. יכולה להגיע מאוד רחוק אבל זה לא אומר שאני גם הולכת ועושה"

> נפגשנו יום קודם כארכיון הספריה הלאומית בירושלים. הפקידה העבה ככניסה מזיות בחוסר, עניין את הכתפיים. השם לאת אילון לא עושה לה כלום. אחרי דקה היא נוכרת, מזקיפה אצבע. "בעצם כו. בחורה כל כך שקטה. לא מרגישים אותה". הכתורה השקטה מרגישה את האצבע מולה. מרימה עינים מכוהלות מתוך מגירה ארוכה צפופה כרטיסיות. מחפשת במכט את השפתיים. מהנהנת. לוקחת סוודר: ביר. זוות לחור אחר, מתיישכות ליר שולחן פורמיקה ארוך, בשורה אחת עם גכרים כפופים שחוקרים שפוח שמיות עתיקות. ביניהם היא תגירו "יש לי עולם פנימי דמיוניישלי. אני יכולה להיכנס אליו מתי שרוצה. אפילו עכשיו באמצע היום. יכולה ליצור לי עולם ולראות דברים. אני מסוגלת לראות כל מיני צורות, חלקיקי צורות רמיוניות. אני מעיזה להיכנס עמוק אכל כשמרנישה שעומרת על פי תהום מחזיקה את: המציאות בציפורניים כדי לא ליפול. אני לא אמער כמו שיונה וולך מערה. אני לא מיסטית, אני רצוונלית, אני מדברת עם עצמי כל דיום. אני אומרת לעצמי דכרים נכונים. אני יודעת שהם נכונים, אני הרפתקנית במתשבות. יכולה להגיע רחוק מאור אכל

ספר השירים שלה עם התינוקת. לאה אילון משבכת את הספר, מציצה בתמונה. "אני הייתי שמתה להצטלם עם תינוקת. זה מעודר כי קינאה". לפעמים, היא אומרת, הייתי רוצה שהחיים יהיו אחרים, יווער מוצלחים. לגדל שני ילדים ולא לכתוב שיוה: "הישגיות בעיני זה בעל וילדים. שמישהו מתאהב כך שאת מצליחה להוציא ממך משתו שמישתו הושב שהוצ מיוחר. זה השגיות, לאז למה אני לא מצליוה"ז ברנוא בינוניים יעצרו את הנשימה שלהם כשאעבור בכביש המהיר והחוצה של לוס אנגלס ויצאו מדעתם ממבצעי הראווה שלי".

ושאגלה שבעלך מחכה לך הקרימי ככל שרק אפשר".

גברים. גם סלוויה פלאת' הצטלמה על העסיפה של

לקתרין מנספילר, היא אומרת, היתה הצלחה עם

אופנתיות משוכצת כנשים מנוהצות. לא. היא לא

יכולה לבקש מהן את החומר של השעור. המגהצות

נראות לה נשואות, מרגישות חשובות, עטוטות נימה

נאוותנית. נשים עם בעל. עם גבר שמסרר הכל

מאחוריהן כדי שתוכלנה ללמוד. והיא מסבמת לעצמה

שאין להן זמן לכזכז מפני שתיכף אחרי השעור הן

נעלמות מהכיתה. היא אפילו לא מספיקה לנשת

אליהן. אולי אפילו יש להן ילדים. קצב אחר.

והצעירות האופנתיות האלה עם הכפפות הצעיפים

ורציתי שעתונאים יבואו..." ושאחיה כמוקר של שערוריה"

אני שאפתנית ואמביציווית ורוצה לצאה מהכינוניות. אני גם אוהבת סנסציות. אני סנסציונית כמחשבות. לא איכפת לי להיות ז'אן דארק. לעמוד על כמות ולנאום. הכל שיהיה, רק לא הבינוניות. אני כותבת כי אומרת לעצמי שחייבת להשיג משת. אם את רוצה להיות פובה, מבריקה, את חייבה להוציא רכרים שאף אתר עוד לא אמר, או שהיה מדע שבכלל יכול. התכונות האלה שייכות לאומץ לב, לרמיון,

לאושר פנימי. האושר הפנימי שלי לא נפגש עם המציאות. ה מתכטא כתוץ ככך שאת לא מוכנת ומתקשה להסביד את עצמך. יש כמה גיורות תופפות של דמיון ופציאות לפעמים בקהל של אנשים אני מרגישה שאני.

איזה אשראי כדאי?

תכנון כספי כולל של בנק הפועלים מעמיד לדשותך כלים חדשים ובלמדיים שיעזרו לך בתבנון האשראי שלך:

תיק לתכנון כספי כולל בתיק זה יש מידע על סוני האשראי שהבנק מציע לך, וכן דפי עוד לתבנון תקציב המשפחה או העסק, בעזרתם ניתן להגדיר לכמה אעוראי זקוקים ומהו סוג

מעכשיו אפשר לקבל בכל מסוף

עדכן בסניפי בנק הפועלים מידע

ראשון מסונו, על מצב האשראי

שלך, על מועדי הפרעון הקרובים

שנ כל אחת מהלוואותין זעל

צרכיך ומעמידה לרשותך את

- האשראי הכראי ביותר עבורך

תפיסה המאפעורת לך להרוויה

כדי שתרוויה יותר

יינון כספי כולל מאפשר לך לבחור נאשראי הכדאי ניותר עבורך

כל אחד מקק לשיתים לאומראי. צברא חמיד ניתן לרעה מהו סוג

הסכום שעליך לשלם במועו הפדעון הקרוב. יועצי הבנק בסניפים הוכשרו במיוחד כדי לסיים לך לבתור את מזו האותראי הם מבורך. זוהי התפיטה החדשה בבנק הפועלים. תפיסה שרואה את כל

השואי המחאים לך ביותר. השכלומה, בחירה מופעית מעלומת לך הרבה מקילפעמים מבלי להדגיש.

נוא וחראה איך פועלים טוב יותר [פנה חפועלים

ביעילות גם

נשומנים שרופים.

אסטיבי חוס יותר

בעל כושר פעולה

מכל חתכשירים

PLEDGE 1779 מנקח רהיטים ומצפה אותם בשכבת וקס לחנוה. . מנדרקל SPARKLE מנקה ומבריק שמשות. מטחר אויר יבש. GLADE DRY מטחר אויר יבש.

בייד GLADE מוצק טופג ריחות, מפיץ ניחוחות.

FRESH LOOK און PRESH LOOK אין שליש תרסיס לגיחוץ קל ללא קמטים, מחזיר לאריג את גמישותו. ONE STEP リアフコ

ספוג חפלא לחברקת נעליים, מבלי ללכלך את חידיים. יעיל ל-100 ציחצוחים.

GLADESHAKE N'VAC אָלָ"ד שִׁייִם אָנָד וֹאָק סְאָנִד וּאָר מפינ ריחות משטיחים ומטחר אויר. מכיל אנקת החודרת לתוך השטיח, מפיגח ממנו ריתות רעים ונשאכת כקלות וכמתירות.

「FEEGUARD ユニメッカ...」 מחטא כיורים, אסלות, אמבטיות, צינורות ניקוז, רצפות, קירות, שולחנות... בגדים וחיתולים ועוד ועוד ריחני ובעל פעולה מתמשבת.

CODDARD'S STINTIA לניקוי כלי כסף. נודארדם לניקוי כלי נחושת ופליו

יצרנית מוצרי ניקוי והברקה מס. 1 בעולם. ינוא: דנשר, שיוול : ברק אבנר מפיצים בעיים.

ג'ונטון גַּלַ"ד GLADE מוצק. מטחר אויר מוצק. סופג ריחות ומפיץ

לסיעה בכבישים צרים בתורת צאן עם נל הנדוים הצעירים שנולדו באביב. שאים לטיולים גם בחופשת תג הפסח לפי שווצה לברוח מתהמון חסוער ולצאו לפודעה בין גבעות ירוקות. קצת דולד בארץ ישראל. קוב למדכו הארץ, בין ירושלים תל צביב ואשקלון. ארץ של בוקרים, מתח ורועים. הטיול הזה הוא בין סלועה צמתים. צומת האלח, צומת

סבד של עשירים בשדה:

_ פרנו על הגבעה הכחולה, עם

אלפי תעורמוסים, מול קיבוץ

הפרחה, מעמק האלה עד בית גוברין

זינור של טיולים שלווים באביב,

ואם וצונת עברין. הושבי ירושלים וונל אניב יתחילו אותו מצומת האלה, ויפשינו לצומת גוברין. וזתל אביבים פתחילים מצומת האלה ובסוף יוצאים לומת ראם. לתושבי והדרום מומלץ לנתחל מצומת פלונות, לכיוון קרית נת ונית נוברין, בכיוון הפוך מזה הפנוא במסלול הטיול.

מחל אביב נוטעים בכביש חמהיר

לתושלים ובצומת שער הגיא פונים ליוון נית שמש וממשיכים לנסוע ישר, לו הציה למשב זכריה. חצי ק"ם אחרי נששב הנועים לצומח עם שלט: לצומת ראם (מסמיה). פונים ימינה ואתי קילומטר ו-700 מטר פונים שמאלה לכביש אספלט שעולה לתל טקה. נשיא העליה פונים שמאלה, לודן עפר, לראש החל, ראש החל פנושת מדכד של פרחים קטונים ומרווה יוצות נקטעים המיוערים, יש להיגהר משלכים לראות את תמערות ובורות ומים חבל שחקק"ל לא משלטת ומדידה את השבילים בין מערות

המשתר תעורות שנחצבו בניר הגד. נבו כשמתתובבים על התל הירוק וואים שאוחנו באיזוד רך ועדין של נפעת ניר רכות, למרגלות הרי יהודה. נכעות שיש להן אופי של יער פארק. מתרת החרובים ואלות המסטיק ממים כל העשבים שמורחים עכשיו וש אינון אידאלי למירעה, שעדיין מוכח לוועום העבריים. בין הגבעות תאם את העמקים המעובדים, חברמים

59. אל הגבעות הירוקות

שיול מספר 12 בסידרת ושדות החיטה חירוקה. והנה גם • לומת אבישור: הטיולים הזאת, לפני שנה, סר הצלחות הגדולות של תחנת הלווינים מקום נהדר. ורק הצלחות הגדולות של תחנת הלווינים מקום והדר. ורק שלט קטן, "חורבת פנימי לאורך הדרך למערות, אל שדות בעמק האלה, מול קיבוץ נתיב הל'ה. צורה', מכוון אל דרך העפר לרמת פריחה אדומים. מראש תחל פונים שמאלה, לכיוון מזרח, אבישור. אל תחמיצו את העליה, ויודדים בכביש אספלט, מול צלחות לשיאשל הטיול. תורש ים תיכוני בגובה הלוונינים ומטעי התפוחים, והכביש מוכב מטר. רמה מנוקדת בפרחים צהובים הוא הנבול בין השטח המיוער לשדות הטבעיים. מניעים לכביש. שמאלה לבית שמש נמצאת האלה עם המסעדה. ישעיהו, וממשיכים לנסוע ישר.

ובמיבנים ישנים מאכני המקום. יש מיכלאות צאן ורועים שמחללים בחלילים. והמון גדיים צעירים, שזה אך והטיול ממשיך ימינה, על הכביש לבית נולדו. הרועים, בדווים מהנגב, שעובדים גוברין. עוברים משמאל ליד גבעת בפרוייקט נסיוני של רשות המירעה. עכשיו חוקרים איך משפיע מרעה מבוקר של עיוים על הצמחיה הטבעית, בבוונה להכניס לכאן רועים עבריים, שיתפרוסו על גידול עיזים שהחלב נוסעים עוד קילומטר בערך. לנסוע שלהן מבוקש לנבינות הכי טובות. לאט, כי משמאל יש שלט קטן שמכוון הרועים ידידותיים וכדאי לבלות באן לחוהבת מדרם. כאן חונים ותולכים חצי איתם מעט, להנות מהמרחכים, קילומטד ברגל, בשביל רחב, בתוך מהחלילים ומהגדיים.

שדות אביב פורחים, עם זעתר ירוק ורענן עד שרואים מימין, למטה בשדה, שביל קצרצר שמוליך לחורבת מדרס. • אל בית נוברין: שאיננה מערת מיסחור רגילה אלא חוזרים לכבישן שעכשיו מרחיבים אותו. מעדת קבורה בנויח מאבני גזיח נאות' נוסעים עוד קילומטרים אחדים ובבניסה אליה גלגל אבן גדול, שסתם ומגיעים לצומת. משמאל – הדרך את הגולל על עשירים שנקברו כאן. למושב נחושה, וכשפונים ימינה, להאיר פנימה ולחיכנס. זה יפה לצאת, מגיעים למערות בית גוברין. עכשיו נוף, פונים אחרי צומת שמשון לכיוון וללכת חזרה בשדות – מקום נהדר עובדים מטעם רשות הגנים הלאומיים רמת רויאל, צובה ומכשרת ציון. על סידור הדרכים בין המערות. בכניין אפשר לעשות את הטיול הזה מעשר לפיקניק על העשב – ולחזור למכונית. חוזרים לכביש וגוסעים דרומה לאט. היפה עם הקשתות על הגבעה ייפתח בכוקר עד חמש וחצי אחר הצהריים,

• אל ביוז ניר:

"הכוסתן". לנסוע מעט שמאלה, לכביש

מאת נילי פרידלנדר

צילום: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

חזרה לצומת גוברין ופניה ימינה, לכיוון הקיבוצים בית ניר וגלאוו.שדות חיטה. פרות דועות ובוקרים על סוסים. כבית ניר יש מפעל תכשיטי כסף, בו חיה ועובדת שולה שק, שאת התכשיטים הייחודיים שלה, בקווים נקיים, עם איזכורים לתכשיטים עתיקים, אפשר לקנות בכיתה, שבקצה המערבי של הקיבוץ. 2

לכיוון אשקלון, פניה שמאלה, מערכה, אחרי קיבוץ גלאון לכביש המחיר אשדוד־קרית גת. לתל אביב ממשיכים לנסוע צפונה מבית ניר. דרך לווית ועגור לצומת האלה, ופניה שמאלה, מערבה, לצומת ראם (מסמיה) על הכביש המהיר לאשדוד. לירושלים – מצומת האלה לכית שמש ולככיש המהיר. אם רוצים להמשיך ולנטוע לירושלים בכביש עם

ואחרי עוד קילומטר בערך, יש מימין בעוד חצי שנה מרכו למבקרים נמערות. לאט ובכיף, כולל ארוחה ב"בוסתן" או

רמת אבישור. מרחבים ירוקים, חלילים וגדיים

31 Bibeaid

גישה חדשה בהגשה

נתו פנ'סמין, בית היוצר לרעיווות רנית. ואה להנוש לן
את LIFE STYLE או הוצר לרעיווות רנית. ואה להנוש לן
מעיצוב שיהויף לכעלי המעם הטוב
מעיצוב שיהויף לכעלי המעם הטוב
מערכת ICESTYLE כוללת
מגש. קוקן
זוג קופסאות אחסון, מחויק־מפיות
כנסות ו־6 תחתיות לכנסות במתקן מיוחד
כל הפריטים מונשים באריזות מהוה מקסיחות
ובשילוכי צכעים של ארום. לבן, שתור ושקוף
ויתן לרכוש את המערכת כולה או כל פרים כנפרד, לבחיותר
בהעות בחר - צישה חרשה בהנשה

KCTCR1919

וו מוווקרו אל ירווווים דת יפי או תראביב דה נפו וויפו ב

ัก สักเกาะ เกียบกับ เกาะการ เกา

הוא לא כוכב, לא עשיר, לא ממש מפורסם. מנחם עיני. שחקן. אומרים שהוא נורא מוכשר. מבוזבו. תמיד רגע לפני ה'בום' הגרול הוא נסוג, נשאר בצד, לבד. פנטומימה, שירה, ריקוד, משחק, אקרובטיקה. סמים, משברים, אלכוהול, רומנים, שמועות. "המהות היא הישרדות"

מאת אכי מורגנשטרן צילם: שמואל רחמני

המון אמוציות, ורגשות, שבנוי יותר על שתיקות

ובעצם אתה רואה שהוא הרובמה הקלאסית שבגללה

סוכלים הומוסקסואלים והיא מצ'ואיזם אמות ואני

"אכי נשך הוא מסוג הבמאים שאני לא מאחל

ל קולב כטלון־חדר השינה מונחים כמה שהוא עומר לגעת בתהילה. מין הרס עצמי. הנפילה להבין את החייל ומאיפה זה כא. זה היה תפקד עם כובעים צבעונים שהשתתפו בהצנות ומופי הראשונה היתה בעקבות הסרט "הלהקה". זוא גילם המון אמוציות ורגשות, שבנוי יותר על שתיקות על הרצמה ביותר בירים היותר על שתיקות היותר על שתיקות בירים היותר על שתיקות היותר על היותר עים. על הרצפת – נעלי ריקוד. כפינת ' כסרט של אבי נשר, חייל בעל נטיות הומוסקסואליות. ומבטים, מאשר מדיבורים. זה חייב אותי ללכת כלי האוכל ממוסגרים פוסטרים של 'עין אחת לעיני היה מאד ברור איך הוא צריך להיכנס לתפקיד, עור על הגוף. בא אבי נשר עם האגו שלו היומרת צוחקת" ו"חתול". את הפוסטרים עיצב יקי אבל לפני כן הוא היה צריך להתמורד עם אבי נשר. שלו, ורוצה להראות לך כמה הוא פתוח וליבראל. . הלפרין, חבר טוב של מנחם עיני שראה אותו מופיע התוצאה היתה קשה. במופעי רחונ בפארים. "הוא הולך איתי לאורך כל הדרך. והכל בתתברבות. הוא ראה אותי כנפילה חוקה לאנשים שאני אוהב שיעברו איתו. דוא מסוגל להכאיב הרגשתי על הסט מה שהרגיש אותו חייל במסגות בפארים ומאו הסכמנו שיפלן החצגות ולא אנתנו". לך כצורה איומה. הוא גרם לי להיפתה ולחשוף את הצבאית. מצר אחר באו אלי אבשים ואמהד לי שעשותי

מנחם עיני עבר כמה נפילות קשות כחייו. הוא עצמי ואז, כמו פיל בחנות חרסינה, הוא פשוט נגע שטות שלקותי את התפקיד כל כך ברצינות אבל אני משך את עצמו ער הקצה, והמרתק מהתרסקות טופית, ברברים הבי רגישים בגוף בצורה הבי לא יודע לעשות תסקיד אתרת. אני הולך עד המף היו לא היה רחוק יש לו נטית לשבור הכל, דווקא כשבראה בשנילמתי את תפקיר ההומוסקסואל הייתי צריך בינינו הרבה פיצוצים. גם עם אחרים היו לנשר

Bipepio 34

לישים כשראיתי את התפקיד על המסך די אהבתי שאם יש לך משהו להגיד, או תגיד ואף אחר לא ימתום כסף ותחטוף שוק".

אחרי הפרט, חיה חייב לברוח רתוק, להתחיל ינה ומן לתור לעצמי ולבסתון. מצד שני, זה היה הורם, תמיד נשאר נאמן לעצמו. כה כי לא הייתי תלוי בשום כמאי או תיאטרון. זו מקתה שאר שהדרה אחרי. באופן כחור, זה ההחיר לי פירבנו לו מאר. באופן טבעי, הוא היה אמור לשכת לסרטנר בחיים, למה? תושורה אחרי. באופן כחור, זה החזיר לי מת האתנה לארץ התקור באופן מחוי, זה החזיר לי מת האתנה לארץ התקול הישראלי. אז הנעתי למסקנה

אולי מה שמייחר את מנתם עיני, מתמקר במספט מבחלה המבטיו שלו. "הרימה" מיהרה לאסוף אותו להצנה מבחלה "המבטיו שלו. "הרימה" מיהרה לאסוף אותו להצנה מבחלה "המצני אובר של הלהקה" היה שנתיים אתר. "אני פותר להפסיק להיות תלמיד", אומר עיני. ש היתה אותי וגם לה היו חיים לא קלים. לקח לי פרטיים. בכל מקרה, עיני מתעקש שהוא לא הולך עם

הביקורות, לאורך כל הררך כמעט, אהנו אותו.

מקצועי, שירה מקצועית, מנגינה מקצועית או אקרובטיקה מקצועית. גם אם זה נשמע יומרני. חשוב לזכור שמה שעשיתי על במה זה רק מעט ממה שלמרתי בסטוריו. אני לא רוצה להישמע שחצן, אכל אני כאמת מחפש הרבה זמן להתחכר לפרטנרים. יש כאן פוטנציאל. יש אנשים מוכשרים כמו שרים, אכל אין משמעת עבורה. אני לא חושב שאפשר ללמור בחו"ל יותר ממה שכארץ. ואני למרתי אצל הטוגים

ציבור לקראת כל פרוייקט שלו. איכשהו, המציאות

רחוקה מאוד מאור הכמה. הוא מתגורר היום כדירה שכורה בקומת קרקע בתל־אביב. במקום מכונית עומרות בפינת האוכל אופניים ורורות, ומעט מאר

אנשים יורעים שיש לו היום הצגת יחיד מדשה,

שנקראת "מים ושמים ותיבה", על חייו ושירתו של רבי יהודה הלוי, מנקודת מבטו של עוזרו, שלמה איבן

מעלה הצגות שמדנישות את הגוונים והרבדים בכשרון שלו. משחק, פנטומימה, אקרובטיקה, שירה, סטפס. מה

לאז עיני מעריף להיות בורר על הכמה. "זה נוכע מתהליך די מורכב שהגעתי אליו אחרי הרבה זמן.

מורל החיקוי שלי במשך שנים היה משהו שלא קשור בארץ. לי ברור שמשחק זה סך הכל של דכרים. ריקוד

בשנתיים האחרונות, מאז חזר מניו יורק, הוא

"זו היתה מין מרדנות. הכוונה לא היתה להצהיר שאני הומוסקטואל, כי זה בפירוש

שכמורים. מה שחסר כאן זו המשמעת והרצינות".

עיני החל את הקריירה שלו בגיל 10, בתאטרון לילרים של מנהם גולן, האנא רצה שהילד ילך ללְמִוּד מקצוע מעשי ויעווב את השטויות. הכן נאלץ ללכת ללמוד בתיכון, בכית ספר טכני. "זה היה המס שהייתי חייב לשלם לאכא. כצכא החזקתי מעמר שגעה חורשים בתפקיר טכני בחיל האוויר. אחר כך פשוט לא יכולתי לתפקר. התחלתי לגלם בכסים תפקיד של משוגע. הייתי ליצן הכסיס. כהתחלה זה היה משחק, אבל לאט לאט זה השתלט עלי. כסוף הגישו נגרי טופס של אי התאמה ועכרתי ללהקת חיל הים. מאז הדרך רצופה".

שנל אסף אותו מהר תתת כנפיו והחתים אותו לחמש שנים מיד אחרי השחרור. עיני הספיס להשתתף כהצגה "ג'מכו" שרצה כ־400 פעם. דווקא כשהיה ברור שהוא הולך על קריירה בטוחה מרופדת במזומנים, החליט לשכור את הכל. "הרגשתי פחד נוראי. פחרתי שאין לי מה להציע עוד והפרתי את החוזה עם פשנל. נכנס כי החיירק ללמוד המון. זה נבע מחוסר בטחון שרודף אותי ער היום. פחרים שעולים וצפים לפני כל מהלך חדש שאני עושה. פשנל נורא כעס עלי ולא דיכר איתי כמשך שנים. די בצרק. שילמתי על זה מחיר ככר מאר. אכל כנראה שררך העכורה שלי, אני לומר כמה אני משלם על טעיויות. אני מעולם לָא הייתי יותר עשיר ממה שאני היום. זהיום אני על הפנים וזה יופי. אתותי אמרה לי לפני זמן קצר, מנחם אני פוחדת יום אחר יהיה לך

במקום פשנל, עיני גילם תפקיר כהצגה "אני שאיש לא מכיר". הכיקורות שוב התמקדו בכשרון מאים: הם זף יוד עם אשרו השנחים אוש. אני שות לשום מקום הוא רואה בניל 40 "על קלות דעת וצביעות". עיני שוחק שם יחד עם אשתו השניה עדי, ממופעי בן 18, אבל לא ממהר לשום מקום הוא רואה בניל 10 "ער קלות דעת וצביעות". עיני שוחק שם יחד עם אשתו השניה עדי, ממופעי ופב ניסיון ולימור. אפרת לביא. "זו היתה חוויה מיוחדת במינה. אהכנו בינתים הוא בשלבי ניסיון ולימור. אפרת לביא. "זו היתה חוויה מיוחדת במינה. אהכנו היא השלבי ניסיון ולימור. את הבטחון העצמי שנמחק על רק את עו הוינוק. בינתים הוא בשלבי ניסיון ולימור. משלוחד של הבטחון העצמי שנמחק על היק את קו הדיבוק בינוים ומה בינוים מאוד אחר את השני גם מחוץ להצגה. היא היתה משלוחד של הלהקה. בפארים היתה תקופה קשה נותן לעצמו לפחות עוד שנתיים לחגשים חלומות הפרטנרית הכי נכונה שהיתה לי מעולם. היה בנינו דיאלוג תלת מימדי של שירה, משחק וריקוד". יש לך נטיה להמוך את הסרטנר על הבמה גם

(חמשר בעמוד תכא)

35 Biagaio

(המשך מחעמוד תקודם)

"אני לא לא יכול להיות מנוכר. אני מתאהב כפרטנרים שלי ווה תמיד רומן. לאו דווקא פיסי אכל חייב להתפתח רומן שאני לא רואה את הגכולות שלו. אולי זה מה שעושה לי קשה לעכוד כלי אהנה".

אחרי ההצלחת הגדולה פייעל קלות דעת וצביעות" שוב קמת ועזבת.

"הרגשתי שאני משרת את האינטרס של 'הכימה" ולא את האינטרם שלי. הם נתנו לי תחושה שאני לא הרכר הכי חשוב שהם ירחפו קרימה. הייתי צריך לגלם תפקירים קטנים. זה לא הסחדר עם מה שאני רציתי

שארה בך מרירות מיהבימהיי? "אני לא רוצה לגרר כפצעים של 'הבימה',

כי אני לא פוסל את עצמי מלהשתלב שם בעתיר, אכל גם היום כשאני בא למנהלים האמנותיים, הם מקבלים אותי בהרכה כבוד אכל המרחק מלהעסיק אותי או לשבץ אותי לתפקידים שמתאימים לכישורים שלי הוא עצום".

"לא יורע. יצא לי שם של בעייתי, למרות שעברו כבר 10 שנים טובות מאו הבעיה האחרונה שעשיתי. זה כנראה מלווה אותי. לא עזכתי את 'הכימה' בכעס, פשוט לא הייתי מוכן להתפשר. אנשים שעבדו איתי יורעים שהטרובלמטיות שלי נובעת רק משיקולים מקצועיים, ולא בגלל סטארים ושטויות כאלו. אם פעם הייתי פרומכלמטי, היום אני נזיר. אם אני אעכור עם פרטנרים הם ילכו על הבמה כאילו שוה כית כנסת. אני לא יכול אחרת".

למרות שדיברו עליך ככשרון עצום, אי אסשר להתחמק מכך שאתה כשרון מבוזבו. רחוק מלחיות

"היתה לי אפשרות להיות מפורסם כארץ, אבל מבחינת דרך העשיה שלי, זה היה מלווה בהרבה פשרות. אני גם לא רוצה לדבר על עצמי בלשון עכר". וזה לא מתסכל אותך?

"נכון שזה לפעמים מתסכל ואני אומר לעצמי, אפילו לא הרמתי טלפון לאודישן של 'קכרט' ב'הכימה'. למה? כי אני מהפש משהו מקורי ואני לא התפקיר. אלוהים עדי שלא לקותי את הביקורות עלי רוצה ללעוס את 'קברט' עוד פעם כמו שכבר עשו בסומסלימנט. נורא הצטערתי של'אללה כרים' לא היה אותו בעבר בכל מיני מקומות בעולם. זה לא בשבילי". במאי אחר ואז היה פייר פייט בין השתקנים".

כשעיני שב מצר־

המול, הקמע ועין הרע". הצגה עממית שכתב שמעון ישראלי. ההצגה היתה פחות חשובה מהקשר שנוצר בין השניים. ישראלי, שנם הוא ליצן מוסווה, כתב לעיני את "עין

אומר עיני "הוא כתב ערב שהיה תפור בדיוק למידות בבריכה. התגריתי בעצמי יותר מדי ובלי להרגיש אתה בדידות איומה-, אומר עיני בקול קצה

"כן, אכל לא רק. 'עין אחת צוחקת' היתה למעשה כרטים הביקור של מנחם עיני שחזר לעצמו. היו לי פחדים לעלות לכמה אכל שום דבר לא היה עוצר יש קכלות ששתיתי המון. פחאום תפסתי את עצמי אותי, כי מכתינתי זה היה להיות או לא להיות. אמרתי לעצמי: אם יש לך מה להגיר או תקום ותגיר ותפסיק להאשים אחרים תפסיק לחיות מרחמים עצמיים וכל הומן לככות שלא מכיגים אותך. הקהל הוא שישפוט".

והקהל שפט. בהרבת אהבה. 300 פעם רצה ההצגה. עיני המשיך את התנופה בפסטיוואל עכו, בגוכה כזה עם ארי אלכוהול, זה קליק קטלני, ומהפי-בהצגה. "אללה כרים" כשגילם את רמותו של עלי, צוץ טפתי טר ניו יורה". הערכי שבו מתאהבת נעמי שץ. למרות שעיני וכה כמעט כרגיל להערכה גדולה של משחקו, הטעם מההצנה נשאר מריר מאוד – בגלל הבמאי. המעם אורי מהר מאוד הבין שהרומן ביניהם הוא חסר טיכוי. כשה־ פטטר. "פסטר בשבילי הוא כמאי במרכאות כלכר. הוץ תפכח, נפרד ממנה וניסה לשקם את עצמו. ניו יורק ממני, שאר השחקנים בצוות היו חסרי ניסיון. פסטר היתה אליו מאוד אכזרית, במו שחיא יודעת להיות ששום חגג ואונן עליהם. ממני הוא התרחק כי היו לאנשים בודרים. "בתקופה הראשונה עוד התאמנתי גכולות ברורים מאוד. החבר'ה חצעירים היו שמונה שעות ביום. הייתי רוקד ורופק את הראש. וח על־הכפאק, אכל אולת היד של פסטר הכניסה אותם היה הרס גופני איום, ער שהפסקתי לרקוד אתרי שנה.

Hipeain 36

"היו לי בעיות שתיה קשות. נפלתי לזה לאט לאט. בשתיה לא נופלים במכה אחת. התגריתי בעצמי יותר מדי ובלי להרגיש אתה מאבד את שמחת החיים, את תחושת

כשתא מרכר על המלאך הטוב הוא בטה פתבוון

גם ליגאל פרי, שהיה כעבר סולן להקת בתדור. פרי

לקח אותו הביתה, איפשר לו להתאמן ולהתנקוח מה

אלכותול והסמים. פרי גם הפיק את ההצגה "חתול"

הופיע. 15 פעם הוא היה חתול רתוב אמריקני. הצצות

לחיים של זונה, שחקן, חייט. אנשים שרתוקים מהאור.

כמו התתול, גם הם שורדים כקושי, אבל שורדים וה

ביותר. ג'ודי ואן בסינג, מורים היינס וצרגורי

היינס שעליו נאמר שהוא ממשיכו של פרד

למרות שמכאן זה נשמע וותר ומבטית, עיני הר

"לא יודע מה היה סורה אלמלא חליתי בצובה

כדתי כל משק לחיות, הרצשתי שהכוח המצרגיה שלי

נעלמים ואני נגמר. ופתאום, און שלי הצליח איכשה

למצוא אותי ודיבר איתי בטלפון. במופו של דבר העלו

אותי על מטוס והגעתי לישראל. משדה התעופה נותר

תי לששה תורשי החלמה אצל אימי דל. זו היתה הת

פכחות מסיום. לא היה מאושר ממני להתפבח בארז".

כך ורחוק מהמציאות. אני לא אומר שהפכתי להיוה

ציוני אבל ההתחברות למשפחה, הרגשתי שאין דכר

יותר חשוב. זה הטבור שלך וככל שתתרחק יותר, תהיה

בורד ותחיה באילוזיה של הצלתה".

לא רצית לחשאר, לגעת בחלום האמריקניו

"אחר הרברים ש'עורו' לי להידרדר, היה החלום

האמריקני. זה בכלל לא מעניין אותי. זה רעוב כל

לעלות על הבמה, הייתי חייב להגיע לרגע שלא מים. סמים קשים. אבל תמיד היה לי את המלאך שש

"היא מילצרה אותי על השולחן.

קליק שנוצר בגובה כזה עם אדי

אלכוהול, הוא קטלני"

יסשה לי לאסוף את כל הסיבות שגרמו לי לנסוע. היו לי בעי-ות שתיה קשות. נפל-

תיה לא נופלים במכה מאנד את שמחת החיים, את תחושת הומן"."

"הייתי גומר בקבוק קוניאק בערב, במשך תקופה בגלל שהלית בצהבת. ממושכת. היום אני לא יורע לאן זה נכנס בכלל, אבל

> "היא היתה מלצרית בפאב. אני על השולתן והיא צוץ עפתי ער ניו יורק".

עיני נחת כאספלט של מנהטן יחד עם דכי, אבל לבלק־אאוט וכדי לגמור את ההצגה ולהיות מוכן כבר לא יכולתי לעמוד על הרגליים. או עברתי לס־

מסובל בתיאמרון. אמרתי לפסטר: 'תשמע חבוב, תשב מר עלי ולא נתן לי ליפול עד המוף". כצר ואל תכלכל את המות. יש לנו פרמיירה בעוד שבוע ואנשים לא יודעים לאן הם הולכים".

וככל זאת עשית שם את אתר התפקירים דמובים שלך?

"זו לא חוכמה, כי אני לא הייתי תלוי בפסטר כמו (שנקראה מאותר יותר "החצר האהורית") שעלתה שאר המשתתפים. בזמן שאני עליתי מוכן לבמה, הם ב"אוף כרורווי". עיני הזמין כמה עיתונאים ואנשי מק עוד היו עסוקים בהתחבטויות וחיפושים איך לגלם את צוע. פרי בנה בסטודיו שלו 80 מושבים ושם הוא

עוד פעם אחרי הצלחה לקחת את המזוודה וברתת. הפי

שלכ מתקדם יותר למד סטפס אצל הגדולים אסטר. עיני הניע מהר מאוד למעמד של אסי סטנט לג'ודי ואן בסינג. תי לוה לאט לאט. בש" ביש כניו יורק כחתול עווב. "העונש הכי בחל היתה הברירות. כאן אם אתה מרגיש לבר צתה יכול לופק

אחת צוחקת". תוכנית לואכ כורד. "הוא הבין לליבי" אחת. פתאום, אתרי תקופה אתה מוצא את עצמך אצל האמריקנים הטובים זה לא קית. ה"

אני תושב שהצהבת היתה בשבילי גם. אני מאמין שפוט של מהלכים שאני לא ארון שלהם". באינטואיציה משפחתית. את המחלה גיליתי כניו יורק ומשם לקתו אותי לניו ג'רסי. הייתי כבידוד גמור. אר

באותה תקוסה גם הכרת את אשתך השלישית,

מלמטה. היא מילצרה אותי על השולחן. קליק שנוצר

עבור דור בלחיצת כפתור.

בשחדים הקרובים נציג לפניך חידושים טכנולוגיים מבית היוצר של חברה מובילה המייצרת ומשווקת משרכות מדרניות ברמה בינלאומית. מערכות אלה מעניקות לך דור חדש של נוחות בכל תחומי החיים: החל מהמעליות המשוכללות ביותר, דרך מערכות פיקוד אלקטרוניות ועד תנוריבישול יוקרחיים. שליתי ישואלים משתמשים יום־יום במוצרי החברה המתקדמים. קרוב לוודאי שאתה אחד מהם. שנקום איוננו... ננראה כך דור חדם של נוחות.

למה ההצגה ״החצר האחורית״ היתה מנקורת מבט של התול?

"בחתול יש מוטיב של הישררות. בכל אחת מהרמויות יש קצת ממנחם עיני, אבל החתול הוא בשבילי סמל. אם כל הרע והזוהמת שהרמויות עוברות, היתה אופטימיות בהצגה. רצון עז לחיות ולהישרך. ההצגה לא הצליחה אכל זה לא פגע כי, כי זה היה יותר מונולוג עם עצמי מאשר דיאלוג עם הקהל. מעין תראפיה. צעקה שנורא רציתי לצעוק".

כיום הזכרון לפני שנתיים הוא הוציא את עצמו לרחוב. עטוף באיפור ככר ובגדים מתוך ההצגה "נטושים", שם גילם דמות של מת. עיני עמר ארבעים וחמש דקות כאנדרטה חיה כדיוינגוף, לזכר הנופלים. "זו היתה יציאה ספונטנית. פשוט לקחת ולעשות משהו כלי פילטרים בדרך. אני זוכר שישבתי כנית ושמעתי ברדיו שיש עצרת כאולם זה ועצרת כאולם זה. הרגשתי שהכל סטרילי. אנשים נסגרים בכית ופוחרים להוציא את הכאב החוצה. לי כא להוציא אותו. מבחינתי האקט הזה עשה את שלו. זה שיתרר אצלי המון. אנשים שעברו כרחוב קיכלו שוק".

עיני עלה לתודעה הציבורית פעם נוספת כשהצהיר על נטיותיו ההמוסקסואליות. הכנים את הקוראים לחרר המיטות שלו. שבר מחסום של שתיקה. זה דרי מאוד לא מקובל בארץ לחשוף נטיוח של הוכנוסקסואליות.

"האמת שות היה לעשות פיל מעככר. ואני גם אשם כזה. זו היתה מרדנות טיפשית כמוסכמות, כי

'למרות הכל,

שחקן מאוד מוכשר ושותף גדול להצלחת 'אללת כרים'. פניתי אליו מחוך הכרה בכשרונו הגדול, למרוה שהוא לא היה בתקופה טוכה שלו. מאוד מצער

שהוא לא פרח מאז ואני לא מביו למח.

שיתמתי אותו בפרוייקטים שעשיתי מאז. "ב'אללה כרום' הכל תיה ופלא עד לשלב שזבינו. אנחנו רצינו את חסות 'הבימה' והוא רצה את חסות האמרגן שלו. הוא ניצת אתרי ויכוח סוער. הבנו ששמו חשוב יותר מהשם שלנו. צר לי שההצגה החפוררה למרות שהיתה יכולה לרוץ יותר. דן תורן, ענת הרפזי ואני הלכנו ל'תבימה', והוא נשאר בודד במערכה. למרות הכל, אני עוד

כי זה בפירוש לא נכון. ניסיתי למכור איזו תחושה אמיתית שאין בי חשש מהמין החלש, ואני מתכוון לגברים. כגלל אותה סיכה יש לי את היכולת להתאהב

"אני שאפתנית ורוצה לצאת

מהבינוניות. אני גם אוהבת

סנסציות. לא איכפת לי להיות

ז'אן ד'ארק"

השולחן מול החלון. גומרת כחודש לכתוב את הכל. לא

מאמינה כהשראות, בלכתוב כבתי קמה על מפיות.

השירים שלי יוצאים מנקורת מוצא נפשית מכוילת

בשכל ואמביציה, אחרי שהשיר גמור, אני מתחילה

לקרוא מנקורת מוצא ויוואלית, מקריאה לעצמי

ומתקנת מוסיקלית. הייתי שמחה אם היה לי מישהו

להראות לו. להחליף מחשבות. כמר שלווירג'יניה וולף

היה חוג כלומסברי. לפעמים אני מדברת עם הלית

ישורון. אני מרגישה שאנחנו ירידות".

ואוהב את התינוק הזה שאלר עוד לפני היוולרו

הסרט לת לונה׳ השפיע עלו מאור, הייתי בסרט

כי אחרי שאשככ איתו ואחרה ממנו

אשים את ירי על הכרס

אני אחב אותו עד כדי כך

ורי פסטר, במאי, על מנחם עיני, השחקן: "מנחם חוא

"אם יש לו טענות נגדי הן נובעות מהליכה קדימה של כמה שנים שיוצרות טינה, כי חלק גדול מהצוות של 'אללה כרים' ומצא במקום שקוראים לו הצלחה. יכול להיות גם בגלל שלא

מקווה לעבוד איתו בעתיד".

בסך הכל הכוונה לא היחה להצהיר שאני הומוסקסואל, בפרטנרים שלי על הכמה. גברים ונשים. אני יכול

התפשטות

בסיטואציה אחרת. כמו כתוך שיר. אם אני אגרר פנימה יותר מרי, אני יודעת שהתוצאה כחוץ תהיה. לשירים. יכול להיות שאני מכניטה אותה לקונפליקט. שאהרס. וזה לא יועיל לי. זאת לא אפשרות טובה. זה היא לא אמרה על השירים שום רבר טוב ושום רבר לא כראי. שגעון יכול להיות מפלט. אף אחר לא רע. אולי היתה מופתעת. היא בסדר גמור. היא גם מכחיש ששנעון הוא דבר מצויין לפעמים. אז אנשים קנתה לי את מכונת הכתיבה. ביקשתי ממנה. אין לי יגירו: המשוררת הואת השתנעה. אבל אני אהיה מישהו לדכר איתו על חשירים. אני צוברת וצוברת אומללה. זה חסר תועלת. אני מאבדת את האני שלי מחשבות ואחר כך מתיישנת וכותבת כת אחת. כאן על

> כשיו אני לא יורעת מי אני. אני מבוהלת. אני מאור לא יודעת איך אני נראית לאנשים כחוץ. אני משתדלת להיות נעימה אם מישהו כוכה לא ' אוהבים אותו. היו תקופות שאימצתי את המורל של הכרירות ולא להעריך אף אחר מצא חן בעיני. היום אני נוטה לחשוכ שצריך סכיבה. כשכיל להיות מקורית ויוצאת רופן לא כראי לוותר על בעל. אני עובדת על עצמי כרי להראות שפוייה. להיות שורדת. אם הייתי בסביבה אחרת עם כן זוג, כתל אביב למשל, יכול להיות שהייתי מרשה לעצמי יותר. כאן אני מוגכלת. אכל כמחשבות, כרוח, אף אחר לא יכול להגביל אותי. אני מגיעה רחוק עד איפה שאני רוצה.

> > "...התקרבתי אליך כמו ברוק שילום". "עט שמלות כשל מרלין מונרו..." שמתרוממות והושפות את הירכיים שלי ואת הרגלים שלי . אפסיק ללכת יפהפיה כמו ג'קי ענרי כשיער מתנמנף שאבריש אותו ליד החלון"

כאן אני נמצאת במצב מסויים. לא נמצאת בקור: 'שללא שום ספק החברתי חנכון לשירים האלה. צריכה להתחשב - נהיה שנינו נמיטה בהתבנותו, בסביבה. באמא שלי. במוכרות בסופרמרקט. השכנים אני אשכב איתו ולא אעמוד בקסמים שלו". שלי יקבלו רום לב אם יקראו מה יחשבו עליז אנחנו

גרות יחד באותו בית. הרגש שלה לדת מקצין עם ונכנסתי לתזוזה חריפה. הייתי נשארת כתחשה השנים. יש כינינו הסכמה של שתיקה שהיא לא מגיכה מתוסכלת אם גילוי העריות לא היה מתבצע האקט

"הייצריות החזקה כשירים שלי יכולה להביא אותך לחששוב בשני כיוונים. או שכל זה קורה לי, או

...הדברים שמתגשמים לי הם כל כך מעשים

"...ואני מנסה לתת לעצמי משאים..." שיקנאו כי כגללם". ...הייתי הזינית מעולה".

בשעור על הרומן המדרוני אומרת המצוב "ים שנים של כרירות זה לא עבין פשום.

הוה השפיע עלי. יש כי כנראה גם נטייה פרוורטית. אובססיבית. כל דבר מוחלט משפיע עלי. בסיפואציה מאוד חריפה אני מסוגלת לעבור גבולות. כאן אני צריכה לחיוהר עם מה שאני אומרת. אני יכולה לעשח סנסציות, רק שאני עוד לא עושה. גם הסצינה כדוור מצלצל פעמיים". ג'סיקה לאנג וג'ק ביקלפון על השולחן כמטבח, אחר כך כסצינה של הרצה. הערוף. המוזריות. השם ניקלמון כולל מוג ממויים של גבריות. טרוף, חוזק, עוד כמה וברים.

אבי מורגנשטרו

"יש לי דיבור עם גברים. יותר נוח לי איתם מאשר עם נשים. כרגע שנמצאת איתם מתחילה להמתכן. לחשוב עד כמה מושכת אותם. נוצרת סכיבי איזה הילה. כמר וואקום. זה קטאליזאטור למצב פנימי.

לאהוב כלי למרוח ובלי כל הבולשיט. החגינה על בה

"מים ושמים ותיבה" לא וכתה לביקורות פובות

אבל עיני שוב יצא "נקי". אליקים ירון, פבקר

התיאטרון של "מעריב" כתב:"מנחם עיני הוא נפל

נוכחות בימתית מקסימה והוא, ככל שאני יכול

להבחין, כשרון מבוזכו". השוליים לא מפחירים אותו.

להיפך. הוא חי שם יופי. "אני לא חושב שמבחינת

העשיה שלי אני בשוליים. אם הייתי מתעסק ביתסי

ציבור זה היה בראה אחרת. לא מפריע לי כששואלים

אותי איפה אתה, למה מזמן לא שמעו עליךו אני הי

עושה עושה ועושה. כפול כראנס. תוך מזה, יתסי

ציבור זו פונקציה של כסף. כזמן האתרון אני מנלה

שאני לא רץ לקהל. להיפך, החזרות הופכות לחוויה

נפלאה ואני לא צריך לומר לעצמי, נו, נו כבר מנום

מתי עולים לכמהז אני גם לא פוחד לעשות חורות הצי

בכל זאת אין כזה להשוות חזרות, מול תחשה

"גכון, ברגע שיש דיאלוג עם קהל, ה אחרה.

לא מצטער על שום דבר שעשיתי. החוכמה

כמקצוע שלי, זה לא להיות סטאר או עשיר. המונה היא הישרדות. אתה שורד כזכות האמת, ולא נזכות

כסף. מאז שדרכתי על הבמה עברו 28 שנים ואני

עדיין כאן. בשיא הכושר. האמת שלי ניצחה".

להגיע לשיא שלך בתורות זו אוננות. למרות ואת, צני

יש משדר שאתה מצמער עליו?

מה ציפית, שלא יעשו מזה מצעמים? האמת, ידעתי שוה יהיה גרול ורעשני. זו התה התגרות בעצמי. כבר עשיתי דכרים הדכה יותר ובמים

היתה מעל ומעבר".

של עמידה לפני קהל?

רוצה להינות גם כחזרות".

ער שבאיוה כוח של משמעות החלטתי. שבוה הייחור שלי שכזה הוא טיכם של החיים שלי. שום כלום".

מעברים מתמידים בין החוקיות של העולם הריאלי לתוקיות של העולם הפנטסטי ואנחנו צריכים לההיד את עצמנו – כדי לא לתתבלבל". אתר כך קודאת נסל את השורה הראשונה אצל נבריאל גראסייה מאיקסי ומהרהרת לעצמה בקול, לפני הסטודנטים, שמאה

בילי מוסקונה:לומו

אלקטרה. הראשונים במזגנים.

החל במונני ג'וניור קומקפטיים, מזגני חלון ומזגנים מפוצלים וכלה במערכות ענק למבנים גדולים.

– מתני אלקטרה, הנמכרים ביותר במדינה והמותקנים במקומות שונים בעולם – מארמון מלך נפאל ועד מלונות הפאר של לאסיווגאס מפקים לך מיזוג מושלם באיכות גבוהה. המבחר האדיר מאפשר לך לבחור את המזגן המתאים ביתר לצרכיך.

משתו משמם ממכתב של נורית אליעופה

עיתונאי ניסה לתפוס שיחה עם חייל בשטחים ושאל: "האם איוך מרגיש שפל, בווי ומסכן את בריאותך הנפשית מעצם הימצאותך כאן?" תשובת החייל היתה קצרה: "לא, ואתהו"

מדוע אני לא בסדר

תשובה עלובה למכתב מקורא

בין מכתבי הומן האחרון היה אחד שמציק לי כאמת. ידעתי שהוא יגיע. האיש צודק, ואגב הוא לא היחירי שאומך לי את הרברים. בחרתי כו, כיוון שמכתבו הארוך לא משאיר לי פינות להתחמק אליהן. שמו שמואל שטרן. לא אצטט חמישה עמורים צפופים, אלא קטעים:

"לעניות רעתי, כימים קשים אלה אתה מפקיר את שדה הקרב. כשכל בעלי הטורים מהשמאל משתלחים בטוריהם בארס נגדנו ברובה של העיתונות ועל הטלוויזיה אין מה ללרבר) אתה עוסק כסאטירה שלך בנושאים שאינם קשורים למאבק תיקשורתי בשמאל".

"עיתונאים מהשמאל תוקעים לנו חוק ככתיכה שלהם (הכוונה לסיגנון, ולא לנימוקיהם), ואילו אתה מתנהג כמו הסבתא שמסתרקת כעוד העיירה בוערת. בומן האחרון, המינון הפוליטי ביצירתך שואף לאפס, ושטיפת המוח של השמאל נמשכת. לפני כשנתיים כתבת מאמר על יהורי גרמניה, כהנחה היפותטית ש־22 מדיגות יהודיות מקיפות את גרמניה ומאיימות להשמירה, ויהורי גרמניה מבצעים טרור כתוך גרמניה נגר גרמנים. זאת היתה תגוכתך על האשמות השמאל שישראל מתנהגת לערכים כמו הגרמנים למיעוט היהודי. לאחרונה איני רואה ממך תוצרת דומה. מה קרה לך: התעייפת: אתה כמעט היחידי כמערכה, ניתן כידך כלי רב עוצמה ועליך להשתמש בו".

מתוך ייאוש ממני הוא גם מציע שני קטעים מפרי עטו, טובים למדי, ומסיים: "מצירי תעבר את התומר הנ"ל, או פרסם כשמי או בשמך, אכל תעשה משהתוו".

מה אני יכול לענות לךז תירוצים. אכל את אחת הסיכות נתת כעצמר במכתב. אני כאמת כמעט יחיר. כשמאל יש המוני בעלי טורים ועיתונאים. אם אחר מהם ערין, חברו מרושע וחברם השלישי מצחיק והרביעי חרזן והחמישי ידען והששי גדפן והשביעי מתקיף את המתנחלים והשמיני מגן על הסרכנים, והתשיעי

והעשירי מתמחה כהפחרת פוליטיקאים בעלי רעות לא נכונות, והאחריעשר הוא ככלל עורך שרואג שרעות העשרה יסכלו תמיכה ופירגוז כצורות אחרות. מה שאחר לא אמר, יאמר השני, או השבעהעשר בתהלוכה. מה שאחר כתב היום, מישהו מהמון רעיו יחוור עליו שוב מחר. אחר מתחיל רעיון והשני ממשיך אותו, אתד זורק הכפשה והאחר יתן עוד יריקה, כשאחד מתמלא בחילה מעצמו ונח שבוע מארסיותו, מישהו אחר יירק חומצה גופריתית. קהל שלא אוהב את סגנונו של האתר ימצא משהו קרוב ללבו בסגנון

ואגי גם לא חושב שמוליטיקה זה הכל. אני אוהב לכתוב ולקרוא קטעים שאינם פוליטיים, ואגי מקווה שלעולם לא אאבר את האהכה הוו. זה אני, מה לעשות. ואני יודע שזה לא מספיק

העיתונות, ויודעים איך? הלוואי. לומר לך שאני רואה את עורכי העיתונים פותחים להם ולדעותיהם דלתותז נו. לומר לך שאני רואה את המחנה הלאומי יודע בכלל מאיפה ואיך להתחיל לעודר את האנשים שלוז בחלום. אחר, אני מייחל לו, אהיה סתם עוד אחד הכותב עוד טור כמו עשרות צעירים הכותבים כמתי,

> אני לכר. אם הם צבא שלם, אני פרטיזן הלוחם כדד, ולמרכה הצרה, גם יד אחת קשורה

> זה מה שאני יכול. זה הסגנון שלי. אני לא פולגי, ואין זה מאופיי להיות גסדרוח כמו אחדים ממתקיפי אריק שרון, למשל, ולכתוב בצורה דומה על שמעון פרס, למשל, למרות שלדעתי הוא האדם המסוכן ביותר שקם לעם ישראל מאז הקמת המרינה.

הבעייה היא שאני לא מסוגל להיות תשובה זאת יותר טוב מכלום.

שקר אל תבכה. הכל בסדר, שקר

הרבה שקרים סובבים באוויר. הם מטיילים מתכוון לעווב אתכם. נכון, גם אני הייתי בטוח אותו, ווועקות לסביבה, ובעיקר לעצמן, את וופשי בחלל העולם, ויום אחר מוצאים להם נפש אוהכת המאמצת אותם ולא עוזכת אותם כטוכ מעורפלת כצעיפים של אשליות רומנטיות, או נרע. נוגע ללב הוא הקשר המהורק בין אדם

אכל הימים האלח ימים רעים לשקרים. מודאגים הם השקרים, שמא יקומו יום אחר: הקשורים אליהם, יביטו בשקר השוכן כנשמתם, ויאמרו לו: חגיע חומן להפרד, שקר יקר. לך מכאן. עוף זוו, מה אתה עוד עושה פהן

אל תדאגו, שקרים יקרים. אף אחר לא

שיומכם כא. המציאות, שעד עתה היתה החלה להתבהר פתאום ואמרתי לעצמי, הנה, וה . הגיע, כל מטפחי השקרים ימאטר כחם. מתו

אתכם בחדרים אחוריים. להסך. הן נצמדות אל

השקר שלחן עור יותר חזק. בכל כוחן מאמצות

שגיתי. לא הערכתי נכוחה את עוצמת האחבה. הכל בסרר כשבילכם, שקרים מודאגים. הנפשות האוהבות אתכם לא מתכוונות לנטוש

נאמנותן לשיקרן.

כמו בימים אלת.

אמא, כלי השקר שלי, מי אני ככללז

השקר, כי שאלה מנקרת במודם באימה נחלוב

מזמן לא היה שקר כליכך כטות, מוגן ומחוק ודומה שמעריציו הוששים להיפרד ממנו מ

בכל זאת יש מה לעשות, ויש תקווה. ויום

והרבה יותר טוב ממני, ואחר מהם יותר חריף

ממני, ושני יותר ארסי, ורביעי יותר פוליטי, וחמישי יותר איפוליטי, ושישי יותר ישיר

ושביעי יותר עקיף, ושמיני ממש מבוול, וכולם

לפעמים באמת אין לי כתו, שמואל, בייתור

נוכח המאורעות האחרונים, ולפעמים אני באמת

מתייאש וחושב שכבר כתבתי הכל, ומה עוד

אכתוכז ולפעמים אני באמת חושב כמוך

שהייתי כשבוע מסויים לא לעניין, או יותר מדי

לעניין. אבל למרוח קשיים אין־ספוד שלא כאן

המקום לפרטם, לא אפסיק. את המעט שאני יכול

לעשות אעשה. ואם אתה נוצר כראשך קסע

שכתבתי לפני שנתיים, קטע שער היום חשבה

שאף אחד שם לב אליו, אולי בכל זאת - גם

גרוע, חלש ובזבוך מקום ככל שאני – זה בכל

יותר מוכשרים ממני.

מערכות כביסה וייבוע אלקטרה.

מערכות שלקטרה עבורך "אחד ועוד אחד" - רעוילוב המועולם!

מערכת משולבת של מכונת כביסה ומייבש כביסה. העוילוב המועולם!

עם מערכת הכביסה של אלקטרה ניתן לכבם, לייבש... וללבוש – תוך זמן קצר ביותר. מכונת הכביסה של אלקטרה והמייבש הקומפקטי, הניתן לתליה, מאפשרים לך –

במקום לתלות את הכביסה – לתלות את המייבש. אלקטרה היתה הראשונה להציע לך, כמו תמיד, את מערכת הכביסה המשולבת,

המשיקה מקסימום יעילות במינימום מאמץ.

עבור דור בלחיצת כפתור.

הגורות עולך- האחגר עולנו

213236 40

תיבת דואר

יש בטטה – ויש בטטה

ברצוני לספר לך על תגובות שעוררת כי רשימתך "רגע של אמת", אותה הואלת לשתרו לציבור הרחב בגליון "סופשבוע" של "מעריב" מיום 12.2.86.

אני מקווה שאצל הירקן שלך הצלחת – חוי מלהבחין באלגרת "רחבת המידות" -- גם להסתכל הלב בצורתן הסגלגלה, המושלמת, כעורן החלק, המקושט "בעיניים" המרמזוה על ענפים בריאים ועלוות ירקרקת. ויש כאלת שהן פשוט דוחות –

עדיין לא פנשתי את האשת שמצאת את האיזון בין משפחה לקריירהן ואם מישהו ממכרותי בונה

בכדי שאת תצאי באור קצת יותר טוב.

קיימות באיזשתו מקום...).

אז אחת משתים: או שלא הצלחתי להעביר לקוראים את הסימפטיה שלי כלפי אלגרה, או

ולעצם העניינו לא זלולתי ואיני מולולת בציבור הנשים המבכרות את הבית על פני המירוץ בחוץ. בעבר כבר הבעתי את קנאתי בהן, קנאה החוזרת ומתעוררת בעיקר בשעות העייפות שלי. השתרור האמיתי, כך גולסת בטי פרידן ממייסדות התנועה הפמיניסטית בארה"ב, הוא מחן חופש הבחירה בודי האשה -- להושאר בבית או לצאת לעשות קריירה בחוץ. הממיניום שאני מאמינה בן אינו גורס שיש לבוז לבטטות שחחליטו מה שהחליטו מתוך חופש בחירה ולא בשל אילוצים חברתיים ונגד

זכון שאם נדבר בהגיון ובשיקול דעת, צריך

לרגע על הבטטות, ואולי לגלות שיש בטטות – ויש בטטות. יש כאלה שכבר בהיותן בארגו הן שובות את

מצומקות, מיובשות, קמוטות.

בעמל רב איזון כזה – הרי זת אינו נמשך לאורך זמן. גם אני. לאחר הולדת יוכל, ניסיתי לעשות המון דברים ולתפקד ולהצלית ולהוכית ולתמרן ולהתארגן. אצלנו זה פשוט לא הלך. אני הייתי זו שלא היתה מוכנה לשלם את המחיר. אני לוקתת על עצמי את מלוא האחריות על ההחלטה שקיבלתי וביצעתי להיות עקרתיבית, עד למודעה חדשה.

שהקוראה (שנהערה בסוף מכתבה שהובא כאן בקיצור בשל אילוצים טכניים, נותנת לי לחבין כי היא משתייכת לקבוצת הבטטות המיוחסות בעלות הצורה המושלמת) – פשוט נעלכה משום שהנחתי אותה בארגז עם הבטטות הפשוטות. אכן, יש בטטות ויש בטטות.

ראתי כרגע את המדור שלך, ובכיתי. לפני פתות 🚝 מחודש ופטרה אמי מסרטן. במשך שלושת החודשים האחרונים לחייה – מאז הניתוח שבו התבררה מחלתה ועד מותה – היא גרה בביתי.

להודות על כך שסבלה תיה קצר יחסית, ונמשך רק

שלושה חודשים (שלא לדבר על החודשים שעברו

עליה כשבריאותה מידודות והולכת – לפני הניתוח). וכון ששלושה חודשים זה לא הרבה זמן. יש כאלה

אך אני, שהייתי איתה כל הזמן, לפני ואחרי, לא מרגישה שום הקלה או נחמה במותה. לא מנחמת

אותי העובדה שהיתה איתנו, ואנחנו איתה. לרגע

אחד לא הקלה עלי המחשבה שלכאורה עשיתי למענה כל מה שיכולתי. נהפוך הוא. כל הזמן אני

מרגישה שבוודאי היה עוד משהו שיכולתי לעשות

בעבורה, גם אם היא לא אהבה שילטפו ויפוקו אותה.

הכאב שיש בי על זה שעזבה אותי. הכעם על

חוסר ההגינות במותה – על כך שטבלה כ"כ כל חייה

צוב מאוד היה לקרוא את מכתבה של יעל כון 🐴

מהחאבדות בנה שמצא את מותו באטון המתריד

שפקד את בני חפצי־בה. בתוכנית הטלוויזיה "על

גלגלים" ראינו שורה של צעירים מתאבדים מרצון,

שתשתוללו בשחצנות ובפראות במכוניות תוריתם

לעיני מצלמות הטלוויזיה. אם אלה הם נהגי המחר –

בעוד מוער. נראה שנוער זה גדל בלי בלמים כלל.

ורא המדור, יוסי גילרמן מירושלים, שלח אלי מכתב בקשר לרשימה "ילדים מתאבדים".

הנערה "הכותבת על ִמצוקות נפש לפתרונות של

התאבדות", הוא קובע כי הכוחבת היא (עצמה)

נערה הסובלת ממצוקת ופש. והיה ראוי שאתייתס

הייתי מוכנה, וגם עתה אני מוכנה, להציע לה

עזרה – וכמוני גם הכותב, מר נילרמן, אלא

זעקתה בעניין התאבדות בני נוער הבאתי ב"תיים

ואוהבים" מיום 8.1.88: אנא כתבי אלינו, הודהי –

אז מכאן יוצאת הקריאה אל הנער

לאחר ששיבת אותי על פרסום מכתבה של

חרי האסונות כלתי נמנעים.

איך עוצרים את האסווו". יעל תששה 🖊

שסובלים יותר.

וק רצתה שאשב לידת בשקט.

🧸 כותכת אליך ברוריה ממשפחת הבטטות.

ודווקא בשנה שצריכה תיתה לצאת לפוסיה נפטרה, תוך כדי סבל וחוסר אונים. של כאב יכולנו לועוק "אמאו". אני כותבת לך פשוט כי ננעת בליכי בדבריך. ותנה לך עד מכתב לאוסף...

מאוד ופגעתי מרשימתך המתנשאת. אני מניחה שלאור תפוצתו הרכת של "מעריב" והפנאי ותרוגע שמכיאה השבת – די הרבה ושים וגברים (ויתכן שום נערות ונערים) קוראים את הגינייך. ומת עשית בדף שעמד לרשותך: תקטנת וולולת בציבור רחב של נשים שתחליטו שהן במירוץ הזה – כרגע לא משתתפות. זה שכצעירותך בחרת ועשית מה שעשית והתמודדת איך שהתמודדת – שיבושם לך. אבל אל תכניסי אותי וחלק מחברותי ובני משפחתי לסטריאוטים הפרטי שלך על "עקרת הבית הקטנה"

ברוריה אוון, הוצלית

אז, עוד פעם, רגע של אמת: גם אני נעלבתי. וזאת מפני שמאשימים אותי בהתנשאות על לא עוול בכפי. והרי דווקא חשתי סימפטיה כלפי בטטה ששמה אלגרה, "אשת הירקן שלי" (כאן המקום לגלות סרד נורא: אין בכלל דבר כות. הרי לא כתבתי רפורטו'ה, ולצורך הוכחת התיוה שלי המצאתי את אלגרת שאני יודעת שדומות לה

וועשה מאמץ לעזור לך.

אליה אישית ואפנה אליה אישית.

שמכחבה היה אוונימי, ללא כחובת.

מקרא כתבתך "סוד הקסם משבטי" בו שיבחת את הטיפול בתורים ישישים בידי בניהם, עוד התאפקתי, אבל מכחבת של ה.כ. מנחנית מיום 11.9 ממש מכריח אותי להחויחם

חיי עד כה עברו עלי בדיוק "תצייתצי" נין "אצלם" ו"אצלנו" – ספרדים ואשכנזים. מכחנתן וממכתבה של ת.כ. עולה תשמונת של ־העשב אצל השכן ירוק יותר", אלא שלמטבע של "האתוה" ש גם צדדים נוספים. הצד השני של השבטיות הא כענופוביה־דתית של כל הזר והשונה, למעם "אשכוזי" המשמש מקור לגאווה "בחוץ" ולגדיתות משפחתיות "פנימיות" על מנהגיו ה"מוזרים". הצר השני של "כיבוד ההורים" הוא ציות עיוור ומוחלט בתוך המשפחה למי שגדול ממך בשנים אם כי לא בהכרח גם בחכמה. ככל שהנך צעיר יותר, "אפוטרופסים" עליך רבים יותר. לפעמים ישוח "התמרדות" שתוצאותיה ידועות לעובדי חוחה וקציני מבתו.

ואשר לי עצמי: ממותי ה"מזרחית" ו"ל כילתה את שנותיה האחרונות, לאחר מוח בעלה. בנדידה מבית לכית בין צאצאיה המרובים, כשכל אחד פמח לקבלה, ושמח גם ל"מסרה הלאה". מאתר שלא ידעה לקרוא וגם לא הבינה עבריה, לא יכלה ליהווח מעתון או מרדינ. ורוב שעות היום כהם היו נמי תמשפחה בעבודה, עברו עליה בשיעמום וברקוות כל ואת מפני ש"אצלם" לא שולחים אב או אם לנית אבות. אמי, ה"אשכנויה", תיבדל לחיים, מבלה את ימי זקנתה בבית־אבות חדיש, כו היא נתנים פחנות ונכון, תמר. הסכמתי עד דמעות עם דברייך שברגע בני גילה, מפעילות תרבות ומשירותי רווחה, וזאה כי "אצלנו" היחס להורים שונה.

מ.מ. (השם והפרטים שמודים נמעוכת)

אשה משוחררת

תמר אבידר היקרה, בעקבות כתבתך במוסף "סומשבוע" של

"מעריב" מ־5.2, בא לי לכתוב לך. אמי ופטרה לפני 6 חודשים. המראות והזכווות באים אלי בעיקר בלילות, ודמותה מופיעה ומוחמת אותי. למרבית הפלא – אני מתעוררת לא בהרושה רעה. אך מפעם לפעם, דווקא בשעות היום, נפינחד ברגעי בדידות, באות המחשבות הקשות על כל מה שלא עשיתי למענה. והתחושה כל-כך מענה שאין ממנה מנוס. דבר שאי אפשר לתקנו עוד, אלא הוא

ועם זה צריך לחיות ולתפקד בכל התחומים, כמימים ימימה. כאילו דבר לא השתנה בחיינו. וכמ שאת אומרת: עכשיו אנתנו בחזית הקדמיתו

אני מצרכת את תשיר "אשה משותרות" שבתבהי תאונות רבות אפשר למנוע על־ידי הפעלת הכלפים בעקבות ניוסה של כתי הקטוה לצבא, לפני יוםיים. חורתי מלשכת תניום לאחר "מיסדר הדמעות" של שמעון לנדברג האמהות והאבות (הלכתי בלי בעלי־לשעבר) פליוו את הבנות לאוטובוס לבסיס תטירונות. הפרידה קיבוץ תפצייבה כליכך קשה, ופתאום הבית דיק.

> לאחר שנפטרו שני הורי ולאחר שהבית נעוב מילדי ולאתר שבעלי נישא בשנית – כבר איני תייבת לאיש דבר, אפילו הכלב מסודר.

> > אני תופשיה לנפשי לעשות כעולה על רוחי. ואיש אינו מחכה לי לא אמא ולא אבא לא סבתא ולא סבא,

ואנה אני פונה. ואם לא עבשיו – אימחי, עכשיו כשהבית ריק מילדי. יש לי יוםייום תג בחופש הוה תולעג.

(השם שמור במעוכה)

מקררים, מדיחים ומקפיאים אלקטרה.

עבור דור בלחיצת כפתור

אלקטרה מגישה לך שיאים בנוחות חיים ומוצרים באיכות גבוהה ביותר: מקררים מובחרים. מ"כ מ"כ ב מדיחייכלים מעולים, מקפיאים חדשניים ועוד. המגוון העשיר כולל את מוצרי היוקרה של ווטטינגהאוז, ענק הטכנזלוגיה האמריקאי המיוצג בישראל ע"י אלקטרה. העיצוב המתקדם והחדשנות של אלקטרה מעניקים לך את כל

הכלים לאיכות חיים מושלמת.

הנוחות שלך- האתגר שלנו

חוף המוות

הג הסמיטריילר השאיר את רככו ברחוב, סמוך לבית המשותף. מאוחר יותר אמר אורי, כי באו־ ממש מכיתו שבדרום תל־אניב בדרך לצפון.

מכונית הפו'ן הגיחה במהירות. מחמת החשכה. ואולי בגלל עייפותו של הנהג, החליקה על הכביש, והפוץ נמחצה כשהיא נתקעת מתחת למשאית, הפלדה של הרכב הגדול הופכת גיליוטינה העורפת את גג בועף, "חשבתי לכל הרוחות למה השרץ הקטן לא קורבנו. אם הייתי במלוא תושי, יכולתי להתענג על הפדו ואת ראשו של הנהג גם יחך.

לאחר שעלו מזועזעים הכיתה, אמר אורי "ברגע שנהג המשאית הנית את המכונית, נסע כעל הפז'ו לקראת מוות הממתין לו והוא לא יכול לשנות את

מקץ שבוע ימים, היתה גלית עתידה להיוכר כטרגדיה של התאונה.

בין ארוחת כוקר לארוחת צהריים קרת הדכר. הגורל בא, דפק כדלת ואמר שלום. חייה נראו לה שרשרת של שיגרה ובטחון. כמו ברול ובטון המתאחרים, וכל אחר מעניק את כוחו לשני. אהבה את הציטטה של צ'כוב האומרת, "אנשים רגילים לא מטפסים על הרי ההימאליה ולא צולחים נהרות מסוכנים, אלא יושבים ככיח, שותים בורשט והולכים לישון". כעצם, זה בריוס מה שעבר עליה. נעלי בית, בטחון. ילדים. כעל. מריבות קטנות. חרדות זעירות כונב לטאה. לפעמים מחסיר לכה פעימה אחת כשהיא רואה מישהו והיא הושבת... אבל כזמן האחרון אפילו החופעה הזו ככר נעלמה.

כין ארוחת בוקר לארוחת צהריים, בדרך כלל, לא מתרחש דבר. אכל הפעם החליטה לרדת לחוף הנכים של הרצליה, להשתוף. אוהבת לצטט אחד משיריו של ו'אק פרבר, על האיש ההולך כבוקר למפעל והשמש מושך לו במיקטורן ואומר, "אתה לא חושב שזה חזירי לתת יום יפה כזה לפטרווז"

גליה היא הפטרון של עצמה. על פי מושכיה יש לה פטרון נוסשה, תסר הומור, המעביד אותה בפרך. פטרון הגורם לה למוסר כליות כל אימת שהיא "מכובות ומן" כשיחות בטלות, או קוראת ספר מרתק במקום לקרוא ספר מחקר או לערוך עבודת מחקר.

מצאה את עצמה חונה סמוך לחוף הנכים. שמיכה. מגכת. ספר. משקפי שמש. מתענגת על הבטלה. כמו ילד שברת מכית הספר. אוסקר ויילד אמר שאדם נבחן באמת, כאשר הוא מתמודר עם הסנאי שלו בלי מוסר כליות וכלי לנסות לחיות יעיל. לעזאול היעילות. הכטלה לגביה היא יסור נשי מתפנק. הספר נשמט מבין ידיה משום ששורה אחת שכו, שעסקה ברגע של עונג כין הגיבור וחגיבורה, גרמה לה לעצום את העיניים ולהפליג, ללגום מכארות התענוגות הפרטיים

פקחה את עיניה כיריעה שמשהו בורא עומר

מאוחר: יותר, כשסיפרה זאת לבנייחבית, השתמשת כמלים מטאפיסיות יהרגשתי שאני רואה. מבעד לעור. כאילו עודי פקח עיניים וראה את הסכנה

רוורס. פתאום מצאתי את עצמי מתחח למבונית המתקרבת לאט לאט. עוד לא ידעתי מה. אבל שערותי המפלט היה רותח, הגלגלים ענקיים ואני חשבתי שאני סמרו. וכבר אפף אותי פחד קרמון, כפחדו של קוף. המתעורר מסיוט שפנתר מטפס על הענף עליו נרדם צריכה פשוט להרים ביד אחת את האוטו ולצאת". ואז הוא מתעורר בתחושת נפילה מפחירה".

גליה חשה את שתי עיניה נסתחות בווועה, ואת אפל של חשבון נפש שלא התכוונה לעסוק כו. פיה פעור. אף צעקה לא נשמעה. "גוש אטום הנק בגרוני. רציתי לצעוק. להשמיע קול. אבל יכולתי רק ללחוש לחישה שבקושי הגיעה לאזני. לחישה שהרהדה

טנדר סוסיתא, שירד אל החוף, עצר בסמוך. הנהג לשלוט בעוצמה כבירה של מנוע וגלגלים רעבתנים הצעיר קנה סנרוויץ', ולאתר שגלגליו נתקעו כחול, המנסים לנגוס בחול ולנגוס בגופר. שילכ למהלך אזורי...

> גליה ראתה את המכונית מעלה תימרות חול כאשר גלגליה נושכים גונחים, נאבקים בגרגרי החוף הרכים, ומתקרבים אט אט כדי לרמום אותה.

אט־אט לרמוס אותה בגלגליה. מעשה שטן, אותו רגע באותו חוסר בטחון החוסך לאתנר, מתוך ידיעה שאמר היה החוף כמעט שומם. לא היה מי שיצעק ויוהיר את הנהג והבחור הצעיר היה עסוק בלעיסת הסגרוויץ' שיסתלק לכל הרוחות. שלו, זועם על חול החוף הבוגרגי שאיים ללכור אותו. מעיק על דוושת הגז, ויתר עם הרדיו שהרעים מוסיקה למכונית, כין שני הגלגלים האחוריים לאורך השלחה, תו רגע, גור את דינו של ארם שיצא אותה שעה עליוה, לא היה כל סיכוי שיוכל לשמוע את לחישותיה שוכבת אשה משותקת מאימה. אשה שלא נפגעה בנס הנואשות של גליה, ומאתר ולא התכונן בראי הצד, לא בגלל מזל או כוח עליון. רק אתר־כך התכופף וגילה יכול היה לראות את האשה השוכבת, כאשר הוא קרב את גליה.

הגלגלים עברו אותה והמכונית נעצרה כאשר תחושה של אין־אונים ירדה עליה כשיתוק. מצאה - מישהו מרחוק צרח לנהג. הבתור לא כיכה את המצע את עצמה מתבונגת בעיניים קמות במכונית היורדת ולא את הרדיו, אלא, צעק בועם לעברו של האיש, לו לנסוע עם מכונית על התוף ונדמה לו שמישהו צעק

אבל אתר־כך, מצאה עצמה נכנסת לתוך פבוך

"התבוננתי במכונית הגוסעת עלי. אמרו שאם את

מסתכלת למישהו ישר בעיניים הוא לא יעק לעשוח

לך רע. התנהגתי כאילו למבט שלי יש כוח מטאפים.

כוח כביר שיכול לעצור טירופו של נהג חסר אחריות,

דומם את המנוע, בלי לדעת אפילו שמתהת

"היה לו מבט מבוהל של אדם שרצה מישה גליה ראתה את ראי הצר. מאותר יותר אמרה ועכשיו הוא מציץ בעיניו הפקוחות והמתוח של

פשוט לא סובלת אותו. כאשר אני תקועה ,ברמזור, ומתבוננת כראי הארור, אני מגלה תמיד שכמה קווים בוגדניים נוספו לסנטרי, את הרשת הרקה כקורי עכביש הנרקמת בזוויות עיני. שונאת את ראי הצר".

כלתי גמישה. "אותר רגע, כשהגלגלים התקרבו וכמעט סגרו עלי חשבתי שאני חייתי בטעות טפשית ועכשיו הייתי צריכה ללמוד לסח מהגלגלים הנכזיים הללו אבל, חששתי שלא תהיה לי אמשרות ליישם את

תחילה ניסתה גליה לספר את כל פרשת המכונית כבדיווה לאתם מבינים, שכבתי והשוטה נסע

מסתכל כראי. אני מנהלת רומן ארוך עם ראי הצד. המבט הצפחר הזה שתלה כי. שכבתי כשקט שרועה כין הגלגלים כמו גופה. נסיתי להעיק על מצפונו לתח לו הרגשה שהוא בעצם.. לכל הרוחות... כן דרס מישהו למוות. אבל הברנש היה מעשי. קפץ למכונית, שילנ כמהלך קדמי וזינק כבת אחת קדינה, הונק אותי כעו של תול, כצחנה צורכת של אדי כנזין, ובריח הפתר שלו שנשאר על החוף גם לאחר שנעלם כמוג לכ, כאדם המעורב בתאונת 'פגע וברח".

אותו ערב לבשה גליה את שמלתה הירוקה שכבה שעונה על כתפה הימנית מתכוננת השמלה שהיא שומרת לארועים מיוחרים, השמלה במכונית הנוסעת לאט־אט, כמו לוע אפל המאיים צוטנת הפיתויים, שמלה שהיא עוד בינה לבין אורי. לבלוע אותה. דומה שעור רגע והגלגלים ימחצו את גררה אותו לצאת לכלות. "אני רוצה לתווח כאות ראשה. ניסתה להתפתל אבל מצאה עצמה נוקשה, רגע שבן אנשים הולכים לישון ופוגשים את האנשים המתעוררים ליום של עבודה. אני מוכרתה להרגיש את וה. נרמח לי שרק נקורת המפגש הזו, יכולה להסיד את ההרגשה העמומה שמישתו, ארשם, רחוק, כבר החצה את הרכב שלו ואנחנו נוסעים כלי לדעת לערצת הפגישה עם הגורל".

עבור דור בלחיצת כפתור.

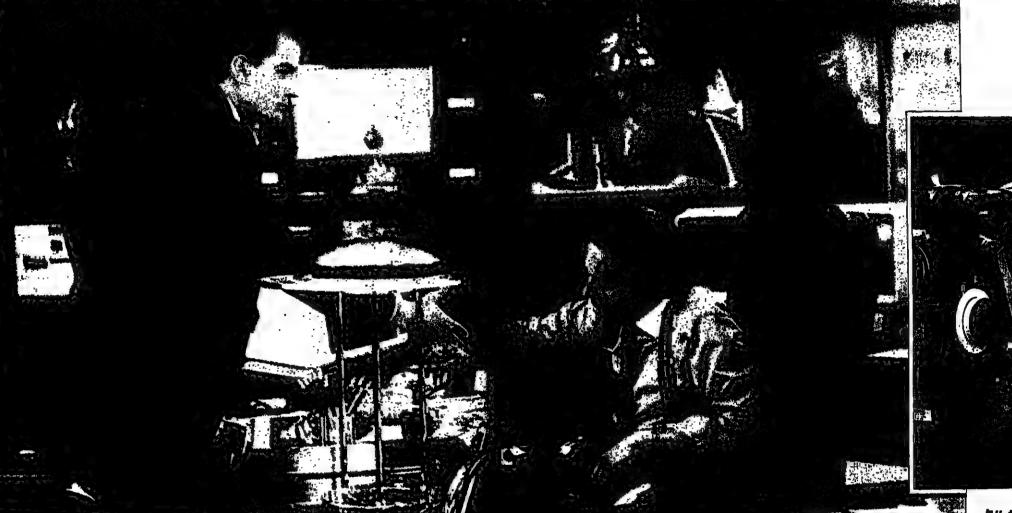
מערכות בישול ואפייה אלקטרה.

פריצות הדרך הטכנולוגית שביצעה אלקטרה בשנים ארבעת האסרום. האחרונות מעניקה לה את תואר המובילה גם במערכות בישול ואפייה. תנורי המיקרוגל ותנורי הגומחה של ווטטינגהאוז, יחד עם תנורי המולטיסיסטם המשוכללים של אלקטרה – מהווים את הרביעיה המבוקשת ביותר בישראל במערכות בישול ואפייה. בנוסף עליהם מציעה לך אלקטרה מבחר ענק של מוצרים לכל בית ולכל פינה במטבח – החל מכיריים וקולטי אדים וכלה בתנורי גז מעוצבים להפליא. מערכות הבישול והאפייה של אלקטרה מהוות נתח גדול בעוגת המכירות של טכנולוגיה לבית בישראל.

הנוחות שלך-האתגר שלנו

תאת גיל קיסרי

אוליבר סמוו: "בסופו של דבר התברר לי שלעשות סרט בניריורק זו מלאבה בחוח קשה מכבי שחששתי תווילה. זה רק הרבה יותר יקר קאעור בכל ונקום אחר בעולם... התקציב עול יוול סטריטי – 15 תיליון דולד – גדול פי שניים וחצי ולעלות יפלטון'. בנין יורק אך אחד לא נוחן מתנות".

מה עוד לא נאמר על הדולד, השפר הירוק, כעם כל יכול – היום פחוּת מעתד. סימלה, יש הטוענים אלוהיה, של ארה"ב הקפיטליסטית. אולי הוא שודש כל דע, לבמח קונה כמעט הכל. אבל בעיקר הוא כוח, בעיקר כשהוא מנייה, בעיקר כשהיא עולה. אלא שולה שעולה גם יורד, "וול. ציריהם גוררי־שחקים המתנשאים לגבהים, חומות טטריט", טרטו האחרון של הבתא' אוליבר סטון. להיט בקובות. גיבורו הרע, מייקל דאגלאס, מועמד

ל אוסקר. בקרוב אצלנו.

מומה צת שווקי הכספים בכל כירות העולם, כמו גם שתה אוצים הלקוחים מהמציאות הכלכלית של פוס הצדונות: אוירת וחשרנות והטינה שהולידה ציות ציות בויסקי (גדול עברייני הבורסה של לדיוק וומתיה, הידררוות מעמדו הבינלאומי ישעבר של "המלך דולר", מצבה המתנדנד לוצלכלה האמריקנית ותוסר היציבות הבללי של עק ומפבק ובינלאומיים.

למדם כמעם נולד מעצמו. הוא פשוט "היה שוד. והיו לו מבשרים: הסאטירה הבריטית הבמאי אוליבר סטון הבריטית הבמאי אוליבר סטון "Serious מהצליתה מאוד הן על במות (ימין) בעה צילומי "וול עוד (ומין) בעה צילומי "וול ול כנוקצי הרואה עצמו כאדון עולם וספרים מיוםל דאולאס (ימין) מיוםל דאולאס (ימין) לשים נאתו נופא קסום – הכסף וכווצתיו, הכסף הללותי מה ומן מה אדה"ב מוכנה נפשית לרגע אמו ליה ומן מה אדה"ב מוכנה נפשית לרגע לעלת השבון נפש, לנתץ אלילים. אוליבר דאריל האוה (שמאל). לצו את המשימה והמשיך את אשר (המשך בעמוד (53)

אולם הכורטה הביר-יודקית שוחזר כוירת הצילומים לפרטי־פרטים, ומשתחתי הסרט נסחפו מגיעה לשיאה התכונה הרוחשת בוול באווירה תקרחתנית של השוק הורץ־הנורלות. "א" לרגע אחר לא שקלתי לצלם את הסרס כאולש". ומזום מוזר, אופייני לרחוכות שמשני הסביר אוליכר סטון. "זה היה פוגם כאמינות הכאותנטיות שלו. כסופו של רבר התברר לי שלעשות ארנו ביניסיים מרחשות של זכוכית ובטון. נחילי אדם ממהרים חולפים אלה על פני אלה כלי ליצור קשר עין, מנסים סרט כניריורק זו מלאכה פוצח קשה מכפי שחששתי תחילה. זה רק הרכה יותר יקר מאשר ככל מקום או כמאמצים נואשים לתפוס מוניות צהוכות, נדירות בשעת הלחץ, ניצבים ליד הרוכנים למכירת נקניקיות, בעולם... התקציב של 'וול סטרים' – 15 מיליון וולר גדול פי שניים וחצי מעלות 'פלאטון'. כאו, בנקיוו ש פיצה, קולה, מרוקנים לתוכם את ארוחות הובל בתטף, אף אחד לא נותן מתנות. צריך לכבר הרכה כללים. האיגודים המקצועיים קפרניים מאין כמותם

וצילומי החוץ עלו הון תועפות. אכל עמדתי כתיקי על דרישתי לעבוד בלכ־ליכו של וול סטרים, לא לשחק בנדמה ליד. "וול סטריט" לא נולד כחלל ריק ואינו תלוש מהמציאות. ברקע יצירתו – יום שני השתור של אוקטובר 87, משבר המניות הרדמטי שטילטל כלטלה

כתפאורה ריאליסטית של הקומה ה־20 באחר מגורדי־שחקים אלה צולמו רוכ חלקיו של "וול סטריט", אתר הסרטים האמריקגים המרוכרים של השנה (מועמרות לאוסקר – מייקל דאגלאס, על משחקו בסרט), שיגיע בקרוב גם אלינו. זה סרטו האחרון של אוליבר סטון (כמאי "פלטון" עטור האוסקרים מהשנה שעברה).

មានខ្មែរ 46

47 Biagaio

לקראת חג הפסח סויף הרצליה יהיה פתוח כל יום עד חצות

> שי לכל לקוח הגדה של פסח במהדורה מיוחדת

בקבוק זכוכית כשר־לפי 10.30 pg 16.80 plok יסלסלות שי לחג

★ עיתון חדשות חינם על כל קויה.

1.98 pr 2.20 inpx

2.5 ק"ג

🗣 ניתן לקנות באשראי מעל 200 ש"ח ובצ'ק דחוי בלבד

ין גרנאט רווח מרל מורה ברשל מורה במקום 3.80 רם 4.50 במקום 4.80 רק 4.80

יין גרנאש רוזת

לין פנטוית

פמקום 12.77 וק 90י

משחר מעולת

בנלונו

. 500 גריי

100,1

מערבנים נקסע אופראי איטלקי ושפסע בעוצמה מתונה מרמקולים פשית צלתות חרס לוהטות עם

ישיעי נבינה מוקרמת עוברות מהתנור שחן היה להשתמש בנבינות לבישול,

ששה, כנבול נחלת שבעה, אופי חדש

מסערה בינוב ריבלין 16) – מסערה ושלקית כשרה, משתדלת מאוד שוליתה למרי. בקומה הראשונה של

שונה הירושלמי הישן והטיפוטי הזה שייה הפסערה "קטי". "לה־פסטה" מליה עולים לאיםלקית במדרגות אבן

מולות פתוך חצר ירושלמית סנורה. גם שים, למרות התאמתו כמסערה, נותר

מקום עם כל הסממנים של כית

וושלמי נושן. כדי להדיניש את המקור מודו כותל אחר חשוף מסיח, ואבני חשלים נראות כו כשלמותן.

סבח במצנפת לבנה ניצב מאחררי

פלוק ליד תנוד לוהט, כו מכינים את פונית המאכלים האפויים והמוקרמים רעה ארגאנו העפרן משייטים בחלל,

יין צונן ולחמניות טריות, מאסה תערובת ריתנית וסיקנטית. ושוב קערת מצויינת. כל הנוכר עד כאן היה טונ לאונת הפסטות וכדומה, אין כה בית, בזוקות בשומשומין ומימרה, דרס לוהטת ובה קנלוני רוחש ומסעסע, סאלי בשר, יש דבים. יש הדכה סוגים מוגשים לשולתן מיד עם שבתך אליו. שבצקו מכיל גבינות צאן, רוקפור ל בנקים, גבינות, פסריות ושאר אחרייבן קיבלנו צלחת אוואלית עם ופרמון והוא אפוי בתנור עם שמנת. דקות. בעל המקום הית שנים רבות פטריות ירדן מוקרמות בנבינה. ניתוחות אחריכן לאואניה ורדה, שיסודה הוא לה. אשני ילידת האי מרדיניה, ולה הגבינה הלוחסת התחרו שם בריתות בצק מעורבנ בחרו קצוץ, עם בשמל, לק נכבד נעיצוב אופיו של המטבח השום. לאחר מכן הגיעו לשולחננו לב רוטב עגבניות מכושלות באורגאנו, משמנו. אחיד של הבעלים הוא הטבה ארטישוק עם מטריות שמפיניון, וסיגרים גבינת פרמון וגבינת צאן. טעמנו כוית ממולאים בגבינת פרמון ורוקפור - ממנת פיצה אתת שהובאה לשולחן. הרג יכש מדי. סיימנו בגלירה שובה

שולהן ערוך ב"לה־פטטה" הירושלמיה. בחלל – ריחות אורגאו וזעפרן וברקע – אופרה איטלקית (צילום: יוסי זמיר).

מלועה נסעוף זה של החשריט) על הרישיה שחיווהה רקע ועים המקום עצמו, על היהט והשרות. לשיחה בלי לאלץ את הקועדים לומשידה, דגים המתוקמה על לחלן כמה ציטושים ממכתב לחדים קולותיונה. עוד כדאי לציק חשילה בשנייה לא אבלנו שכו לא הקוראה מוחובות: אווים בשנייה לא אבלנו שכו לא הקוראה מוחובות: מאדאמבה ואיש לא העור על כך דבר. הוא

אחת של דג סלמון מאורה שהוקפץ

קלות בחמאה, לימון ויין לכן. מעליו היו

פטריות וגרגירי פלפל אדום, שפרט

לחריפותם הם מפיצים את הניחות

האופייני של עץ־הפלפל. לטעמנו היה

בכרטיס הכיקור של המסערה כתוב: "מקום אלגנטי במחירים עממיים",

להלן כמה מן המחירים: פטריוח

מוקרמות – 8 שקלים. פיצה – כין 11

ל-13 שקלים. לאואניה – 12 שקלים.

דגים ~ בין 15 ל-18 שקלים. היקר מכולם הוא הסלמון – 22 שקלים.

בצהריים אפשר לקכל ארוחות עיסקיות

ב־16 וב־19 שקלים. פתוח כל השבוע לארווות צהרים זערב, למעט ליל שבת

ושכת כצהרים.

וזה מתאים, פחות או יותר למציאות.

49 Blacata

VIII JIERD עץ הפילפל נתן רידוו בידושלים ומעביקים לקטע זה של השכונה הירושלמית

CIET EMIK"U IUITA E 88.6.01

קנה . היום . לבסח

1#2.6.88" | DJWI מצות קמח מצה

7 500 במקום 8.30 רק 6.64

אפונה קפואה 2,99 pr 6,50 orpan רעוני תירס קפוא ממקום 1.10 רק 3.70 א. כביסה "קולון"

16.90 pr 24.70 במקום 24.70 "טומפסון" לרצפה במקום 12:90 רק 8.90

חומישה, וק פיבלת מכתב נלתב
מנכת שיק, תושבת וחובות.
מנונת למנה בשוכאת קבועה של
הקוור . בבששה שופב
משאת החו" את השומתילב
מחומית המתמשים בספרות
למוויות לדעתה בניעות
למקור העבוניות מון מתמאות
בקור העבוניות מון מתמאות
בקור העבוניות מון מתמאות
בקור שני ועל בן היא למועה

ל המפערה "קוע אמבה". יומי ששערה צמהוניה

טטייק עין במקום 2.80 רק 1.95 15.80 pr 20.88 mpm המבורגר כבש במקום 2.98 רק 2.50 3.95 pr 5.13 cipha-קבב כבש 4.50 pn 5,60 coppa

במקום \$.13 רק 3.95

במקום לב.4 וק 70.5

נחניה דח הרצוג 36 (סוך שד ויצמון) DE3-616826 .71

ピレズムル ביח מרכזים אוור החעשיה הרצכיה 052-5587221316 78

רחוב העליות והנפילות

לפעמים אתה נמדד לפי טעמך בשוקולד...

רוז מרי. אצולת השוקולד השוויצרי

ניםלפון. אוצי וייטנאם הוא היפנה את עדשת לעו צל הליכראליזם הקיצוני, העביר את הוקד משרות האורו של "פלטון" לג'ונגל של וול

מון עושה ואת ביעילות, בהגומה סאטירית, ישה של מכבשיכבישים. בלא כל רחמים כלפי מי א מבבר אלילי אמריקה הצמרנית. מוווית צעירי הוהב – צעירי הוהב מים - אינם אלא מטומטמים, והברוקרים כולם שינים, ומאים, ממוטטי מפעלים. "הכל עניין של אַ מונרי, אומר הכרוקר הבכיר נורדון גקו (מייקל מואם לעמיתו הפירון באד פוקם (צ'ארלי שין).

בול מרטו של סטון נותן רק הסבר חלקי מעות שרכות מהן אירעו כשנים האחרונות שאות התמברות למשחקי העליות והירידות של מת, התאחה הבלתי־מרוסנת לרווחים קלים הים התקפילב, עצבים, אולקוס והתמוטטויות של ים שתקרים את בריאות, נפשם הונם ועולמם

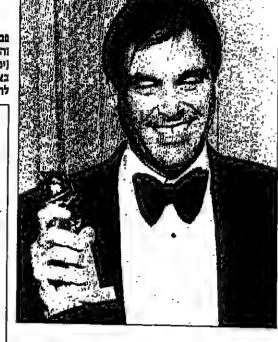
ול סטרים" הסרם מנסה להביא כמה תשובות . אפשריות לשאלה הכלתייפתורה – מה בעצם קורה להם, לאנשים החיים, עובדים ומכורים לוול סטרים הרווב. "יותר מכל, זהו וואופי של הדמויות", אומר סטון. ואילו צ'ארלי אשה לוב המיפוסים שעוברים בחול סכורים חשים כלוחמים, הולכים למשרד כמי שתוגר תרבו קיף ניבודיו של סטון, אשפי הבורסה, הולכים

משחק הנה נחדון בקו הוא מלך. "כריש ארום מלו כל מה שברום" – אומר מייקל דאגלאס על אוא מולם וגקו גם מרבר כך: "צריך לשסף מווול, לאלץ אותם להשתין רם". הבריש הארום אל בו וניתיקק הקטן שרצה להיות לוויתן – כאר עצולי שון, שמבר את נשמתו לעמיתו הבכיד עלומה כאורתו ולהופכו ללקודו הקבוע. הוא אף אים לגלות לו טודות ששמע מפי אביו, בכיר מלה העומה משחקו מרטין שין, אביז האמיתי של וצליו שקם נמוף ונהפך למדליף הקבוע של נקו, דול ששי שלו בעולם העסקים והבורסה. הוא גם ווי מובן, ורכה כסף, אך לכמוף מוער כחשתמשו מינה הצישיים נמידע מקצועי שכא ליריו כתוקף תמרה ומרה Insider Trading, עבידה חמרה

לנותי לתראת כיצר הצעירים הללו תעו בדרך, תווח, כיצר וצטמקו הערכים שגודלו עליהם של מיות כיצד האינפלציה השתלטה אף על האנו

מיקול אוליבר סטון היה המרט גם כבחינת פרעון כנוד לאביו, שהיה כוחר בבודכות. עוד לפני על הנים הכן לאב כי בבוא היום יעשה סרט על Money - העמריקני וניבודיו – ה־Money אול אול הוא המתין, רצה תחילה ללמוד היטב אתושה לא לעשה שניאות.

יאון כתב את התסרים יחד עם סטנלי וייזר, און שכן מסר אותו לביקורת לבר־סמכא פינאנסי משושון - עות ליפר – לשעבר סבן ראש עיריית יה שונים - קנת ליפר – לשעבר סבן ראש עיריית מידקונים בקאי מבדבר ליפר גם שהה רוב הזמן מידקונים בקאי מבדבר ליפר גם שהה רוב הזמן מידקונים בקאי מבדבר ליפר גם שהה רוב הזמן מידקומים וחשבים מקרוב על התפתחות מידקול יהשיך להתענ"ן 7 מידקומה כלך שמת לו תיקדה שקעות אמיתי שהקהל יהשיך לה וחיקדה שקעות אמיתי הדמות שאני הגרם גם או החיקון של תפשקיעים ביקר עליו סטון הקות מתחילת הצב"ה"

מברואר 87', אוליבר סטון והאוסקר על "פלעון" (ימין) ומייקל דאגלאס בצילום פרסומת להצלתתו ב"חיזור גורלי".

בתשובה. בסוף "פלטון" הוא שם בפי גיבוריו מסר: היינו בגיוזינום. עלינו לנסות, בעזרת מה שנותר לנו מחיינו, למצוא טעם בקיומנו." גם כ"וול סטריט" זורק סטון סיסמה מוסרית: "להבא, ילדי, תייצר, במקום לרדוף אחר רווחים קלים", אומר האב (מרטין שין, גיבור "אפוקליפסה עכשיו" של קופולה) לבנו (צ'ארלי

> זהו סרט כטימן אבות ובנים. בנוסף לאביו של האב (קירק), שנם הוא כמו משרה מרוחו על בנו גם אם זה האזרון ממתדר לנמרי לא רע בכוחות עצמו. נומה הפלא – לאתר הצלתותיו כשנים האתרונות, כולל, כמובן, "חימור בורלי"), אכל גם לבן מצליח לא מויק לשמוע מלה טובה מוותיק וגדול כמו אכיו, שאמר לו לאחר שחוה כ"וול סטרים" (לרברי מייקל): "עכשיו

ואגב מייקל ראגלאס. ב"ולל סטריט" הוא מגלם - לראשונה בעריירה שלו - רמות שלילית בעלת עוצמה ואיכות של חיית ערף, מודרכת על ידי נישה מאקיאווליסטית כלפי החיים. ניגור מוחלט לתפקידיו הקודמים, שבהם היה הטיפוס הנחמר, הכחור הטוב, החייכן והרופנטי. אומר על כך סטוף אני תמיד מנסה לתת לשחקני לגלם תפקירים שכמותם לא עשו בעבר. זה מכבר תשתי שמייקל מסוגל לתרים תפקיר שונה לחלוטין מתפקידי הגיבור הסימפטי. רציתי שיתרום לרכוותו ב'וול סטריט' את הקסם האישי שלו, אך זה היה חייב להימהל כתכונות הרעות והאכזריות של הגיבור. והוא עשה זאת מצויין".

ייקל עצמו אומר כי הקשה ביותר בשכילו היה ילמצוא את האיזון בין התכונות של אדם מקסים ושוחר־טרף." מולו ניצב צ'ארלי שין, עריין בגדר תגלית־יחסית, על אף שכבר עבד עם סכ מי שהתבונן כבבמאי ובשחקן באתר צילומי "וול

ספרים" קלט ששוררים ביניהם יחסים מיוחרים. מרי סעם חלף כיניהם מכט של שותפים לרבר עכירה, או – ציארלי שין: "עלי היה לדאוג לכר שהקהל יאשיך להתעניין בגורל

הדתוח שאני תגלם גם אחרי מ2

נכון יותר – מסוג המכטים שהיו יכולים לחלוף בין אכ לבנו, מורה לתלמידו. לאחר שרישרשו יחר בג'ונגל הבוצי של הפיליפינים לצורך הסרטת "פלטון", ניהלו עתה בצוותא מלחמה אחרת, כלכ־ליכה של מאנהטן. כשהבמאי סטון מרבר על שין השחקן ניכרת

בדבריו נימה של רוך ושכיעות־רצון, מהולות בראייה מפוכחת: "מאז 'פלטון' צ'ארלי הוכיח את עצמו. אני מוקסם לראות כיצר שחקן בגילו (רק 21) מסתדר כה היטב עם מעמרו הטרי בכוכב. ב'פלטון' הוא גילם את רמותי שלי, אם כי כגירסה משופרת ותמימה יותר. כאן, בצול סטריט', הוא מצליח בטבעיות וכספונטניות להפגין תכונת־אופי של bad boy שלא נתגלתה ב'פלטון'. הוא משתפר ללא הרף". אגב, כדי להתאים עצמו היטב למירות הרמות שהוא מגלם דרש צ'ארלי להכיר מקרוב משקיעים וכרוקרים אמיתיים, כיניהם Insider דייויר בראון, שב־1986 הורה בעכירת Trading

צ'ארלי שין גומל לכמאי שלו במטכע רומה. "לעולם אהיה אסיר תורה לאוליבר סטון על שרחש לי די אמון כדי להפקיר בירי את תפקידי ב'עלטון'. זה נתן לי רחיפה רצינית, אך גם לאתר שזכיתי בהכרה כשחקו, עריין איני סכור שהגעתי לפיסגה. אני בהחלט מודע לכך שיש לי עוד הרבה ללמוד, ותמיר אומר כי כאשר אהיה מרוצה במאה אחוזים ממה שעשיתי בסרט - לא יהיה לי עור מה לעשות במקצוע, ואפרוש. כרי לרצות תפקיר אני זקוק לסיפור טוכ ולנושא שתופס אותי. בעת קריאת תסריט חרש אני כמובן יורע לאיזה תפקיר מייערים אותי, אך איני מודהה עם הרמות מיד ומראש. אני קורא את התסריט כמו הייתי צופה כסרט באולם הקולנוע. ואם ברך מספר 40 מתחשק לי לצאת מהאולם – אני מסרב להשתתף בו".

על "וול סטריט" אומר צ'ארלי שין: "סטון נתן לי להכין בתחילת העכורה שבמירה רכה זהו סרט שלי, המונח על כתפי דוב מהלך ההסרטה. עלי איפה היה לדאוג לכך שחקהל ימשיך להתעניין בגורל הרמות שאני מגלס גם אורי 20 רקות מתחילת הצפייה כסרט. וזה שונה מ'פלטון, משום ששם נעורתי כטכניקה של קריינאדרקע, כאן אין דכר כזה. יש הרכה דיאלוגים. באמצעותי עושים הצופים היכרות גם עם שאר

אוליבר סטון, אדם מפוכח, ירע היטב שבעקבות ההצלחה המותפת של "פלטון" (ארבעה אוסקרים) רבים ממחינים לו בפינה ומקווים שטרטו הבא ייכשל: "לפני 'פלמון הייתי 'דץ בורר'. איש לא ציפה ממני למאומה. מאן מצטים ממני ליותר מדי".

הציפיות, ברמה, התמלאו.

53 ชเจยอได

היום כבר אין טפק. מזרוני הקפיצים הולכים ונעלמים

לא כמקרה בשנים האחרונות נוברת בעולם חנטיה לעבור למורוני בריאות אורטופדיים ללא קפיצים. יותר ויותר אנשים חסובלים מבעיות גב מודעים היום לקשר בין בריאות הגב למזרון. גם חרופאים מסכימים כי שינה לא וכונה מעוררת ומחריפה בעיות גב, ולכן חם ממליצים חמיד על מזרון אורטופדי כצעד ראשון לתקלת לא במקרת מאז שתופיע המורון האמריקאי חראשון בשוטת ה־SLAT-O-PEOIC. ללא קפיצים, חוא זוכה לחצלחת ולביקוש גובר וחולך.

מולירון אורטופדי בשיטת את SLAT-O-PEDIC יצרני מזרוני הקביצים.

כך היח ותמיד יהיה - מוצר חדש מחליף מוצר ישן. SLAT-O-PEDIC פולירון אורטופרי המיוצר בשיטת תמיכה מלאה בכל וקודה על פי ידע אמריקאי חוא המילה (U.S. PAT 310042) האחרונה כתחום מזרוני הבריאות. זוהי הבשורה של 1988 כתחום המזרונים בישראל. לא עוד קפיצים להתקלקל. המוכנסים למזרון ריק לבמזרוני חקפיצים יש, כידוע, בעיקר אוירן אלא פסים אלסטיים הנמצאים בין שתי

המכנה המשולב

הנכונה של חנוף בומן השינה

מבוםם על פשנם אמריקאי-2400וונט א אבד איכות עם תשנים לאגב לכל מורון

דר כבר לא צריך

חמאפשר תנוחה נכונה ונינוחה. עמוד השדרה נות נמיש. העצמות, השרירים, המפרקים וקצות העל הקושר את הפסים זה לזה, חנוף נתמך באופן האידיאלי ביותר וכצורתו חטבעית אין במוחות מתכח העלולים להגיח מתוכו, אין בן קטעים אחי נחלשים פתאום ויוצרים שקעים, ומשקלו הומוד יחסית מאפשר לחפכו ולהשתמש בו בקלות:

פותר את בעיית היציבה

תממעל: עוברי זיקים על: 11412-100 מרבו מכורות ראשין תל-אביב על: 1856 מרבו מכורות ראשין תל-אביב על: 1856 מרבו מכורות ראשי חוש חועל מ-112.05 / יפו על: 181818-10.

השימוש חממושך במזרון חוכיה כי מלבד תרומתו לחקלה בבעיות הגב הוא גם מצטיין בנוחיות מקסימלית ובעמידות לאורך זמן.

כל מזרון טולירון אורטופדי מגיע אליך כשחוא מצופה בציפוי מיוחד בעל ז שכנות: ז. בד עליון בעיצוב מקורי 2. סיבים סינטטיים חנחוגים בשמיכות חורף. 3. בד בטנה

נקרדות מכירה : רגות הממלכו קברן זיקים ד.ג. הוף אשקלון 79140. תל אביב: מחסן מליחן, רה רשן ג, ע"י בית חמנו (מחסן חדש עדי בן צבי זו ימן תל אביב: המשבר המרכזי, רה יבול אלון 75. תל אביבו אחים שלה, רה שלותבין 41. תל אמבב יינשורי. החינה תרנות חדונו, רוד אבילוגרוב בל. תל אביבו, התינו צבר שאוט, רוד תרצל 44. **פתח-תקוח**וז יערשון ושרייבריי רוד טלור 12. ף בותר ען רדוטי ע אלואו ונגיון, רוד ויבוטינטקי 100-48. אול "וחולחוז יחוסיות". רוד ירוטים 9 80 התובנה, ודרים המשפה. בתובנה בית החיני הי, דה יוניתה 9, מינוטים 9 80 התבנה, אוני התובנה 1, בתיבוטים פרי אולטי "ספררים, בס-60) פריטאות השנים, בתיבוטים בל, בתיבים; פריניאות הייטים, כדר כלפר 44. באשון לציקו ביתי-לך, בית פיסקר 4. נתגיית: "אלפורי, בהי השמור 2, אוור התופיה היאן. הרצליה: "אלפורי, רדר השפים עשל פוסך סוברה, אוור התופית. קרית לתו "ידור", בדר מיית 144 (שול חבוס

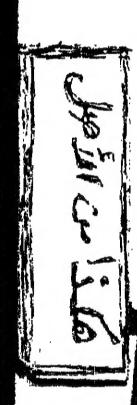
רחונה ונושי, רוד הניתון 2. חימתו ציקטוטו, וזירטי דגם בוים, רוד שלמת כן יוסף 2. צמתו מכא יוסף, וזירטי חו, דור האמשית 21. בפרי סבאו רודטי בולמן בערט, רוף ויצטו 66. רודער דורון אלמא, דה וימא 161. פרית אמאו רוצער ארן, שרי תנאנות ז. לרפליולו רחיסי ורקל, רוזי חבליל 1923 ירחקיליםן שפרת הזורק. רת שלמשיש השלכה 18 רחיטי יכל גיליי, רוזי אגן ישראל 5. ניר צביר רחיטי רון, אזור המשפית.

בעולם עוברים לאזרוני בריאות אורטופדיים ללא קפיצי

הפסים פועלים ונעים באורח נפרד זה מות,בזוויות

שונות וחמבנח מתאים עצמו לקוי הגוף ותומך בו ככל

שככות של ספוג פוליאוריתן מעולה.

יוסף גרוס. 85. תולמי־תליונר. עסקים חובקי־עולם. לו ולאשתו הצנוחה קרוליין היה סיפוד אהבה יוצא־דופן אחד עם השנייה ועם העם היהודי. ביחד, בשקם, באופן כמעש בלתי־מורגש הם חדמו לעם הזה תאה תליון דולר. לא לגופים ציבוריים. לבני־אדם. מפעלי חינוך ובריאות, מרכוים קהילחיים ותרפאות שיניים, תפעל "עובד ישראל" בחסות "תעריב" ותתיכה כסביח ליוחד ול־סספ,סוז מטודנטים יהודיים בארץ ובעולם. יוסך גרוס לא מאמין בהשקעת כספים בלוחות־נחושת ובאבנים. הוא מאאין בתונואנטים חיים.

תאת יאיר לפיד

תיחה לא עניינית: בשלוש בבוקר נמאס לי מטוס והביא אותה לקבורה בהר הזיתים בירושלים. לקרוא פיסות עתון וידעתי שאני שוב מעשן סמוך לקבר חברתה הקרובה, עליזה בגין. יותר מדי. "אוקיי", אמרתי לקיר, "זה סיפור של כסף, המון כסף. הבעיה היא שהסכומים הבחינו באיש זקן, לבן זקן, שעמר נצר כשקט מוקף מטשטשים את כני הארם. הזוג הזה תרם מאה מליון דולר לעם היהורי. מה אגי יורע על מאה מליון רולרז

לסחתי חוט גיילון ומתחתי אותו בין שני קירות בחורף ירושלמי אפור, מרושע, בוצי. כשהוא הסתיים חזר יוסף גרום לחדרו בקומה השנייה של מלון המלך בחרר העבודה שלי. תליתי עליו, באטבי־כביסה, שש תמונות של קרוליין גרוס מהשנים האחרונות של חייה, והתכוננתי כהן. אשה יפה, שיער בהיר שנופל פה ושם חיכו לו. במעלית, בחרר ההמחנה, במסררון. רווסים, בקווצות לא מסודרות, בלי ההידוק המתכתי שנשים רחופים, לוחצים. ערפדי האכל, מוגכי העצב, מכקשי בגילה נוטות לפעמים ליצור. מתחתיו מצח כמעט חלק ה"שנור". גרום נחן למזכירו, הרב סימון סיגל מקמטים לתוכו מתרוממות הגבות במין חצי שאלה מברוקלין, מעטפה ובה 11 אלף דולר כדי שיחלק את משועשעת, אינטליגנטית. העיניים כהות, מלוכסנות במקצת, עם ריסים רקים וארוכים שהודגשו, גרמה לי,

כרי שהוא עצמו יוכל לקבל את פני השנוררים היותר מכוברים, החליט גרוס על הקצבת זמן. שלוש רקות לאיש. והם כאו וכאו ובאו. "לא", הוא אומר בחביבות, "לא געלבתי מההתקפה הואת. ה'שנור' הוא חלק מהמסורת. ידעתי שוה יוזיה ככה". ואתה לא יודע אם להאמין לו או לא. אתה לא יכול להיהפך למיליארדר, ועוד בניוייורק, אם אתה עשוי מג'לי. גרוס, מטבע עיסוקו, הוא אמן בשליטה עצמית. גם אם חשב שהם היו יכולים לחכות ליום השמיני, אי־אפשר היה לראות את זה עליו. יוסף גרוס נולר בלבוב, פולין, ב-1903. היטלר

הסבלים העייפים שהורידו את הארון אל המסלול

שטוף הגשם של גמליהתעופה בן-גוריון כמעט שלא

בקבוצה קטנה של עוורים, הרב שך כא לחלוק ככור

לאשה חילונית אחת יפה. טכס הקבורה התנהל למחרת

אבל הוא לא בכה. לא היתה לו הזרמנות. הם

רור, אולי כדי לככות.

היה כן ארבע, כן־גוריון כן שבעיעשרה והרצל ריכר על אוגנדה בפני הקונגרס. הוריו של גרוס היו בנקאים קטנים, אמירים למרי, דתיים מאור, אגל לא פנאטיים. כשהיה כן 11 פרצה מלחמת העולם הראשונה. גרוס זוכר אותה כחוויה משעשעת כמעט, "לא היה בית-ספר, ואז הגיעו החיילים הרוסיים ושיחקנו איתם. הם לימרו אותי רוסית, אכל מאז היה לי העונג לשַכוח אותה", הוא אומר. אחרי שסיים את התיכון עבר לוינה ולמך שם כלכלה כמשך שנתיים. אחרייכן חזר ללכוב והתחיל לפתח עסקי כנקאות משל עצמו. שם, בעיירה הפולנית־רוסית הקטנה, הכיר את את קרוליין. שם גם נולד בנו, מרטין.

1937 התפתחו עסקיו של גרוס מעכר למה שיכולה היתה לבוב להכיל, והמשפחה הקטנה עברה לוורשה "אבל אז, ב־1939, ראינו את האסון, והחלטנו לצאת מאירופה". יש משתו עצוב, נוגע ללכ, כאופן הזהיר, הלא־אישי, שַל בחירת המלים במשפט הזה. בעיקר משום שגרוס לא מסביר, לא מזכיר אפילו כמלה, שהם "ראו את האסון" כשהנאצים רצחו את מרסין, כנו.

להכדיל מרוב היהדות המזרח אירופית גרוס לא עוב את פולין בתוסר כל. הוא הקים חברת נסיעות כוורשה שסניף שלה פחח כניריורק, כשדרה הראשונה, פינת רתוב 52, ודרך החברה הוו העביר חלק גדול מרכושו לארה־כ. קליטתו כשוק הכספים האמריקני היתה קלה יחסית. גרוס, פשוט, מוכשר בעשיית כסף. ברמות הגכוהות של העניין, זה קצת דומה למוסיקה. לא מספיק שתהיה טכנאי טוב, אתה צריך גם שמיעה אבסולוטית והרכה דימיון. במקביל לחברת הנסיעות הוא החל גם לעבוד בבורסה, וב־1945 גם לעסקי הנפט, "נפט", הוא אומר, "תמיד היה עסק גדול. מהרגע שהחלה לנוע המכונית הראשונה ככר היה מעורב כוה הרבה כסף. כולם ידעו את זה" יכול להיות, אבל כ־1945 מעט מאוד אגשים הבינו ער כמה

גרום החל לקדוח בטקסס, אוקלהומה, (המשר בעמוד 59)

גדולה. נפגשנו בלבור, כתחילת שנות השלושים. היא היתה עורכת דין צעירה ואני כנקאי מתחיל. למרות שהמשפחה שלי היתה מאור רתית, לא רציתי להתחתו ב'שידור', פשוט פגשתי את קרוליין, התאהבנו בילו יחד יותר מחמישים שנה. בינואר 1987 היא נסטרה. גרוס האבל, המוכה, העמים את ארונה על

אכי תחנגד בחריפות לצעדים כתו זה של הרב שינדלד, שיצא בהתקפה על " ישראל בעקבות האירועים בשטחים. אני חושב שמי שחי בארחיב חיים טובים ונוחים ולא עלה לישראל, אין לו זכות להגיד אלה. ישראל בהחלם תסוגלת לנהל את ענייניה תבלי שיתנו לה עצות תבחוץי.

57 Bipebio

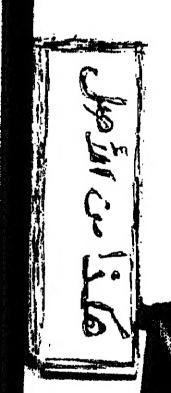
ירוס (במרכז) ואשתני מוחה קרוליוו: "זו באמת

גינינו כתחילת שנות וה־30).

ָ נוקאי מתחיל, לא רציחי

באחת מן התמונות היא מופיעה עם בעלה יוסף גרוס. ואם אפשר ללמוד משהו מתמונות על החיים, נראה שהם אהבו אחר את השני, מאור. "כן", אומר יוסף גרוס, "זו כאמת היתה אהכה

והתחתבר", ועא היה או כן שלושים, היא כת 22. הם גדול העסק ההה" הולך להיות.

פרטם מודעה ב"משומשוק". גזור, צרף המחאה ע"ס 22 שקלים לפקודת מעריבן ושלח אל "משומשוק", לוח מעריב, ת.ד. 20050 תלאביב. או טלפן: 1111165-03 ַשם המזמין וכתובתו: _

אבקש לפרסם את המודעה הבאה ב"משומשוק" למשך שבוע ימים, החל מיום _____ מיד עם קבלתה.

שים לבו החזיר המבוקש חייב להופיע במודעה. המודעה עד 10 מילים בלבד, אל תשכח להוסיף למודעה את מספר העלפון שלוו

סיפור של אהבה. וכסף

וקלישוניה, ולמרות שב־45' כבר היה ארם עשיר מו - הוהל השחור הוא שהפך אותו למלסימיליונר. גרוס, למען האמת, לא כל כך אוהב ווד על כסף. הוא לא איזה קאובוי מטקסט שהסוס לו ויפש מים ומצא נפט. הוא נולד עשיר. בארבעים ומה הפנים שעברו מאז נכנס לשוק הכספים מצויקני עבר עקרון האינרציה שעות נוספות: כסף

מרות שהרא אמריקני ככר למעלה מארבעים שנה ולמרות שהגשים את "החלום האמריקני" כמעט במלואו, גרוס אף פעם לא נכנע לתכתיבי הסננון של החלום הזה. הוא חי בבית "ג לא צעקני, כשררה השלישית כגיו־יורק, ירוע סת ידדותי, מכנים אורחים, ולא ישראלי אחר מצא זה מקלט כניו־יורק.

'וה לא כית מרשים במיוחד", אומר יחיאל לישו, מביקור אצלו לא היית מנחש עד כמה הוא לדה אלא אם כן היית מתעכב ליד החתימות פיוים התלויים על הקירות. לגרום גם אין גינונים א שלטימיליונר. אני הגעתי לשיחה עניינית, ומיד מיידנו והלכנו אליו לעשות 'קידוש". אגב, אחר המחום בבית גרום היה מנתם בנין, כשעריין היה חש המשלה, וגם הוא התרשם מן הצניעות תסרת המיות כה חיה משפחת גרוס.

והלשת הגרולות גרום עריין עושה איתם. תרץ מזה

לעשות עם הכסף שלו דברים חשובים יותר שש לסגור את ההפרש בין כרטיסי מחלקת תיירים אות לומרי מתעלם מן המגבית, אבל הוא מסתפק שושה הצנועה של 1.5 מיליון דולר לשנה שהוא לנד אליהם! כמקום זה הוא מעביר את רוב הבסף

מגו של מתיאון ישראל, למשל, גרום טיפל בעניין הוא עושה את זה בשקט, כמעט באופן כלתי שיות כנויות על בסיט אישי "מר גרוס היער", מכונים להשכלה יהורית, והנהיג את פרס "עובר

יוסף גרוס (למעלה, משמאל) בירושלים, לאחר מות אשתו עם אנשים שבאו לבקש תמיכה כספית (צילום: יצחק אלהרר) והמצבה של קרוליין המנוחה (צילום: דור רובינגר).

> כותכת לו סכינה יאמפולסקי מהמחלקה הטכנולוגית של אוניברסיטת פאסקון, "רציתי רק לספר לך שאני מצליחה בלימורים והציונים שלי טובים. אני מודה לך על כך שאחה מממן לי אותם. אני מקווה שפעם אוכל להודות לך אישית".

"מונומנטים חיים", גרוס אומר בתקיפות לא אופיינית, "אני מאמין רק כמונומנטים חיים. אני לא אתה מרניש את העושר העצום רק כשאתה מאמין בהשקעת כספים כאבנים מתות. אני מאמין לק משרד שלר, אומר קרישאי, "בניין משרדים במפעלים חינוכיים, עם אנשים חיים". אגב, הסיכה מל וודיש כשרה החמישית, איזור העסקים חיקר שגרוס עדיין לא נפגש עם סכינה יאמפולסקי היא משו של ניריורקי. גרוס עדיין הולך למשרר כמעט . שסבינה היא אחת מלמעלה מ־110,000 סטורנטים לים. את העניינים השוטפים הוא משאיר לבנו יהודיים שנתמכים בכספו בדרך זו או אחרת, ופשוט מפן הקרוי על שם הכן שנספה בשואה ולקנת אין לו זמן לראות את כולם. גרוס, צייך אולי לציין, לש, מישהיה סגן ראש עיריית ניריורק ונשוי לבתו משקיע בחינוך ללא העדפות. הוא תומך ל נום, ד'ר אוולין ליפר. שניהם נחשבים לאנשי באורתודוכסים, קונטרווטיכים ורפורמים. 'העיקר שהם שלם מוכשרים ובעלי מעוף בזכות עצמם, אבל את יהודים", הוא אומר: "אני לא מבריל בין יהודי ליהודי". המסירות של קרוליין ויוסף לעניין החינון

היהודי כל כך מוחלטת שעל מצבתה היא ביקשה השישול שלו בתרומות דומה, במידה רבה, לחרום: "תחושתי העמוקה היא שוכרם הקדוש (של בני משול שלו בעסקים. הוא לא הטיפוס שירשום צ'ק משפחתה שנרצחו בשואה) מחייב שעובוני לא יינתן שני למנבית ויסנור בזאת את ה"אובר דראפט" של לאנשים שאינס מבני עמנו, או למסרה כלשהי, אלא שמוג הוא לא יאמר ואת, אבל די ברור שהוא הושב להמשך קיומם של תורת ישראל ומורשתו אשר להם

למשתי מחלקה ראשונה בשביל פעילי הסוכנות. (לא שימת הפרוייקטים בהם מעורב גרוס ארוכה שימת הפרוייקטים בהם מעורב גרוס ארוכה שנו למקי מתעלם מי המונות שרל מיני מתחמם הרבה יותר מאשר המקום המיוער לכתכה זו, אכל אי־אפשר שלא להוכיר כמה מהם, בעיקר את אלה שאנחנו משתמשים בהם באורח או שרות לשרויקטים שנראים לו. כשהיתה נזילה יומיומי מבלי לרעת שהוא האחראי להם. גרוס רכש, לדוגמה, ציור רפואי במיליוני רולרים לכחייהחולים שערי צרק, הרסה, אסף הרופא, לניארו, תליחשומר שנוש. ועשה את זה בשקט, כמעט באופן כלתי שערי צדק, ותשות המרכז הקחילתי הגדול שנוש רק לצני כהמש שנים החלו חלק מפעולותיו ואחרים. הוא הקים את המרכז באלה ברחכי המשים באבור לא שהוא יום את זאת, אבל קצת ברוממה, ירושלים, ומרכוים אחרים כאלה ברחבי הילומה באבור לא שהוא יום את זאת, אבל קצת ברוממה, ירושלים, ומרכוים אחרים כאלה ברחבי לה להמור מאה מיליון דולר. דוב הפעולות שלו הארץ. הוא הקים מרמאות שיניים לילדים בבתי סמר, שיה היה מיליון דולר. דוב הפעולות שלו הארץ. הוא הקים מרמאות שיניים לילדים בבתי סמר,

ישראל" המחולק ככל שנה בחטות "מעריב". את כל אלה ועוד הוא עשה ועושה בשקט רב, בלי הפטרוניות המעצבנת שלפעמים מאפיינת את דרך פעולתם של נרבנים יהודיים־אמריקנים. אפילו אירועי התורשים האתרונים לא גרמו לו להתלכטויות מן הסגג שחשמיעו ברמה חלק מאנשי "הלוכי היהורי".

יחיאל קרישא':

"תביקור בבית גרוס

לא הייח וננחש עד

כתה הוא עשיר, אלא

אם התבוננת בחחיתות

בציורים שעל הקירות.

את העושר העצום

אתה תרגיש דק

יאני מתנגד בתריפות לצערים כמו זה של הרכ שינדלר, שיצא בהתקפה על ישראל בעקבות האירועים בשטחים. אני חושכ שמי שחי בארה"ב חיים טוכים ונוחים ולא עלה לישראל, אין לו זכות להגיר מלה. ישראל כהחלט מסוגלת לנהל את ענייניה מכלי שייתנו לה עצות מכתוץ", הוא אומר. באופן מוזר יש משהו רומה כין חייהם של יוסף

וקרוליין גרום לכין לכוב, העיר ממנה באו. לנוב, לפי הלקסיקון הגיאוגרפי, נוסרה ב־1256. מתכנני העיר קבעו שהיא תהיה ענולה לגמרי. היא בנויה בעיגולים רחבים, סימטריים, ההולכים ומצטמצמים ככל שמתקרבים למרכז. במעגלים החיצוניים יש מפעלים תעשייתיים גרולים, הכוללים מפעלים לויקוק נפט. בעינולים הפגימיים יותר פועלים החיים הפיננסיים, הכנקים וחלפני הכספים, וכמרכו העיר מרוכזים חיי התרבות, הרוח, והחינוך. רק בחמש השנים האתרונות הגיעו בני הווג גרוס למרכז העיר. החלק המכריע של מפעלי התרומות שלהם בוצע בשנים האלה.

יוסף גרוס הוא כן 85. בגיל שכו רוכ הנרכנים עוסקים במירוץ אחרי לוחות הנחושת עליהם חקוק שמם. גרוס החליט אהרת. חלק ניכר מהמפעלים שהקים יצריקו עצמם רק בעור שנים הרכה. לא אכפת לו. האיש שהבין כ־1945 את הכוח הטמון בנפט, מבין ב־1988 את הכוח הטמון בחינוך. תיאורטית, אין הכדל בין ארם עני המשקיע אלף דולר וארם עשיר המשקיע מאה מיליון דולר. מעשית, מאה מיליון דולר זה המון

יאיר למיד

59 BIDEald

והורוסקופ מזל טלה

טלה הוא ילד נצחי. לכו מלא הרפתקנות, גבורה וריגושים, ראשו גרוש רעיונות מעניי־ נים ומפתיעים, נפשו טעונה רומנטיקה ואכירות והתנהגותו בלתי־צפויה ויוצאת רופן. המציאות "קטנה" על הטלה: הוא מסרב לקבלה כמות שהיא, תמיד מנסה לשנות ומוכן להיאכס בה. הוא ה"רון קישוט" של גלגל המולות: אינו מוצא שלווה לנפשו עד שיעלה נחכתו איוו תתנת־רוח שיוכל לנהל נגרה מאכק דרמטי ומרגש.

"ריגושים" היא מלת מפתח במילונו של הטלה. בשיגרת היום־יום המשעממת הוא קמל, ויעשה הכל כדי להוסיף לה נופך של עניין, מקוריות, דרמה. במסגרת עכורתו הוא יפרה כאותם רגעי שיא בהם יצליח להמציא, לחדש, להיאכק ולנצה. אם הוא עורך־דין – יהיו חביבים עליו אותם משפטים בהם ייקרא להגן על חלכאים חטרי סיכוי; כרופא – יעדיף לטפל כחולה שניתן להצילו רק אחרי מאנק גואש; כאיש עסקים - יעריף עסקות שיש כהן הימור או, לפחות, מאכק תחרותי. הוא אוהב להופיע כאכיר לוחם

טלאים רכים הם מסרי סכלנות. כשהם רוצים במשהו – הם חייבים להניח עליו ידיהם אתמול. כשהם מתוסכלים - הם פשוט צורחים: ורופקים על השולחן: ורוקעים ברגליהם: וטורקים רלתות: אכל מיד עם שוך הסערה שוב זורחת השמש: העניין נגמר, ואפשר

יש כמוכן גם טלאים שאינם נוטים להתפרצויות. כרחם של אלה יתגלה בשעת מאבק: הם' לא ירפו ולא יכנעו, גם אם המשפחה, הסביכה, המדינה, העולם כולו יתייצבו נגדם. הטלה הוא הלוחם של גלגל המזלות – כל עוד הקרב מעניין אותו. ברגע שיאכד עניין, פשוט ירפה, יעשה תפנית ויתלכש על נושא חדש.

יחד עם זאת, סלה המכבר את עצמו זקוק לאיראל כלשהו בחייו. אם עבורתו לא תספק לו את האיראל ואת אפשרויות המאכק שהוא וקוק להן, הוא יתפש אותם במסגרת החכרתית או הפוליטית הרחבה יותר: הוא יאכק על ארץ ישראל השלמה או למען שלום עכשיו, כשביל מרינה דתית או חילונית, נגד

השחיתות, בעד הרמוקרטיה, נגר סמים, בעד ישראל יפה. הטלה תמיר חייב לרגול במשהו, לשנות משהו, להתקדם לקראת משהו, בין אם במישור המעשי או הרעיוני. אמר מי שאמר על בן מול טלה שמצבי שלווה

בכךז הטלה אוסף את השברים וממשיך הלאה, להרפתקה הבאה, למאבק הבא. זהו, בשבילו, טעם החיים. אם אתם נתקלים כמקרה כטלה שקט, אדיב ומחושב - אל תאמינו לו. אי שם גם הוא מטפת אתגרים ומאחורי ההגיון הקר והמתושב מסתתרים אותה עקשנות, אותו צורר כריגושים ואותם דתפים

טלאים רכים ניחנו בחן אישי רב בזכותו סולחים

כל האנרגיות שלו להרם עצמי: אך זוהי תופעה נדיה-הטלה המצוי הוא מעניין, מקורי ונריב, אנואיסס, שתלטן ועקשן – אכל נחמר. "למען העיקרון" – ואולי לשם הדרמה

למעשה, הטלה עלול לבלבל ארם מן השורה טיפוס אבירי, חם ונדיכ, מעניק בשפע ובג'סטות גרנריוזיות – ולפתע, ללא אזהרה מוקרמת, הופך א עורו ובועט ופוגע חוך התעלמות מוחלטת מרגשותיו ורגישויותיו של הזולת. גהחלט יתכן שיש בהתנהנו הזו גילוי נוסף של תסמונת "הילד המפונק" האופייניה לטלאים רבים שכל מעייניהם נתונים לעצמם. הטלה חסר סבלנות וסובלנות, מתקשה לדחות סיפוקים או לשלוט במזגו. הגבר בן מזל טלה שואף להפגין גבריות מירכית ומספח את דימוי ה"מאצ'ו" גם אם זה הורג אותו. הוא

האביר... ואבירים לא כוכים ולא נשברים. האשה שהוא אוהב היא אשה שאינה קיימת. אולי משום כך טלאים רבים יחסית נכשלים כנשואיהם. הטלה מאוהב נאיואל הבשי – לא באשה עצמה; כשהוא מגלה את הארם שמאחורי האידאל הוא מרגיש נכוך ומרומה. לעומתו, האשה בת מול טלה עלולה למצוא ונינותות גורמים לו ל"עצירות פסיכולוגית".

הוא עקשן ואימפולסיבי ונוטה ללכת עם הראש בקיר. לפעמים נשבר הקיר ולפעמים – הראש. אז מה אימפולסיביים כמו אצל אחיו היותר קולני והפגנתי.

להם התנהגויות שאצל אחרים היו נחשבות למחפירות. קתו למשל את האגו המנופח של הטלה המצוי. עולמו מלא ב"עצמו" וברעיונותיו. כל מי שמתקרב אליו זוכה לשמוע הכל עליו, על מעשיו, על הרברים שהוא מאמין בהם. אוי למי שמסתייג מדעתו או מטיל רופי במעשיו. או קחו את הטיפוס שעושה רק מה שמעניין אותו ומשאיר את הקטנות לטיפולם של הסוכבים אותו וכאשר ב"קטנות" כלולים גם עניינים של מה בכך כמו פרנסה, למשל – עלולות להתעורר בעיות רציניות). ל"נושא הכלים" של הסלה הזה (בין אם זו אשתו, ידידו וכו") מוטב שיסדר את אותם עניינים במהירות וביעילות מירבית. כל רבר שלא נעשה לשביעות רצונו המלאה של הטלה מוניק אותו אל הבריקרות,

רות אלי

TIMOTHY DALTON

JAMES BOND 007

תחזית לשבוע שבין 18 ל־24 במארס

21 ביוני עד 22 ביוליו (21 במארס עד 19 באפריל) לית, אך הזהרו לא להתיש את עצמכם. המנעו מכניסה למערכת יחסים שתוצאו" חיה עלולות להיות בלתיימשביעות רצוו בעבורכם – תתמקדו באחבות המוכרות שלא תכויבו. '

> (20 באפריל עד 20 במאי) מם בתן תקופה ארוכה וזורו להעסיק את: כם בימים אלה. מחלוסת כשמית עלולה להתגלע ביחסים עם חבר, אולם לא כדאי לייחס לה משיבות יתרה. סימכו על שי־ מטכם חשקול.

תאומים

Ringain 60

(ווב במאי עד 20 ביוני) תשבוע. אם כי איוכם מייווסים תשיבות

(23 ביולי עד 22 באוגוסט)

שלא עסקי - פרוייקט ששקדתם על תכנונו בתקופת כותבים ונואמים יצליתו יפה בימים אלה.

(באוגוסט עד 22 בספטמבר) (22 כנובמכר עד 21 בדצמבר) אחת החוויות המסעידות בחייכם צמויה אתם מנשימים עכשיו תוכניות הקשורות. שאיפה כמוקה המקונת לכם כבר מקופה י (19 בפברואר עד 20 במארם) בפעילות ביתית שהוזנתו זמן רב. הזחרו ארוכה החחיל להתממש. עליכם לשקול בקרוב יפלא חבר ווחיק הפקור חשוב בח כח רבה לבילוי מתוכנו, אל תקלו בו ראש, .. לא לגלוש להוצאות כספיות שתצטערו - היטב את צעדיכם הפימסיים, אולם לא - ייכם. לעומה זאת, זוהי תקופה ביועה והשקיעו בן את מיטיב היצירתיות שלכם, עלירון מאוחר יותר. במקום העבודה צמויי להרתע מהוצאות שישולמו בעתיד. ביי להיכוס להתחייבויות כסמיות הדשות של גם בתדוום הנספי צפויות הצלחה מסרורי על שינויים חיוביים שישפיעו על עהידי מים אלה מוכלו ליהנות מעיסוק בותובר בים בשעות הפנאי.

ולכני הכית.

אתם מצליחים להתמודד עם בעיות במי כושר הביטוי שלכם בכחב ובעל־פח חש־ קום העבודה, אם כי עד כת פתרונן לא בוע בפיטבו. כדאי לנצל את הזמן לדון וואה באופק. נמחצית השניה של השבוע בתוכניות משפחתיות שדתיתם לאחרונה. צפויים רועים רומנטיים מרגשים עם הצי צפוייה הצלחה רומנטית מסחרות, אך פש האהובה, ולפנויים צפוייה חיכרות כדאי לכם לחימוע מכניעה למיחושים גומניים קלים.

(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)

(23 באוקטובר עך 21 בנובמבר)

(20) בינואר עד 18 בפברואר האחרונה יבוא לסיום מוצלה. כספים הוחרו מלבטא בקול חערות שתצטערו אדם שאתם כמהים לחברתו, ובי לב לבריאותכם.

(22 בדצמבר עד 19 בינואר) שיחות בארכע עיניים בנושאים שכינו לבינה יעלו יפח. כדאי לכם להתחיל למ־ לא תפקיד יותר פעיל בפעילויות הרומני טיות ולתתחיל לשלוט בארועים. ממלץ גם לחיענות להזמנות לבילויים.

עצמה במילכוד מסוג אחר. לא תמיד ניתנת לה

האפשרות לפרוץ לעולם המקצועי התחרותי, לקתה חלק כמאבקיו ולהנות מריגושיו. לא אחת היא טונעת

עד קצה חטמה בים של סירים וחיתולים בעוד נפשה

יוצאת לאתגרים ולריגושים משלה, ממש כמו כן מולה

הגבר. היא מתוסכלת. אך אפילו במקרה זה היא מגלה

תושיה סלאית טיפוסית. את התיסכול היא הופכח

לדדמהו היא תפיץ ברכים את סיפור תלאותיה: כיצר

קמה השכם בבוקר ושטפה את הבית ("אמנם שטפתי

אותו אתמול, אבל את יודעת איך ילרים מלכלכים"ג

והסיעה את ילריה לביה"ס ("הם אמנם ככר גרולים -

אבל למה שיתעייפו כבר בכוקר"?), ונסעה לשוק לערוך קניות ("או מה אם יש לי מכולת ליד הביתו

בשוק יותר זול") ועשתה שרות למען שכנתה (מסכנה,

היא לא מסתדרת") והזמינה את הכום של בעלה

לארוחת צהרים ו"מישהו מוכרח לראוג ליחסי הציבור

של בעלי") וכר. איזו פעלתנותו (רוכה מיותרת). איזו

פה ושם נמצא גם טלה פגוע ומרוכא, המנה את

אם, רעייה ועקרת כיתו איזו דרמה איזה תסכולו

תשבוע יתאפשר לכם לשחוח נפחיצה שהשקעתם יתחילו לשאת פרי, וגם הופר עליהם מאוחר יותר, חשתדלו לעדן את במחיצתו גם בשבוע החולף. דמותו ומא עתכם החינוית תמשוך חשומת לב מרו" גישתכם לסוכבים אחכם, בעיקר לחברים את עמכם ברבות משעות היום. והמחש בה. בעיקר בסוף השבוע. כדאי לשלב לעכודה. שעות הערב יוקדשו למשפחה בה עליו מרעונה ומקסימה אהכם. שימו

תתמקדו כל-כך בעצמכם, שימו לג ום לג' עיות האנשים הקוובים לכם וגלן אחות

WARNER HOME VIDEO

WINGIN MEN

阿的加州

"ו נספריות הוידאו המובחרות.

FATORIA TOTAL

GMC HOME VIDEO

ייי החברה הכללית למוסיקה (1973) בע"מ – הד ארצי רחי החילוון 4, רמת-גן, טל 1973 (CO)

WARNER HOME VIDEO

1955

WARNER HOME VIDEO

STABLEY KUBRICK'S

מְלְחֶמֶת מֵץ

הַאֵנושוּת

קנַמֶת מְלְחָמָה אַתַת שָׁאָם הַפְּרֹץ אַי

הָאֵנוֹשוּת לְחַתְאוֹשֵׁש אַסְרֶיָה. מַלְחָמָה

אָם, מַס וְמָלִילָח, תַּבְּרֹץ בְּיוֹם בּהִיר

שָׁאִיש לא יוכל עוֹד לְעָצְרָה. מּטִּילִים נוֹשְׂאַי רָאשֵׁי הַנָּמָץ הַנַּרְעִינְיַים (ראש

שעות ספודות. רב בְּגִי הָאָדָם שַׁאַמְרוּ

בסיים, בפה מאות מיליונים, יספגר אל

קרינה זו, סקרינה סבדיוצקטיבית, היא

קרינת סופלטת לאסר תתפוצנותה של

סיותר, תוף שבועות ספורים, ימותו גם

הָרְדִיוֹצּאָנְטִיכִית, לְמְרוֹת שָׁלֹא הַשְׁמְדּוּ

ספּצְצוֹת הַנַּרְעִינִיוֹת רְבּוֹת הַעַצְמָה

תַּנְרֹמְנָה בְּהַתְּפּוֹצְצוּתָן הֹם עָצוּם. הַוֹם

יַערוֹת הָעוֹלָם. כּמוּת עַצוּמָה שֶׁל פַּיה

תנצר כְּתוֹצְאָה מְבָּוּ וְהֵיא תַּעֻלֶּה נְבוֹהַ

נָבוֹם אָל מְרוֹמֵי הָאַטְמוֹסְפָּרָה. מִילְיוֹגֵי

העצום הוה ינרם את שרפתם של

גופם קרינה רדיואקטיבית קטלנית.

פּלְצַת כּרְעִין (פִּלְצַת בּרְעִין-פָּלְצַת

אָטוֹם). תּוֹף יָמִים קפוּרִים אוֹ, לְכָל

אַלָּה שָׁשְּׁרָגוֹ אָת כּאָריוָה

מַספְּצָצָה הָאַשוֹמִיה עַצְמָהּ.

שם בעתיד, לא תוכל אולי עוד

ווֹ הַיא הַמְּלְחָמֶה הָאַפּוֹמִית.

(אוֹ לא בָּתִיר) אֶחָד, סַמְּלְתָּמָה

האשומית, הגרעינית, קיים סשש

נפץ גרעיני – פּצצת אָטוֹם הּמֶצֶּבֶת נְרֹאשׁוֹ שָׁל טִיל הַוּוֹשֵׂא אוֹהָהּ לִיעָרָה) יִשְׁמִידוּ אָת רֹב אוּכְלוֹסְיַת הָעוֹלָם תּוֹוְי

חשוב לי מחשב טונות של פיח יתפורו באטמוספרה

> וַיִּמְנְעוּ בְּכָּדָי מָאוֹר הַשָּׁמֶשׁ לְהַנִּיעַ אֶל בְּנִי בּדוּר הָאָרֶץ. חֹשֶׁף יִשְׂתְּנֵר עַל פְּנִי הָעוֹלָם וּמִבֶּיוָן שָׁקּרְגֵי השָׁמָשׁ לֹא יַתְדְּרוּ בּמְעַט בְּלֶל מְבָּעַד לָאַטְמוֹסְבֶּרָה, הַן גַּם לא תוכלות לסמם את נדור האדץ. בָדוּר הָאָרֶץ יַלְוּ וְיִתְקוֹר עד שֶׁלְּבְּשוֹף יִשְׁתָּרֵר עַל פָּנָיו חֹרֶף עַו עַד בְּלִי נְשׁוֹא. ַ הַשֶּׁמְפֶּרְטוּרָה תִּהְיָה עַשְׂרוֹת מַעַלוֹת מַּכּוּסַת לָאָפָּס וּבּעַלֵי סַסיים וְסַצְּסְתִים לא יוכלו לְהַתְּקַיֵּם בַּקֹר הַנוֹרָא. וַם

אוֹתֶם בָּגֵי אָדָם שָׁיַּצְלִיחוּ לְשְׂרֹד אַחָרֵי הָתָפּוֹצְצוּת הַפָּצְצוֹת הַגַּרְעִינְיוֹת בּחֹרֶף הַקְּטְלְנִי. יִהְנָת זֶה קַץ הָאֵנוֹשוּת.

למרות התאור המפתיד הנת וש

וּמָן לַעֲשׁוֹת ואֹת ע"י מּרוּק כָּל הַנְשָׁק

סוּרְעִינִי שָׁבָּעוֹלָם. צְעָדִים רָאשׁוֹנִים

מראשי הגפץ הגרעיניים שברשותם.

לָלָר רָאשׁי הגפּץ הגרעיויִים בְּכָּל לָּיִר רָאשׁי הגפּץ

כוכב שביט (פרק 24) – כתב וצייר אורי פינק

העולם, וכל פּנְצוֹת הוּרְעיון, וְסְכָּנֵת

הִתְּחוֹלְלוּתָתִּוּ שֶׁל הַמִּלְחָמָת הֹגַרְעִינִית

בואו נקנה שבעתיד יפרקו נם כל

אפשרות שניה ושלישית, ואם גם באלו לא הגעתם לתשובה המתבקשת, תותן התשובה ע"י המחשב. התוכנית מציגה וּפָלִיטַת סַּקְרוֹנָה הָרַדְיוֹשֵּקְטִיבִית יָמוּתוּ תרגילי חיבור פשוטים על המרקע. אם

20 CLB (COLOR 16, 2, Q 30 LINE(0, 230) - (840, 240) (LINE (0, 240) - (0, Q) (LINE (840, 0) - (840, 240) (KINE (0, Q) - (8

40.0)
40.400.000
40.400.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.0000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.000
50.450.0000
50.450.0000
50.450.0000
50.450.0000
50.450.0000
50.450.0000
50.450.0000
50.450.0000
50.450.0000
50.450.0000
50.450.0000
50.4

בְּיָדִינוּ לְמְנֹעַ אֶת הַמְּלְחָמָה הַגַּרְעִינִית. בולי ישראל סדורים לפי נושאים, מדגי וּמְעוֹרְרֵי תַּקְּוָה בְּכוּוּוְ זֶה נַעֲשׁוּ לֹא מִזְמֵן בְּבְנִישָׁתָם שָׁל מַנְהַינֵי ארה"ב ובריה"מ הפותינים התליטו על פרוק של מלק

חוברת: "בולים מספרים"־ צילומים של

מעניין מאוד

אילת עד בולי החנים,כולל בולי קק"ל. בולים של ממש יקרים וחבל לקלקלם: את תמונות הבולים אמשר לנזור ולהדביק ולשחק בהם בינגו, קלפים ושאר משחקים והם מאלפים כמו בולים "על אמת".

תוכלו לשנות את התכניה

שינוי רמת הקושי מתבצע בשני אופים

. שינוי תחומם של המספרים בערניל.

המספרים נבחרים באופן אקראי, וניתן

להגדיל את תחום הבחירה שלהם (רמו

2. שינוי פעולות החשבון בתכנית. חיבור

הכתובת: "מעריב לילדים" קולינן ג

1 + 6 = ?

- +, היסור - - , כפל - *, הילוק - /.

במקומות המתאימים.

הפקודה היא RND בתוכנית).

בגליון זה אני מגיש לכם תוכנית קצת המדור "חשוב לי מחשב" מזמין אתכם

יותר חנוכית ורצינית. תוכנית זו, להשתתף ולשלוח אלינו תבניות למחשב

במתשבי IBM P.C. ותואמיו, תפנה אליכם את תוכניות המחשב שלכם שילחו אל

אותם. אם הצלחתם ישמע רצף של ציינו על גבי המעטפה תכנית לפחשב

צלילים על המסך, והוא יצבע בשלל אישי. ואת התוכניות המתאימות ופוסם

המיועדת כמובן לשפת ה - BASIC אישי שיצרתם בעצמכם.

אתם, המתכנתים, תוכלו לנסות לפתור תלאביב.

צבעים (או גוונים לבעלי מסך שאונו

צבעוני). והיה אם שניתם תנתן לכם

אוונות ותקבלו את הבלל החשוב. מוחו נשל תשקחותוו עצים עצים 12.3 מון מצויים עצים תקווה וינשטול

איץ שעושה המחרשה באדמה.

ונים. 4. עדינות. 5. נחל אקוב. 6. לקסר לך.

קריקטורה של ניסים

וותי עמונות יוניברסל, לוגדון

המה ודינה אל אמץ וקעות.

ומים ממקחיר הנה נערור

משקק בין מאלף המילת ובעל

נשקר קפריונס שנקקלים ודניה

ור להקוע משניה המסכנות של

ונקה לוחץ המאלף את השרירים

משתעשעים

הַּלָל הָחָשוּב

שלן הודרות למלים בנות 3

שני שממצאו אותן סברו את

מוחיות הראשונות מ-1-6 נאח"ב את

מתיות בל אתת.

מַאָבַק אֵיתָנִים

הפתוח של אדם נאבק בתניו הוא

יפסקו הנחירות האלה -אני אתחיל ללען בכעור כל הלילה!!

תַּשְבֵּץ אוֹתִיּוֹת

תַשְבֶּץ זֶה בָּלוֹ אוֹתִיוֹת, חֵלֶק מִהָּן מסוות את הפלים המבקשות וחלק מָקו מְסוּוֹת אָת הַפִּשְׁבָּצוֹת הַשְּׁחוֹרוֹת. אָנוּ הַבָּאנו הַנְדְרוֹת לְכָל הַמְּלִים ַם הַבְּאָשוֹת וְאַתָּם מִנְאוּ אוֹתָן וּמִחַקּוּ אָת הָאוֹתִיּוֹת הַמְיַתְּרוֹת, כָּךְ שֶיְּהָוּוּ אָת המשבצות השחורות. ההגדרות נתנות למאַון ולמאַוּף אַוּ לא לפי השַּדֶר.

בין המותרום יוגרל מעתק צבעוני

ŁOKŚŲ

P					T					-
2	Ö	Ð	1	7	٦	2	١	7	П	]
1		D	ſ	,	7	X	٦	١	w	1
3	3	•	B	3	ע	٦	7	n	1	1
•	1	7	Æ	D	2	П	ע	w	2	
L	1	פ	D	22	7.	٦	ח	ב	7	Ì
•	7	,	2	2	٦	2	*	5	ט	
1	2	7	7	2	ע	G	3	• 3	٦	
	7	1	П	7	,	u	×	>	n	

תתחלות שוות וסוך שוות משה היודי, רח' הרב - הזוכים בהגרלת "נבע חובב שבע" ב"מעריב

בעלי מקצוע מפתחרים: אברחם יעקובי, רח" 19145 - זכתה כספר 300 פרחי בר".

תשבץ המטרית - אשר ביטון, רח' שמורק ז "100 פרחי בר".

נוע לפי החץ: אורה הרשקוביץ, הגדוד חעברי 5 במפר 300 פרחי בר".

-מְאַנָּהָ פָּר, עִיר נְּדֹוֹלָה בְמַרְכוּ הָאָרֵץ שיר סמן בּנְגִינָה, נוֹרָה מִתוֹךְ הַאָגת:

מְלַןּי הָעוֹפוֹת: מִשְׁפָּחַת פֵּרוֹת נְפוֹצְה

בְאַרְצֵנוּ; זְהָב, מִתְרוֹמֶם בָּיָם: אַסִּד

הומוים: רסיסי לילה: ומצאת ברגל:

כָּתֹנֶת הַפָּפִּים; מַרְאָה מִתוֹוְד שִׁנָה:

מדור בבית: מחיצה. דפו של בית: בעל

מָאַוּף: שִׁיחַ נוי קוֹצְנִי, יִדוּעָה כְּלִי לְעִשׁוּן

טַבֶּק; רָץ אַחָרי מִשָּׁהוּ כָּדִי לְחָנְסוֹ. לא

שָמֶן; פַּרְבָר; בִּירַת פּוֹלִין; מִלְת בַּקְשָה.

בֶּית הָתַּרְנָגֹלת; אָנֶרַת; חִי בָּפִּיִם: עָלִיו

בּוֹתָבִים בָּבָּתָּה חֲבַרִי. מַרְנִישׁ. מִשְּקִה

בתיים 59374 " זכתה בקפר של צביקה פיק.

רווית טיסר, קיבוץ מעלה נלכוע. דו. גלכוע

עוו נולן, איינשטיין 21 ת"א 69101 " וכה בספר

אביניל רוזן, רח' שמורק ז חולון 10 584 - זכתה

לילדים" ביום 1/88.

מַה נָּכוֹן?

15 תל־אביב 62267 זכה במעתק צבעווי.

קוק 3 חל־אביב 1 ו 680 - זכה בסט פלסטלינה.

מזוכים בתגרלת "מעריב לילדים" מיום 1/1/56

המלמ"ח 18 חולון " זכה בטט פלסטליוה.

ווולון - זכה במעתק צבעוני.

לפְנִיכֶם רְשִׁימָת מְלִים וּבְצְדֵּוְ שׁנֵי־ חזוכים בתגרלת "מעריב לילדים" מיום 15/1/88 הקברים, שרק אָסָד מַהָּם וְכוֹן. מִצְאוּ תשבצוניו שלמה בנבנישתי, שלום־ציון המלכה ו. אוּאָזִיט 4. וַטְריזָר שם דנד: אביבה שמר, רח' יונה הנגיא 4 ז. לוּטְרָה 2. בַּשְׁטָה בני־ברק 25152 - זכתה בסט פלסטלינה.

רָחַל שִי

שֶבְּתַחְתִּית הַלְּסְתוֹת וְכָוִי מוֹנֵע מִהַפּוּיו

לְפָעֹר אָת פָּיו. אָם הוּא יִשׁחְרֵר אָת ..

מלקתות יש להוהר גם מהוגב החובט.

למשלף המנשה והשפיץ זה רק עוד

מרניל של כם ואָתְנֶּר. אָבֶל לצוֹנֶה. רק

קרעיון של מאַכָק כָּזָה הוּא סִייּט אַשֶּר

מוטב לָהַשְּאִירוֹ בְּעוֹלֵם הַחָלוֹמוֹת.

הלקתות יהנה בסבנת מנת. מלבד

6. ביבר 3. דרקון א. נאת מדבר. ב. אל סמלסמה בקיתולוגיה

א. כנוי לְאָדָם טָפָש. ב. פנוס אָדְמָה א. מִפְלֶצֶת אַנְּךְתַית. ב. סוג מְסָיָם שׁל מס נסיעות.

א. רופא סיות. ב. סיורק הגורם מסלות אצל בע"ח. א. מִּטְבֶּע קְדוּם. ב. בֶּלֶב וְהָר. א. שוג של דב לבן ב. גון סיות.

בין הפותרים יוגרל ספר בלון נוע בא חג שמח

מעריב לילדים עם דובני 'כפת לי מוזמנים להקרנת הסרט החדש

רובוני כפת לי בארץ הפלאות

שתיערך ביום ד' 23.3.88 בשעות 11.00 ו־12.30 בואו עם מודעה זו לקופת קולנוע דיזונוף ת"א ביום רביעי החל משעה 10 בבוקר ותקבלו ברטים זוני לסרט.

שימו לב! מספר מקומות מוגבל אין הנהלה מעריב מתחייבה לספק ברטיסים לכל בעלי החלושים. כל הקודם זוכהו

מוצרים משגעים של דובנו 'כפת לי בחנויות הפום ומכשירי כתיבה.

במתקר החקרנה יוצרלו. 15 פרסים מחנת חברת מלמור

אעריב לילדים 63.

52 מעריב לילדים

ואני מודיע בזאת, שאם לא